

# Libri secundi Regum La. I

**A**pemus libertas p̄pli domini interpretat. Hec acis fulgur vel egestas. **a** Et noluit armiger eius. Sile Judic. ix. g. dixit abimelech armiger suo: Percute me ne dicar interficere a femina. Sed in h̄ est differentia q̄ ibi armiger interfecit abi- melech et se nō interfecit. **H**ic aut̄ ecōuerso: armiger noluit i- terficere saul: sed se in-

**b** **Q**d̄ cū vidisset armiger e. Glo. Hiero. Doce- fin hebreos: q̄ videns saulem mortuum: men- ens dauid: se interfecit.

**c** **S**uper gla. Glo. Gladio quo amalechi- tis p̄tra p̄ceptū dñi:

s. xv. pepercit merito seipsum occidit: Sic q̄ potestate pro cōmuni

utilitate accepta: aut n̄

vit̄ aut abutit̄ suo se- nimisū gladio confo-

dit: et quo ab hoste de- fendi debuerat: hostes

potius iuuant. **d** **E**li- ri eius. Hiero. Pu- eri et domestici eius.

**e** **F**ilii israel: scilicet duę tribus et dimidia-

que ibi habebant pos- sessioes suas. **f** **T**rās vallem. Glo. Gallis ista circa iordanem est grandis et campestris.

**U**nde. j. Paral. x. b. dicis: Cū vidissent fi- lii israel qui habitabāt in campestribus: fuge- runt. **g** **E**t explo- rarent interfecitos: id est ut videret q̄ erāt interfeciti. Uel ut expo- liarent: verior littera.

**b** **S**aul et tres: id est corpora eorum.

**i** **I**n templo ido- lorū. i. Paral. x. c. di- cit: Ut circuferret et ostendere idolop̄ tem- plis et populis: Arma eius consecrauerūt in phano dei sui: et caput affixerunt in templo da- gon. **k** **B**ethsan.

civitas est philistinor̄ in terris isrl̄. Hebrei dicunt q̄ bethsan est domus dagon. Et fin hoc simul fuerunt appensa corpus et caput saulis. **l** **H**abitatores labes. Glo. Quos saul ab aduersariis defenderat: rependit qd̄ possunt: Mos quoq̄ benefactores nostros gladio peccati gemitos qd̄ possumus a philistinor̄ opprobrio eripiamus. Unde Prover. xxiiij. b. Erue eos qui ducunt ad mortē: et q̄ trahunt ad interitū libe- rare ne cesses: Si dixerit: vires nō suppetunt: q̄ inspectoꝝ ē cor- dis ip̄e intelligit. **m** **S**eptē diebus. Eccl. xxij. b. Luc. moriū septē dies: fatui aut̄ et impī oēs dies vite illoꝝ.

**l** Postilla sup̄ primū librum Regum explicit.

**R**euverendissimi in christo patris et dñi dñi Hu- gonis Cardinalis tc. super secūdū libruꝝ Regum Postilla incipit.

**E**n Actū est autē tc. Sicut dictū ē supra: Liber regū apud latinos: q̄trū voluminibꝝ ē distincꝝ:

et apud hebreos duobus tm̄ distinguunt: Quorum primum vocant samuel: et continet duos primos libros Regū. Secūdū vocant malachim: id est regū: qui cōtinet tertium et quartum: ubi de regibus iuda et israel: et eorum gestis agit. Finis ergo p̄ma pte samuel: id est p̄mo libro regū: videndū ē de se-

cūdo: qui sicut dictum est sup̄ ra: creditur cō- positū fusse ab aliquo de discipulis samuelis: qui opus suū adiungit op̄i magistri sui: tonz noīe magistri sui int̄ tulauit. Dividit aut̄ liber iste in octo pres. In p̄ma agit de plan- cui dauid super morte saulī et ionathē. In se- cunda de vocatione da- uid sup̄ tribū iuda tm̄. In tercia de regno is- boseth: q̄ regnauit du- obus annis sup̄ reliq̄ tribū: et de cōtentio- q̄ fuit semper inter ip̄m et dauid. In quarta agit de morte abner: et de morte isboseth. In qua- ta de secunda inuncio- ne dauid super totum israel. In sexta d̄ expu- gnatō hierusalē: et d̄ translatiō arce: et de victoriis dauid. In se- p̄ma agit de fuga da- uid a facie absalon filii eius: et de reditu dauid in hierusalē. In octa- ua et ultima de nūra- tiōe populi: q̄ offensus dñs p̄cussit de isrl̄ sep- tuaginta milia viroꝝ: vel ducenta milia fini p̄pulū. **P**aralipomenon.

**o** **A**pparuit hō: hō est christus. Tres dies sunt tria tēpora: scilicet ante legem: sub lege: tēpus gratiae: In hoc apparuit christus in carne Gal. iiiij. a. Itē tres dies: sūt dies passionis: dies sepul- re: dies resurrectionis.

In h̄ apparuit christus scissa yeste. i. cicatrices passiois habēs ī carne. Unde et thome dixit Joh. xx. g. Inser digitū nū huci et vide manus meas. Hinc est qd̄ dicunt angeli ascendi in celū: Quis ē iste q̄ venit de edom tc. **E**sa. lxij. a. Itē Zach. xiij. c. Quid sunt plague iste in medio manū tuap: Et dicet: His plagar̄ sūt in medio eop q̄ diligebāt me. i. diligere debe- bant. Tres dies: sunt dies contritionis: confessionis: satisfacio- nis. In hoc tertio apparere debet homo et ante nō. **O**sec. vi. a. Percutiet et curabit nos: viuiscabit nos post duos dies: in tertia die suscitabit nos. **p** **C**eleste cōscilla tc. que erāt signa doloris. Simile. i. Regl. iiiij. c. de illo qui nunciavit beli q̄ capta esset arca: et filii sui morui. **q** **S**uper faciē suā. Glo. A parte totū. Hō em̄ homo cadit solum super faciē: sed in eam partē in qua est facies. **r** **Q**uod est verbum: id est res digna verbo. Simile Exo. q. c. vbi moyses timens di- xit: Quomodo palā factū est verbum istud: Simile **E**sa. xxix. b. dixit ezechias: Non fuit verbum quod nō ostenderim eis. **s** **E**nde scis tc. Magna et noua narrabat: et ideo non

sc̄it facilius. **t** **S**uper dō: **U**nde es tu: Sed ad te ipso: Quare ergo querit: Re- spondit ei regis vnde. **u** **S**angue eius in hoc meruit d'amar- mungo et aqua. **v** **D**efangulus: id est peccati. q. d.

statim credidit: sed quod sciat querit. Quidam enim auditum narrant quibus non statim credendum est. Quidam narrat visa: et illis credendum est aliquando: non semper. Aliquon enim transfiguratus se angelus tenebrarum in angelum lucis: scilicet ad decipiendum: ut dicit. ij. Cor. xi. c. Et ideo. i. Joh. iii. a. Nolite credere omni spum: sed probate spiritus si ex deo sint: quia multi pseudo prophete experuntur in mundu.

B **a** Super hastam suam. Glo. Quia fatigatus: sustinabatur. **b** Currus: hostium scilicet. **c** Amalechites sum. Glo. Hunc autem hebrei filium fuisse doech.

**d** Interfice me. q. d. Saul ad puerum: Bene facies si me interficias: quia liberabis me ab angustia magna. Et hoc dicebat Saul magis volens interfici a proscelyto quam ab incircumcis. **e** Tota anima mea. Glo. Id est tonus rigor anime.

**f** Statim et. Dicitur. Hoc vel placaret David hoc dicebat.

**g** Post ruinam. Glo. Id est vulnerationes. **h** Quid erat: id est quod esse solebat. Non enim videt verum quod tunc haberet Saul diadema regium in capite. Vnde forte galeam diademata: id est in qua erat aliquo corona sculpta vel depicta in signum regium: via dema vocat. Hebrei

dicit hunc puerum filium fuisse doech idumensi: qui portabat insignia regis: qui moriens tradidit ea filio suo: ut deferret ea ad David: et sic redderet eum placabilem sibi. Nec est proprietatis quod filius amalechites dicit et pater idumensis: quia oes amalechite idumensis sunt: sed non econuerso. Nam primogenitus eius fuit eliphaz: cuius filius amalech: vnde amalechite. Ita legitur: Gen. xxxvii. b. Sed adhuc restat questio. Si iste iuuenis erat filius doech: qui tam familiaris erat Saul: quod erat tam familiaris ignotus Saul ut quereret: Quis nam es tu? Responsio. Ex nimia sanguinis effusione ista caligauerat visus in eo. Vnde quia puer erat: nondum frequentabat curiam regis. **i** Scidit: finis mortis iudeorum: qui in signum doloris intrinseci scandunt vestes. Unde Matth. xxvij. f. cum princeps sacerdotum adiurasset dominum: ut diceret si ipse esset filius dei: et dominus respondisset: Tu dixisti: statim scidit vestimenta sua: dicens: Blasphemavit. Sed vide quod faciunt contra legem. Dicit enim Deus. xiiij. a. Non vos incidentis: et non facieris caluitum super mortuo. Sol. Ibi de incisione carnis quam faciebat idolatre gentiles agitur: hic autem de incisione vestis. **k** Super populum domini: id est regem vincit. **m** Sanguis tuus: id est damnatio tua: quia in hoc meruisti damnari. Vnde sanguis: id est persona sanguinis effusus. Simile Matth. xxvij. c. Sanguis eius super nos ut. Vnde sanguis: id est peccatum. q. d. peccatum tuum sit super

caput tuum: id est pena pro peccato. Sed nota quod iste in tribus peccauit. Dentitus est quando dixit se occidisse Saul. Adulatio est quando dixit: Atuli haec te dominum meum. Proditor est se asservit in hoc quod dominum suum se occidisse dixit. **o** Arcum: id est arte sagittaria: ut possent et scirent resistere philistae: qui erant sagittarii. Audiebant enim populum a sagittariis interfectum.

**T**el arcu: id est fortitudinem. q. d. precepit David ut illi ad quos spectaret doceret filios iudeorum esse fortes in timore dei: et obsequio eius. s. dei. **p** In libro iudeorum. Sic dicit Glo. iste liber modo non habet: sicut nec plurimi de quibus fit mentio in veteri testamento: ut est liber bellorum domini: de quo fit mentio Numeri xxi. c. et carmina salomonis et disputatio eius supra natura omnium animalium et voluntarium: de quibus fit mentio infra. ij. Reg. iii. d. ubi dicitur: Locutus est salomon tria misericordia parabolam: et fuerunt carmina eius quaeque in libano versus ad hyssopum qui egreditur per parietem: et dissenserunt de iumentis et volucribus et reptilibus et piscibus. Et liber nathan prophete et abie silonitis et addo prophete: De quibus similiter fit mentio. q.

**P**aral. ix. g. ubi dicitur: Reliqua operum salomonis: prior et non uissimorum scripta sunt in libris nathan prophete et in libris abie silonitis: in visione quoque addo: Et multa huiusmodi volumina quod scriptura commemoratur que a chaldeis in destructione iudeorum combusta fuerunt: et etiam tota bibliotheca. Sed etdras potifer et prophetas afflati spiritu dei paucos reparauit quos modo habemus. Sed librum iustorum de quo fit hic mentio: non reparauit Hieronimus dicit in libro de hebraicis questionibus quod liber Regulus dicit liber iustorum eo quod de iustis agat: scilicet saeuse: dauid: gad: nathan: helias: helischo: et alijs. Et finis hec dictio: sicut respicit hoc verbum plancit. Alij dicit quod liber Henricus dicit liber iustorum: quia in eo coniuncti potest arte sagittandi esse utilem: Quia dicit iacob Gen. xliij. d. se tulisse agmina manu amorem in gladio et arcu. Secundum omnes istas opiniones: hec dictio iustorum est masculini generis. Quidam vero legunt iustum neutraliter: Et dicit iustum quasi liber iudiciorum: Num agit de his quod iusta sunt et facta. Et finis hoc sensus est: Precepit dauid ut doceret filios iudeorum artem seruandam: Sic seruatur quod scriptum est in libro iustorum: id est iudiciorum. Liber vero iudiciorum potest dici erodus: ubi iudicia et precepta traduntur. **q** Considera iustum. Dixerat auctor quod dauid planxit Saul et ionathan: nunc incipit planctus. Et dicit planctus hic: carmine lugubre: Et credit compotum fuisse metrice: sicut in morte principum fieri solet ad eorum memoriam. Est autem conuentus huius carnis tripartita. Primo agit de loco ubi facta est strages impensis ei malum: ubi dicit: Mortes gelboe: nec ros nec pluvia veniat super vos. Nec moueri debet quisque

De pe. dls. 2. 4. opponit. circa mediū. 1. q. 1. c. dñs. circa mediū.

st aliquid pluraliter: aliquid singulariter loquuntur de eodem loco. Est enim unus mons plures habet colles. Pluraliter ergo loquuntur de ipso: propter pluralitatem collum: singulariter: propter unitatem montis. Unde quidam libri habent: Montes gelboe necros nec pluvia ventant super te. Et legis littera sic: Montes gelboe: sub audi ve-

B

yobis: et postea inserit: necros nec pluvia ventant super te. Secundum comendat salem et ionatham: ubi dicit: Saul et ionatha amabiles et decori tecum. Tertio commendat ionathan specialiter ostendens quas tuus dilexerat eum: ubi dicit: Doleo super te ionatha. Dicit ergo: Considera israel: qui se remansisti a strage: propter quam culpa interficiuntur fratres tui: et preceave ne et tu in scelere similis pereas. Propter tria enim mortuus est saul: et qui cum eo erat: propter ipsum: scilicet propter multa peccata que fecerat: propter inobedientiam suam: quasi peccit amalech: propter hoc et phythoniam

ii. Reg. 15. ii. Reg. 28.

cōsuluit: quasi desperans de domino. Unde i. Paral. x. d. Mortuus est saul propter iniquitates suas: et quod prevaricatus sit mandatum domini quod precepit: et non custodierit illud: sed insuper etiam phythoniam cōsuluit: et non sperauit in domino: propter quod interfecit eum. Ubi sic: Considera quod glo: iost fuerit qui per tua libertate vulnerari sunt: et mortui. Ubi sic: O israel considera per his te. id est attende quod miserabilis mortui sunt nobiles tam strenuus: et time tibi similiter posse accidere. a Super excelsa: id est montes gelboe: qui excelsi sunt. q. d. in locis munitionis interficiuntur. Ubi super excelsa: id est propter idolatriam: que celebrabatur in excelsis. Unde iii. Reg. xv. a. legitur: Fecit iudas rectum coram domino cunctis diebus quibus docuit eum iuda sacerdos: veritatem excelsa non abstulit: id est idolatria non destruxit. Propter hoc autem nomine excelsorum idolatria accipit: quia salomon tribus suis viroribus phana cōstruxit in montibus ad earum idola adoranda: ut legitur. iij. Reg. xi. in p. b. Quomodo ceciderunt. Admiratio est quod scilicet tam viri incliti ceciderint. c Molite annunciatore. Glo. Prohibet ne nullus letet in tali casu: ne diuulges causum populi dei in ciuitatibus inimicorum. Sed quare prohibet hoc dauid: Ut deus et prohibet hoc sit inutilis: quod tam factum et tale non poterat celari: quod multi inimici sciebat: Nec etiam potuit quod gaudenter filii philistinum de intersectione hostium suorum. Solutio. Licit strages populi et mores saul's manifesta esset: non tam modus quo mortuus est saul: manifestus erat: et illud prohibuit dauid annunciarum in geth: quia de dolore eorum augeretur gaudium filiarum philistinum. Sed quare dicit: ne letentur filii: potius quod filii: Responsio: Quia in strage hostium mulieres pre gaudio victorie ducebant choro: et cantilenam aliquam ad victoriā primentē cantabant. Unde supra. i. Reg. xvij. Interfecti golia cantabant mulieres: Saul interfecit milles: et dauid decem milia.

d Montes gelboe et c. Indignatus de casu fortium ipsorum intersectionis locum abominatur et maledicit. Sed querit Rabanus: Quid dereliquerunt montes: Et solvit primo mystice dicens quod gelboe interpretatur decursus: et significat superba in deo corda. Et quia in eis regnus vinctus: id est christus corporaliter mortuus: ab omni rore gratiae secundum: quoniam pro peccatis eorum ceciderunt fortis: et ita puniunt terra propter possessores vel ha-

bitorum in ea. Unde p. Posuisti terram fructiferam in salutinem a malitia inhabitantium in ea. Unde Gen. iij. c. p. pecato adegit dicitur: Maledicta terra in opere tuo. Dicitur autem quod montes gelboe prius fuerunt uberrimi: post maledictiones vero fuerunt steriles. Nec imprecatus est dauid ariditatē sed

sterilitate: quasi aridi essent. Unde subdit:

e Meque sunt agri primi: in ruris: id est fructus pecorum. Ubi primi: id est optimorum sicut prius. Aliqui dicunt huius p̄phetiam: quod impedita fuit ad litteram tempore helicis quando non pluit super terram annos tres et menses sex. Reg. xvij. a. Aliqui dicunt quod in cacumine montis gelboe nec ante maledictionem nec post pluuisse: huius maledictionem dauid confirmavit.

f Quia ibi abiectus est clypeus: id est quia ibi fortis interficiuntur: vel quod ibi vilitate et abiecte interficiuntur et saul et ionatha fortis: quasi non esse rex

saul. Et hoc est quod dicitur: quasi non esset vinctus oleo. Et dicitur in glo. Clypeus saul abiectus: id est a deo reprobatus. Et est argumentum: quod saul damnatus est. Et subdit causam huius necis: g A sanguine interfectorum ab adipice fortium: id est propter sanguinem sacerdotum: qui sanguinem et adipem offerebant domino: quos interfecit in nobis: supra. i. Reg. xvij. d. Ubi sic: A sanguine interfectorum et ab adipice fortium abiectus est clypeus saul. q. d. non a rusticis sed a fortibus interficiuntur saul. Sanguis enim et adeps: robur: praestant corpore: ideo nole sanguis et adipis fortis intelliguntur: qui dabant alijs fortitudinem et audaciam. Secundum primam lecturam interficiuntur interfectori: sed alia interfectori interfectori. q. d. interficiuntur saul's fuerunt fortis. Hebreus sic iungit littera: A sanguine interfectorum et ab adipice fortium: sagitta ionathae nunquam abiit retrosum: quod scilicet se pertingeret. q. d. ionathas et saul multos de interfectoribus suis vulnerauerunt. h Saul et ionatha amabiles et c. Nec est secunda pars carnis: ubi comedunt saul et ionathas a multis. Primo a constantia: ubi dicit: Nunquam abiit retrosum. Secundo a dilectione: ubi dicit: Amabiles. In tertio a pulchritudine: ubi dicit: Et decori. Quartu a velocitate: quod est prætraria pigritie: ubi dicit: Aquilis velociores: Et est ibi hyperbole. Quinto a fortitudine: ubi dicit: Leonibus fortiores. Sexto a pietate: ubi dicit: Qui vestiebat vos. i Adstebat. Glo. De preda hostium. k Luccino: id est pannus rubeo. l Quomodo ceciderunt. Glo. In peccato multo subaudiens. m In excelsis tuis: sic supra: in monte: vel propter idolatriam. n Doleo super te frater mihi. Tertia pars carnis: ubi ionathas specialiter comendat: o Frater: amore et cultus religione. p Quomodo ceciderunt robusti. Ter facit hanc questionem vel admirationem dauid in hoc carmine: in quo mystice innuit: quod tripliciter cadit homo in bello philistinum: id est de monum: scilicet cogitatione / locutione et opere. Ubi sic: Insultu carnis: infestatio avaricie: impugnatione superbie.

l Expositio. a. II.

q Situr post hec. Una est materia huius capituli. Siquidem finito lucru super more saul et ionathae: cum adhuc esset dauid in terra philistinum in sieclebus: quos ei concesserat rex: ad manendum: conluluit dominum virum ascendenter in

aliquā ciuitatē iuda: et accepto q̄ sic: ascendit ip̄e cum uxoris suis in hebrō: et sexēti viri sui habitauerūt in op̄pidis hebrō: Et venie, rūt viri iuda et uxores eius in hebron. Ascende. Dixitq̄ dauid: Quo ascendam? Et respon- dit ei: In hebron. Ascendit ergo dauid et duę uxores eius achinoem ierachelites et abigail uxor nabal carmeli: Et viros qui erant cum eo duxit dauid singulos cū domo sua: et manserunt in oppidis hebrō. Teneatq̄ viri iuda: et uxores ibi dauid ut regna ret super domū iuda. Et nūciātū ē dauid q̄ viri iabes galaad sepellisset saul. Dicitq̄ dauid nūcios ad viros iabes galaad: dixitq̄ ad eos: Benedicti vos a domino: qui fecistis misericordiā hanc cuz dño vestro saul: et sepeliste eū. Et nūc retribuet quidem vobis domin⁹ misericordiā et vēritatē: sed et ego reddam gratiam eo q̄ feceritis vēbum istud. Conforten⁹ manus vestre: et estote filij fortitudinis: Licit enim mortu⁹ sit domin⁹ vester saul: tāmē me vñxit domus iuda sibi regē. Abner autē filius ner/ prīcep̄ exercit⁹ saul: tulit isboseth filium saul: et circūdixit eum per castra: regemq̄ constituit super galaad: et super gessuri: et super ierachel: et super ephraim: et super beniamini: et super isrl vniuersum. Quadrageita annoꝝ erat isboseth fili⁹ saul cū regnare cepisset super israel: et duobus annis regnauit. Sola autē domus iuda sequebatur dauid. Et fuit numerus dierū quos cōmoratus est dauid imperāt̄ in hebron super domū iuda septem annos et sex mensis. Egressusq̄ est abner fili⁹ ner et pueri isboseth fili⁹ saul de castri i gabaon. Porro ioab fili⁹ saruie: et pueri dauid egressi sunt: et occurserunt eis iuxta piscinā gabaon. Et cū in viuū conuenissent ē regione / secederūt hi ex una parte piscine / et illi ex altera. Dixitq̄ abner ad ioab: Surgat

pueri: et lūdant corā nob̄. Et rūdit ioab: Surgat. Surrexerūt q̄ et trāsierūt nūero duodecim de beniamini ex pte isboseth fili⁹ saul: et duodecim de pueri dauid. Apphēsoq̄ vñusq̄ capite cōparis sui defixit gladiū in lat⁹ contra rūt cēciderūt simul. Gocatūq̄ est nomē loci illius ager robustorū i gabaon. Et ortū est bellum durū satis i die illa: fugatusq̄ est abner et viri isrl a pueris dauid. Erāt aut̄ ibi tres filii saruie: ioab et abisai et asabel: Porro asabel cursor velocissim⁹ fuit quasi vñus ex capreis que morantur in siluis. Persequebat autē asabel abner: et non declinavit ad dexterā neq̄ ad sinistrā: omittens persequi abner. Respergit itaq̄ abner post tergū suū et ait: Tu ne es asabel? Qui rūdit: Ego suz. Dixitq̄ ei abner: Glade ad dexteram siue ad sinistrā et apphēde vñu de adolescētib⁹: et tolle tibi spolia ei⁹. Hoc luit aut̄ asabel omittere quin vñgeret eū. Vrserūt locut⁹ est abner ad asabel: Recede noli me seq̄ ne forte cōpellar p̄fodere te in frā: et leuare nō potero faciē meā ad ioab frā tē tuū. Qui aut̄ dñe p̄tēpit: et noluit declinare. Percus sit q̄ eū abner auersa hasta i inguine et trāssodit: et mortu⁹ ē in eodē loco. Hēloq̄ q̄ trāslabat p̄ locū in quo ceciderat asabel: et mortu⁹ erat sbsistebat. Perseqntib⁹ aut̄ ioab et abisai fugientē abner sol ocubuit: et venerunt vñq̄ ad collem aqueductus: qui est ex aduerso vallis et itineris deserti i gabaon. Congregatiq̄ sunt filii beniamini ad abner: et congregati in vñuz cuneum: steterunt in summitate tumuli viuū: et exclamauit abner ad ioab: et ait: Num vñq̄ ad internitionem tu⁹ mūcro deseuier: An ignōras q̄ periculosa sit dēspetatio: Usq̄ nō dicas populo vt omittat p̄seq̄ fratres suos:

fortiores cēnt: et p̄ illas p̄gregations circūdūt eū. m Super gessuri. Glo. In hebrō assuri. i. super tribū aser. n Super israel vniuersū: exceptra sola tribu iuda. o Hebron: ciuitas est in tribu iuda: q̄ qn̄dā vocabat arbē: id est caria tharbe: Josue xx. v. Cariath em̄ ciuitas interptata: arbē: q̄ tuoz: quasi ciuitas q̄ tuoz: qz in ea sepulti fuerūt quattuor patriarchē cī uxoris suis. s adaz: abraā: isaac et iacob. p Saruie: sōrōis dauid. q In viuū: scilicet locuz. r E. regione: id est ex opposito. s Et ludant: pugnando. t Ceciderūt siml. Dic videt q̄ quilibet sūt compare interfecit ex vtrac pte. s̄ Jo seph⁹ vult q̄ pueri dauid supstites occiderūt compares suos: vt dicit hic Glo. v Abner: p̄ncipē exercitus isboseth. x Apprehende tē. q. v. si vis exprim̄ virtutē tuā accipe vñu de iuuenib⁹ istū et cū eo luctare seorsū: et cū supauerit eū: tolle spolia ei⁹: me aut̄ desi ne p̄seq̄. p qd̄ innuit q̄ asabel adolescēs erat.

y Leuare nō poterō tē. id est gratia habere aī eū. z Qui: i. 29. v. sc̄ asabel. a Euader: id est exaudire. b Auersa hasta. i. verba ad eū. Sic expōnit Interlini. que dicit: Auersa: id est cōuersa. c Aqueductus: p̄ priu nomē mōtis i cuius summitate p̄gregati sunt abner et filii beniamini in cuneiū vnum. d Cumuli viuū. Glo. i. eminētor loci. e Tu⁹ mu. Glo. Hebrē nō h̄z tu⁹. f Anigras tē. Glo. Una sal⁹ vñctis nullā spare saltē. Itē Lucan⁹. Unicus haud grāt̄ iugulo q̄ puocat hostē. i. nō grāt̄ moris q̄ virilit̄ se defēdit. g Despatio. Glo. Cū despāt̄ neglectā vita certā p̄vrib⁹.

Libri secundi Regum La. III

a Silocutus fuisses tē. Glo. Id est si pacem petissem.  
b Gelerunt ad castra: in manam vita iordanem ubi  
erat iboseth. c Decem et nouē viri: mortui in bello.  
d Peruererāt in hebron: ad dauid. (Expo. La. III.)  
e Acta est ergo tē. Dux sūr partes huius capitū

**E**li. In pīma agi

G 1.20. s. tur de filiis dauid quos habuit dō sex vxorib⁹ suis in hebron. In secunda agi de i/ terfectione abner principiis militie saul: quo modo i dolo interfecerūt eū ioab et abisa: et dō planctu dauid super nece eius. f Seipso robustoz: id est cre scens in robezo.

g Vxore nabal: quondā. s. b Filie tholomai: genitilis. Ilāc dauid int̄ captivas cōcupiuit: et preci sis vnguibus et rassis pilis dixit: Hietra am: quē ioseph⁹ yocat nathan. k De eglā vxore. Eglā so la vxor appellat: quāz sūm legem nuptialiter accepit: id est solēnit̄: Ita dicit Glo. Uel iō sola hēc dicit vxor: qr plus ceteris eā diligebat: Sicut rachel p̄ro p̄rie dicitur est vxor iacob: qr eā plus diligebat. Hebrewi dicit eglā esse michol: q̄ ideo iōla vxor dicit: qr in adolescentia eā primo sor titus est vxorem. Sed hoc nō videt verū: qr ifra. vi. c. legi⁹ michol subsanasse dauid. Itē ibi dicit: qr nō est ei na tus fil⁹ de dauid vsq; in diē mortis suę: qr in partu occubuit. Solutio. Ad pīmū dicimus q̄ dauid in adolescētia eā plus diligit. Et for te ob hoc supbiuit michol in tantū ut subsanaret dauid. Ad aliud patet solutio: q̄a vsq; tenet inclusus. Tamē Josephus dicit q̄ michol nullū filiū habuit de dauid: sed de phalti (cui dederat eā saul: vt legi⁹. i. Regl. xxv. g.) quinq; filios habuit: s3 ifra. xx. b. dicit: Tūlit aut̄ dauid quinq; filios michol: q̄s genuerat hadrieli filio bercelai: nō q̄ phalti. Prēterea. s. i. Regl. xxv. dicit Glo. q̄ phalti nō cognovit michol. Solutio. Herob soror michol vxor fu it hadrieli: dō q̄ habuit quinq; filios: q̄ mortua michol adoptauit eos sibi i filios. Uli sic exponēda ē ifra ifra. xx. q̄s michol genuit hadrieli: id est genitos hadrieli: sibi i filios adoptauit.

a Et ait ioab: Uliuit dñs silō cut⁹ fuisses mane recessisset ppls pseqn̄s frēz suū. Insonuit q̄ ioab buccina: et stetit oīs exercit⁹: nec psecuti sūtyl tra isrl̄: neq̄ iniere certamē. Abner at̄ et viri ei⁹ abierūt p̄ capestria moab tota nocte il la: et trāsierūt iordanē: et lustrata om̄i bethorō: vēnerūt ad castra. Porro ioab reuers⁹ omisso abner: p̄gregauit om̄e populu: et defuerūt de peris dauid dēcē et nouem vi ri: excepto asahel. Herui aut̄ dauid pcusserūt de beniamin: et de viris qui erant cū abner: trecentos sexaginta: q̄ et mortui sunt. Tulerūtq̄ asahel et sepelieūt eū i sepulchro p̄s sui i bethleē: et abulaueūt tota nocte ioab et viri q̄ erāt cū eo: et i ipo crepusculo p̄uenirunt in hebron. (Ca. III.)

**E**acta est ergo lōga cō certatio inter domum dauid: et inter domū saul. Dauid p̄ficiēt et semper seipso robustior: domus aut̄ saul decrescēt quotidie. Matiq̄ sunt sex filii dauid i hebron. Fuitq̄ p̄mogenitus ei⁹ anōn de achinoem ieçrahelite: Et post eū cheleab de s abigail vxore nabal carme li: Porro tert⁹ absalō fili⁹ maacha filie tholomai regl gessur. Quart⁹ aut̄ adonias fili⁹ agith: et quīt̄ iaphacias fili⁹ abithal. Sext⁹ q̄z biētraā de ēglā vxore dauid. Minati sūt dauid in hebron. Cū ḡ esset prēliū inf domū saul et domū dauid: abner fili⁹ ner regebat domū saul. Fuerat aut̄ sauli cōcubina noīe res

l Quare igrēssus es. Timebat em̄ ne cōcubina vēdicā regnū v̄surparet. Edē causa fecit salomon occidi adonā frēz suū: qr peierat abisaac in vxore. Timebat em̄ ne si haberet il lá vxorez que cōcubina fuerat dauid: regnū sibi v̄surparet. iq̄ Regl. q̄. d. habes de morte adonīc.

m **Q**ui irat⁹. Glo. Ita causa fuit vt nūt̄ dei trāsferre regnum ad dauid. n **A**busq̄ caput. Glo. Id ē vīlis et abominabilis. Et bene dicit Glo. qr nomine canis iportat: n j. Regl. xxiiij. c. Ca nē mortuū p̄secris et pulicē vnu. Uel is est sensus: Judea: id ē fa tores dauid p̄tēnū im pugnationē mēa: sicut strenu⁹ vir p̄tēnū latratū canis. Itē Glo. Ca put canis est princeps stultus p̄: et q̄si latrantū contra christū dūt̄: et rationabiliter scilicet.

o **Q**d̄ argueres: id ē occasiōē arguēti. P **A**dan vsq; ber labee. Itē cūntates sūt tūi iudee. q **R**ō potuit: id ē nō fuit au sus r. **C**ur ē fr̄. q. d nōne terra est in manu mea: et si voluero tra dam eā tibi. Et b dicit ut libentius dauid cōponeret cum eo amic tias. Uel i sic: cuius est terra nisi tua o dauid. Sile. i. Reg. ix. c. dicit samuel saul: Lup̄ erū optimā q̄cūs in isrl̄: q. d. tua. e **T**inā rem: sc̄ ut reducas mihi vxore mēa michol.

t **A**disit aut̄ dauid nūcios: q̄si nō soluz ad abner: sed etiā isbo seth. Unde biero in libro de hebreis que stōibus dicit: qr abner

respondit dauid: Non possū tibi reddere vxo rē: qr rex frater ei⁹ b̄ eā in potestate sua. Et tunc dauid misit nūcios ad isboseth. Et for

v sū plōrāns vsq; bahurim. Et dixit ad eū abner: Glade et reuertere: Qui reuersus est. Sermonē quoq; intulit abner ad seniores israel / di

p̄lorās. Glo. qr amittebat illā quā nō coguerat ea: vt dīc biero. Sic dicit hebrei iste phaltiel vir q̄z erat i lege. Et iō vxore alter⁹ nō luit violare: ob timorē deit̄ reverētia legl. Et iō cū p̄dīcīt̄ et phalti: vt legi⁹. i. Reg. xxv. addit̄ nō suo ei⁹ nomē dī: et dīcīt̄ et phaltiel. Uli nō nō coguit eā: qr michol diligēt̄ dauid: q̄s michol erat dō ei⁹ absētia: et ille differebat dormire cū ea dōcīt̄ lēt̄ cū

plorās: p̄ gaudio: qr nō coguerat ea: vt dīc biero. Sic dicit hebrei iste phaltiel vir q̄z erat i lege. Et iō vxore alter⁹ nō luit violare: ob timorē deit̄ reverētia legl. Et iō cū p̄dīcīt̄ et phalti: vt legi⁹. i. Reg. xxv. addit̄ nō suo ei⁹ nomē dī: et dīcīt̄ et phaltiel. Uli nō nō coguit eā: qr michol diligēt̄ dauid: q̄s michol erat dō ei⁹ absētia: et ille differebat dormire cū ea dōcīt̄ lēt̄ cū

plorās. Glo. qr amittebat illā quā nō coguerat ea: vt dīc biero. Sic dicit hebrei iste phaltiel vir q̄z erat i lege. Et iō vxore alter⁹ nō luit violare: ob timorē deit̄ reverētia legl. Et iō cū p̄dīcīt̄ et phalti: vt legi⁹. i. Reg. xxv. addit̄ nō suo ei⁹ nomē dī: et dīcīt̄ et phaltiel. Uli nō nō coguit eā: qr michol diligēt̄ dauid: q̄s michol erat dō ei⁹ absētia: et ille differebat dormire cū ea dōcīt̄ lēt̄ cū

plorās. Glo. qr amittebat illā quā nō coguerat ea: vt dīc biero. Sic dicit hebrei iste phaltiel vir q̄z erat i lege. Et iō vxore alter⁹ nō luit violare: ob timorē deit̄ reverētia legl. Et iō cū p̄dīcīt̄ et phalti: vt legi⁹. i. Reg. xxv. addit̄ nō suo ei⁹ nomē dī: et dīcīt̄ et phaltiel. Uli nō nō coguit eā: qr michol diligēt̄ dauid: q̄s michol erat dō ei⁹ absētia: et ille differebat dormire cū ea dōcīt̄ lēt̄ cū

plorās. Glo. qr amittebat illā quā nō coguerat ea: vt dīc biero. Sic dicit hebrei iste phaltiel vir q̄z erat i lege. Et iō vxore alter⁹ nō luit violare: ob timorē deit̄ reverētia legl. Et iō cū p̄dīcīt̄ et phalti: vt legi⁹. i. Reg. xxv. addit̄ nō suo ei⁹ nomē dī: et dīcīt̄ et phaltiel. Uli nō nō coguit eā: qr michol diligēt̄ dauid: q̄s michol erat dō ei⁹ absētia: et ille differebat dormire cū ea dōcīt̄ lēt̄ cū

plorās. Glo. qr amittebat illā quā nō coguerat ea: vt dīc biero. Sic dicit hebrei iste phaltiel vir q̄z erat i lege. Et iō vxore alter⁹ nō luit violare: ob timorē deit̄ reverētia legl. Et iō cū p̄dīcīt̄ et phalti: vt legi⁹. i. Reg. xxv. addit̄ nō suo ei⁹ nomē dī: et dīcīt̄ et phaltiel. Uli nō nō coguit eā: qr michol diligēt̄ dauid: q̄s michol erat dō ei⁹ absētia: et ille differebat dormire cū ea dōcīt̄ lēt̄ cū

plorās. Glo. qr amittebat illā quā nō coguerat ea: vt dīc biero. Sic dicit hebrei iste phaltiel vir q̄z erat i lege. Et iō vxore alter⁹ nō luit violare: ob timorē deit̄ reverētia legl. Et iō cū p̄dīcīt̄ et phalti: vt legi⁹. i. Reg. xxv. addit̄ nō suo ei⁹ nomē dī: et dīcīt̄ et phaltiel. Uli nō nō coguit eā: qr michol diligēt̄ dauid: q̄s michol erat dō ei⁹ absētia: et ille differebat dormire cū ea dōcīt̄ lēt̄ cū

plorās. Glo. qr amittebat illā quā nō coguerat ea: vt dīc biero. Sic dicit hebrei iste phaltiel vir q̄z erat i lege. Et iō vxore alter⁹ nō luit violare: ob timorē deit̄ reverētia legl. Et iō cū p̄dīcīt̄ et phalti: vt legi⁹. i. Reg. xxv. addit̄ nō suo ei⁹ nomē dī: et dīcīt̄ et phaltiel. Uli nō nō coguit eā: qr michol diligēt̄ dauid: q̄s michol erat dō ei⁹ absētia: et ille differebat dormire cū ea dōcīt̄ lēt̄ cū

plorās. Glo. qr amittebat illā quā nō coguerat ea: vt dīc biero. Sic dicit hebrei iste phaltiel vir q̄z erat i lege. Et iō vxore alter⁹ nō luit violare: ob timorē deit̄ reverētia legl. Et iō cū p̄dīcīt̄ et phalti: vt legi⁹. i. Reg. xxv. addit̄ nō suo ei⁹ nomē dī: et dīcīt̄ et phaltiel. Uli nō nō coguit eā: qr michol diligēt̄ dauid: q̄s michol erat dō ei⁹ absētia: et ille differebat dormire cū ea dōcīt̄ lēt̄ cū

plorās. Glo. qr amittebat illā quā nō coguerat ea: vt dīc biero. Sic dicit hebrei iste phaltiel vir q̄z erat i lege. Et iō vxore alter⁹ nō luit violare: ob timorē deit̄ reverētia legl. Et iō cū p̄dīcīt̄ et phalti: vt legi⁹. i. Reg. xxv. addit̄ nō suo ei⁹ nomē dī: et dīcīt̄ et phaltiel. Uli nō nō coguit eā: qr michol diligēt̄ dauid: q̄s michol erat dō ei⁹ absētia: et ille differebat dormire cū ea dōcīt̄ lēt̄ cū

plorās. Glo. qr amittebat illā quā nō coguerat ea: vt dīc biero. Sic dicit hebrei iste phaltiel vir q̄z erat i lege. Et iō vxore alter⁹ nō luit violare: ob timorē deit̄ reverētia legl. Et iō cū p̄dīcīt̄ et phalti: vt legi⁹. i. Reg. xxv. addit̄ nō suo ei⁹ nomē dī: et dīcīt̄ et phaltiel. Uli nō nō coguit eā: qr michol diligēt̄ dauid: q̄s michol erat dō ei⁹ absētia: et ille differebat dormire cū ea dōcīt̄ lēt̄ cū

plorās. Glo. qr amittebat illā quā nō coguerat ea: vt dīc biero. Sic dicit hebrei iste phaltiel vir q̄z erat i lege. Et iō vxore alter⁹ nō luit violare: ob timorē deit̄ reverētia legl. Et iō cū p̄dīcīt̄ et phalti: vt legi⁹. i. Reg. xxv. addit̄ nō suo ei⁹ nomē dī: et dīcīt̄ et phaltiel. Uli nō nō coguit eā: qr michol diligēt̄ dauid: q̄s michol erat dō ei⁹ absētia: et ille differebat dormire cū ea dōcīt̄ lēt̄ cū

plorās. Glo. qr amittebat illā quā nō coguerat ea: vt dīc biero. Sic dicit hebrei iste phaltiel vir q̄z erat i lege. Et iō vxore alter⁹ nō luit violare: ob timorē deit̄ reverētia legl. Et iō cū p̄dīcīt̄ et phalti: vt legi⁹. i. Reg. xxv. addit̄ nō suo ei⁹ nomē dī: et dīcīt̄ et phaltiel. Uli nō nō coguit eā: qr michol diligēt̄ dauid: q̄s michol erat dō ei⁹ absētia: et ille differebat dormire cū ea dōcīt̄ lēt̄ cū

b. **O**nus nudiustertius: id est diu est: finitū pro infinito.  
 b. **N**unc ergo facite: eū regē sup̄ vos. c. **E**tiam ad ben  
 iam. Sed q̄re diu  
 dī beniamin ab israel/  
 cum nondū facta esset  
 diuīs regni: q̄ facta  
 fuit sō roboā. in. Re  
 gū. xi. Solo. Patet  
 q̄ Esdras multa appo  
 sit̄ fin statum quo bi  
 quī hic fin statū illū.  
 Uel melius Joseph⁹  
 dicit q̄ beniamitē cu  
 stodes erant capitīs is  
 boeth: q̄ saul de ben  
 iam fuit: ppter quod  
 beniamin familiari⁹ ad  
 bērebat isboeth filio  
 saul. Erideo p̄ se loqui  
 tur ci. d. **E**t abiit:  
 scilicet abner. e. **S**i  
 cut desiderat ani  
 ma tua. Excusat hic  
 dām de ambitione cō  
 filio sp̄rūstanci. Mō  
 enim regnum deside  
 rat nec accep̄siter mi  
 l. 14. si vñs dixit: Amice/  
 ascende super̄. Utinā  
 tales cōt̄ plati nostri  
 ipsi q̄ nullus vellet as  
 cendere donec dicereſ  
 ei. Amice ascende supi  
 us. f. **D**eduxiſſ: id est condūniser pax.  
 g. **E**ccl. 13. abner.  
 h. **E**gressus itaqz: cu no posse persuade  
 re dauid q̄d volebat:  
 ut dicit Josephus.  
 i. **I**n vltionē san  
 guinis asahel fra  
 tris eius. Sed nō vi  
 det̄ hec causa vera: q̄a  
 sup̄a. ii. f. dimisit ioab  
 filium abner et exerci  
 tū ad pñm verbū. di  
 cens: Quis dñs si lo  
 cur fuisset mane dimi  
 sisse p̄equi ppls frēm  
 suū. S; p̄t dīci: q̄ io  
 ab nō neciebat dō mor  
 te asahel. Joseph⁹ me  
 l. 19. dicit: q̄ eū occidit p  
 p̄ter abiitō: L̄imebat  
 ei ne dauid faceret ipm  
 pñcapē militiē eo r̄pul  
 so. Ipse p̄o dixit se eū  
 occidisse in vltionē fr̄is  
 sui: sic excusās se dō abi  
 tōe. k. **A**bū d' ego  
 sum. hoc dicit ne co  
 sentiēs neci videreſ. q.  
 d. nō ē mibi ipurādū.  
 Joseph⁹ dīc q̄ dauid  
 tetēdit man⁹ ad celum  
 q̄si iurās q̄ nō esset fa  
 ctum eo procurante.  
 l. **T**enes fusū. i. effe

minal: Et fin hoc imprecatur ei q̄nq̄ vt dicit Glo. s. flurum  
 seminis/ plagam lepro/effeminationē stragēm in bello/ men/  
 dicitātē. Uel tenēs fu  
 sum: adiectiuū est hui⁹  
 noīs leprosus. Et vo  
 cat auctor fusū illud i/  
 strumentū quo lepros⁹  
 tympaniçat̄ audiaſ: v̄l baculu q̄ appodiaſ: Et fin hoc tm̄ q̄tuor  
 imprecaſ. S; quō da  
 uid impc̄ malū: Re  
 sponsio: Pr̄dictio est  
 sub forma impc̄atiois  
 more propheticō.

m. **E**t abisai frater  
 eius. Patet q̄ abisai  
 interficiō occisioni ab  
 ner. Et dicit Joseph⁹  
 q̄ ioab locutus ē abner  
 in dolo. et cuz loquereſ  
 cuz eo abisai interfecit  
 eum. n. **S**cindite  
 vestimenta: qd est si  
 gnū doloris: cuz dicit  
 Johel. ii. c. Scindite  
 corda vestra et non ve  
 stimenta vestra. S; b  
 veritatē: illud sup̄sti  
 tiōis. o. **I**gnauii. s.  
 stulticia: s; dolo/ vt di  
 cit Ildiero. p. **L**iga  
 te non sūt. Hiero.  
 Mō es iure belli capt⁹  
 s; dolo/nō virib⁹ pem  
 ptus. q. **M**anē. i.  
 cibū: q̄ noīe panis cō  
 suevit scriptura intelli  
 gere quemlibet cibuz.  
 Und. i. Reg. xii. d.  
 Maledict⁹ vir q̄ come  
 derit panē an̄ vesp̄ā.  
 Si nō intelligeret ibi  
 noīe panis q̄libet cib⁹:  
 iōathas nō fuiss̄ re⁹: q̄  
 tm̄ fauū mellis gustau  
 rat. r. **E**tel aliud q̄c  
 q̄. i. potū. Et est argu  
 mētiū q̄ i leiuūs nō ē  
 bibēdū an̄ pr̄adiū nīl  
 i nēitate: et q̄ bibit sol  
 uit leiuū. s. **Q**m̄ p.  
 Glo. q̄ me regē facere  
 voluit sup̄ oēm domū  
 isrl̄: t. **A**dhuc deli  
 glo. nōdū pfecte p̄st  
 tur⁹. Itē glo. Antīq  
 delicate dicebant dījs  
 p̄secrata q̄ nūc dedi  
 cata dicim⁹. l. ca. III

t. **V**idiuit at  
 fili⁹ saul. s. isbo  
 seth. Et agit i. b  
 capitulo dō morte isbo  
 seth: et vindicta eorū q̄  
 interfecerunt eum.  
 x. **M**anus ei⁹: id  
 ē fortitudo. y. **M**er  
 turbat⁹. glo. i. igno  
 rans q̄ poti⁹ sequat̄.

**P**ecidisset abner in he  
 bron: et dissolute sunt  
 f. mān⁹ ei⁹: oīs̄ isrl̄ p̄turbat⁹ ē.

Zibzi

secundi

## Regum

**a** *Duo aut̄ viri. Glo. Ille duo viri p̄ncipes erant i exercitu isoseth: et mortuo abner: sicut tradūt hebrei cōsiliati sūt cū miphiboseth ut ilboseth interficerēt et ipm regē substituerēt: sed miphiboseth p̄siliū pdidit: Iō sic iducit: Erat aut̄ ionathē fili⁹ pedibus debilis et. Illi vero timore perterriti fugerunt in gerhaim: b Beroth: ciuitas ē: vñ fuerūt illi duo latrones.*

**c** **S**ueruntqz ibi  
aduenq vlaqz ad te  
pus illud: quo scilicet  
inde reversi / domum  
Isboseth ingressi sunt.  
Joseph⁹ vo dicit q co-  
gitauerūt a dawid do-  
na accipe: et ideo inter-  
fecerūt eū sc̄z Isboseth.  
**d** **A**nunci⁹ de saul ⁊  
io. nūcians ipsos esse

B

ZDoraltter. -

**Ingressi** sūt autem domū latēter.  
**Ahoraliter:** **I**stī duo latrones q̄ domū latenter ingrediunt̄: et dñm domus interficiunt: sunt nūm̄ potus et cibus exq̄situs: siue potus supfluitas / et cibali saturitas: q̄ se mltōtiens latenter ingerit̄ sub specie necessitat̄is: et dñm domus: id ē spiritū in inguine percūtiunt et occidunt: id ei in luxuriā deejiciunt. **Unde Grego.** Omnes suis vitijs fauēt: et qd̄ ob carnis voluptatē faciunt ad necessitatē referrunt actiones: et sub infirmitatis velamine vitiū voluntatē excusat. **Siquādo** iocunditas voluptatis irreperit gaudet infelic̄ia: ut sub obtētu salutis obumbret negotiū volūptatē. **H**it aut̄ sex mōis

C

hoc vitium: teste beato Gregorii. Primo quando puerit hora.  
Tunc Eccl. x.c. Tunc ergo cuius rex puer est: et cuius principes mane co-  
medunt. Esa. v.c. Tunc quoque cōsurgitis mane ad ebrietatem sectandam  
et portandum vias ad vesperas. Sed queritur aliquis quae sit hora bu-  
fusimodis scilicet comedendi. Dicimus quae hora tertia: et deinceps: ante  
nono. Unde petrus Act. ii.c. Non sunt hi ebrii sicut putari cum  
sit hora diei tertia. Secundo quando nimis frequenter co-  
meditur. Semel enim in die comedere quasi vita angelica est:  
bis vita humana: plures vita iumentina sive vita brutorum:  
Phil. iii.d. Quorum deus venter est et gloria in confusione. Huius sunt qui dic  
cū Sap. ii.b. Venite et fruamur bonis que sunt: et vtamur crea-  
tura tangi in iuuentute celeriter: Vino precioso et unguentis  
nos impleamus. Item. Esa. xxij. d. Gaudium et leticia occide-  
re vitulos iugulare arietes comedere carnes et bibere vinos:  
Comedamus et bibamus: cras enim moriemur. His dicitur Lu-  
ce. xx. f. Attendebo vobis ne grauenet corda vestra in crapula  
et ebrietate: et curis huius vite: et supueniat in vos repetita di-  
es illa quasi laqueus. Tertio modo fit quando nimis audiit co-  
medit sicut esau qui per edulio lenticulae vendidit primogenitura  
sua. Unde Aug. Malo comedere carnes cum christo/que lenti-  
cula cum esau. Non enim substantia ciborum sed auiditas sumendi/ si cul-  
pa est. Gal. v.c. Spiritu ambulate et desideria carnis non perfici-

Scn. 25.5

• **D**uo aut̄ viri p̄ncipes latro  
nū erāt filio saul: Nomē vni  
banaa: t̄ nomē alteri rechab  
filij rēmon berothitę de filijs  
bēiamin. Siquidē t̄ beroth  
reputata est in beniamin. Et  
fugerūt berothitę i gethaim:  
c suerūtq̄ ibi aduenę vsq; in  
tempus illud. Erat aut̄ iona  
thę filio saul fili⁹ debilis pe-  
dibus. Quinquenīs em̄ su-  
d) it quādo venit nūciūs d saul  
et ionatha ex iērahel. T̄ ol-  
lēs itaq; eū nutrix sua fugit.  
Cunq; festinaret ut fugeret:  
cecidit t̄ claudis effect⁹ est:  
habuitq; vocabuluz miphī-  
boseth. Gleniētes igīl filij rē-  
mon berothitę rechab et ba-  
naa: ingressi sunt seruēte die  
domū isboseth: Qui dormi-  
ebat sup stratū suū meridie:  
t̄ ostiaria domus purgās tri-  
e ticum obdormiuit. Ingressi  
sunt aut̄ domū latenter assu-  
mētes spicas tritici: Et pcus-  
serunt eū in inguine rechab  
t̄ banaa frater ei⁹ t̄ fugerūt.  
Cum aut̄ ingressi fuissent do-  
mū ille dormiebat sup lectū  
s suū in cōclauī: t̄ percutien-  
tes interfecerunt eū. Subla-  
toq; capite eius abierūt per

*Cletis. Et alibi: Curā carnis ne fecerit, i. desiderijs aīaz via, rū. Quarto fit quādo nimis delicata vel nimis delicate para ta cibaria sumuntur. L. xvi. e. Homo quidā erat diues q̄ duebat purpura et byssō: et epulabat q̄tidie splendide: et mor tu⁹ et sepult⁹ i. inferno. Un⁹ Seneca: Palatū tuū famēs*

viām deserti tota nocte / tū at  
tulerūt caput isboseth ad da  
uid in hebron . Dixeruntqz  
ad regem : Ecce caput isbo  
seth filij saul inimici tui qui  
querebat animā tuā : Et de  
dit domin⁹ domino nostro  
regi vltionem hodie de saul  
et de semine eius . Respon  
dens autēz dāuid rechab et  
banaa fratri eius filijs rem  
mon berothitē dixit ad eos :  
Eliuit domin⁹ qui eruit ani  
b mā meam dē om̄ angustia :  
quoniam eum qui annuncia  
uerat mihi t dixerat : mortu  
us est saul : qui putabat se p  
spera nunciare tenui : et occi  
di eum in sicelech / cui op̄or  
tebat me dare mercedē pro  
nuncio : Quanto magis nūc  
cū homines impij interfec  
runt virū innoxius in domo  
sua super lectū suū / nōn que  
ram sanguinē eius de manu  
vestra : t auferā vos d terra :  
Pr̄cepit itaqz dāuid pue  
ris suis / t interfecerūt eos : q  
cidētesqz man⁹ et pedes eo  
rū : suspēderūt eos sup pisci  
nā i hebron : Caput aut̄ isbo  
seth tulerunt t sepelierunt in  
sepulchro abner in hebron .

76

**P**xios exasperat: **T**hi/cui rixg. **Q**uarto sibi laqueo pat: **V**ii  
cui soueq. **Q**uinto coxp<sup>o</sup> vulnerat: **T**hi/cui sensu causa vulnera.  
**S**exto excusat: **T**hi/cui suffossio oculoꝝ. **L**ot malitio torem  
tis destituit nabucardan muros hierlm: id ē frutes aꝝ. **H**oc  
virtio adam padisum perdidit: **B**en. iij. **N**oe semora nudavit.  
**B**en. ix. c. **E**sau p̄mogenita amilisit: **B**en. xv. d. **L**oth quem  
sodoma non vicerat / vina vicerunt: **B**en. xix. g. et vñq ad ince-  
stum filiꝝ pduxerunt. **F**ilios iob in punitio duxerunt: **J**ob. i. o.  
licet non peccassent ibi: vt dicit **G**regor. **S**amson inter epw  
las phillisteos pstrauit: **J**udicel. xvi. f. **F**iliꝝ israel carnes cupi-  
entes in deserto perierunt: **N**umeri. xi. **J**onathas propter  
elum mellis fere occidit. i. **R**egl. xliij. g. **I**acobos post pan-  
diū in lecto dormiēs occidit: vt in plenti ca. **B**althasar inter  
epulas sacrī vasis abutit: ac vocē fribile audit: **M**ane ihed  
phares: **DJ**udith post vina et epulas holofernis ca-  
put abscidit: **J**udith. xiiij. a. **H**erodes caput iohāni i pūnicio mūnib  
āputauit. **F**illiꝝ dei p<sup>o</sup> præditiꝝ pditꝝ fuit et capꝝ: **M**ar. xliij. f  
**S**picas. **G**lo. **Q**ualis cā p̄mitiaꝝ vt regi deferre viderentie  
dol<sup>o</sup> nō dephēdere: **S**an. **A**cl. i. i secreto loco. **b** De oī  
qñ. quā hucusq sēsi. **i** Occidi eū i si. s. ii. **R**egl. i. i fine  
k. **O**porzebat: nō vt putabat. **l** Hō grā. i. nō. placar.



# Libri secundi Regum La. VI

**O**na Ongregauerunt autem. De translatio arcis domino aminadab agit hic. Et dividit hoc capitulu in duas partes. In prima transferit arca in domum edom: Propter mortem enim oce non fuit aulus dauid eam ducere in domum suam. In scda pte transferit arca de domo obed edom in cluitate dauid. **b** In uocatu. Glo. Super arcā erat tabula quam alii duo cherubini regebant: int̄ quos dominus apparebat et loquebatur. Tunc etiam ideo dicit se dare in cherubin: id est int̄ cherubin. **c** De domo regis. ubi trālla fuit de bethsames: sicut est supra. i. Regl. viij. a. Sed nunquid tulit ea postea ī castra? Ita ut patet. i. Regl. xiiij. Sed postea retulit ea saul. ibidē. **d** Iudebant: id est psallebant in musicis instrumentis. **e** Lignis. i. instrumentis. Et postea subdividit. **f** Sistris: i. Paral. xiiij. c. non ponit sistris: sed nabis. **g** Ad arcā nachor: i. Paral. xiiij. c. dicitur ad arcā chidon: quod interpretat clypeus. i. ad locū ubi ioseph leuauit clypeum ī hai: Ioseph Moraliter. viij. d. **h** Excedit manus. Cōtra subditos qui reprehēdūt platos. Arca dei platus ī interius et exteri deauratus: ut sit intus sine scrupulo conscientię: et foris sine scandalo famę suę vitę. Ob hoc enim inungitur oleo et balsamo. In oleo nitor conscientię: in balsamo odor virtutis desigat. Oleum habebat aplūs cū dicebat: Gloria tua haec est: testimonium scientię nostrę. q. Cor. i. c. Balsamū huit cū dixit: Prouidentes bona: non tam coram deo: sed etiam coram hominib: Ro. xiij. d. Debet etiam platus ī se habere tabulas legis et deuteronomij. i. Scientia tamen veteri quod noui testamēti. Tunc et ab eo q̄ris cū examinat: Scis nouum et vetus testamentū. Et ipse r̄fudet: Scio: quod significant cornua mitre sue. Tunc dicitur virgā aarō: q̄ floruit et frōdūit et etiam frumentificavit: Id est disciplina correctionis modestę: discrete et virtus. Debet etiam habere manū solatiois. Hec arca bobus calcitratis inclinata: quod platus subditos suffurrige et murmuratiois ad iracundiam provocat. Oca vero ad arcā manū extēdit: quādo subditus platus superbe reprehendit: et ideo peccat. Unde Numeri. xiiij. c. Maria leprosa percussa est: quia cōtra moysen fuerat iurgata: Et dauid cor suum percussit quia considerat orā chlamydis saul. Ubi dicit Gregorius. Facta p̄positi oris gladio ferēda non sunt: etiam cum recte reprehēdenda videantur. Dauid vero oca percussit timuit: et magis reveritus est arcā dei: quod casus insipientis documentum est sapientis. Unde Proverbi. xxi. b. Multato perstilente sapientior erit puulus. Tunc dauid audita bñdictio obed edom arcā ad se reduxit: quod iustus exēpli alterius ad melius cōscēdit. Cum dauid erat septē chorū: id est septē dona spissancti: et vi-

ctima vituli: id est maceratio carnis: q̄ sp̄ debent comitari virū iustū. Et cū transisset sex passus imolauit bouē: id est cū vir iuste fecerit aliqd pfectū op̄: debet etiam carnē mortificare ne recalcitraret. **i** Ad arcam dei: ut sustētaret. **k** Sup temeritate: id est sup bñeros est per cūsus: q̄bus fīm leges Numeri. viij. a. arcā ferre debuit. Iustū est enim ut q̄ q̄ peccat q̄s: q̄ bñec et torquat: Sap. xij. c. **l** Aboru: ī ibi. Et deinde vocatus est nōmē loci illi p̄fusio oce. Et dicit Josephus: eu p̄cessū q̄ tetigit a cū cū nō esset sacerdos. Aliū dicit q̄ ideo p̄fusus est: qz ipso uit arcā plaustrū cū debūset eā. pp̄: q̄s bñeros ipo suisser ferendā: sic iustus dominus Numeri. vij. Ita etiā vult Glo. Ideo dicit q̄ ea nocte iacebat cū uxore sua. Ideo dicit Gregorius. Intrudū est quantū delinq̄ q̄ ad corp̄ dñi reus accedat: si ille morie multabat qui arcā dñi corporis figurā minori q̄ debuit: veneratione corripuit. **m** Quod iugrediet ad me: Si dauid timuit figuram corporis christi iuuenture in domū suā: quād debet christianū timere corpus christi suscepit. Leturio dicit. Hattib. viij. a. Dñe nō sum dignus ut iures sub tecū meū. Tū. j. Cor. xij. Prober seip̄m hō. **n** Etā in domū: id ē in suburbio. **o** Gethsemeni: a gethsemeni. **p** Et benedicit benedictione similitudē multipliicauit ei bona ipsa. Dicitur hebrei q̄ uxores et concubine et nurus eius masculos pepererūt: et iumenta duplices feras. **q** Obed edom: id est obed filius edom. Et ita obed edom sunt duæ dictioēs. **S** Hiero. dicit ī libro de hebreis. ḡt̄oib: q̄ se una dictio: et bñ videt p̄ Glo. q̄ dīc q̄ obed edom iterp̄at r̄uies hō. Obed enim fuius iterp̄at edom hō. Si enim ēēt̄ due dictioēnes nō distinet q̄ edom iterp̄at hō: sed hō. **r** Septē chōcanētū et psallētū. Ut chōri sē instrumenta qdā musica: duas fīstulas habētia. Unā q̄ sonū emittit: alia q̄ vētū siue flatū imitatis: quā canens tenet in ore. Ut p̄sona chōrū est nōmē mēlure plene simula quā obtulit dauid: Et p̄timet decē eph̄i: id ē mīta modios: ut dicit Ezechiel. xl. d. **s** Ecliptica vi. i. vītolū. **t** Qui por. Glo. In bñerū me peccaterē sic oca. **u** Et arietē: i. rep̄mēre debet supbia. Aries durē gregis: et supbia infēcūtū vītioꝝ. Eccl. x. b. Initū oīs p̄cti supbia. **v** Mercūtiebat ī or. i. cāticū op̄ sociabat. **w** Armigari. Glo. Id ē ad armū ligari: vñ manib: serētis tangunt. Unde genū organi ē qdō cū aqua sit: sic qdā etiā horologū qdō ī hydranū: ab hydros qdō ē aq: Tunc et hydropic. **x** Et saltabat: i. ad altiora se sbleuabat. **y** Accinctus eph̄oli. id est p̄mētia corporis. Tunc Glo. Non ponit sc̄iūtū: q̄ linea vestē cā bñitura

1. Paral. 13.

Moraliter.

B  
2. q. 7. h. Item obvīcitur.

1. Reg. 24. b.

tis: **U**nū. i. **P**aral. xv. d. dī q̄ ephot linea / stola linea sive byssi  
na. a. **I**n ubilo: v̄l nubilo. b. **S**ubsilētē. i. sursū saliētē.  
c. **A**ltq̄ saltatē: de loco ad locū. **G**lo. dicit: q̄ gest⁹ corporis  
ad vocē priment cantat̄s. **U**nū: **E**cclim⁹ vobis t̄ nō saltastis:  
**D**ath. xi. b. **I**n loco suo: quē gauerāt ei: vt dī. i. **P**a-  
ral. xv. a. **B**u.  
dicit. i. bōa optauit:  
vel salutavit ipsum.  
e. **C**oll̄yridā. **G**lo.  
panis est triangul⁹ et  
modic⁹. **S**z. i. **P**aral.  
xvi. a. vocat tota pa-  
nis. **B**ubule car-  
nis. i. bubaline sive bu-  
balice. **G**lo. i. fru-  
stā bouis assatu. **G**lo.  
vī. **B**oue dī: bubul⁹  
agrestis et indomitus.  
b. **E**t simulā. **G**lo.  
paniculi prūi cocti: et  
deinde frigunt i oleo.  
c. **E**t bñdiceret.  
**G**lo. sicut p̄r pp̄lm/  
in nū familiā benedi-  
cit. epulas distribu-  
it. **N**glorios⁹:  
deribue dicit hoc.  
**D**iscoopies se. i.  
deponis rōgū habi-  
tū: acquis humilē.  
**D**iscoopies. i. suc-  
cūs se vt mel⁹ pos-  
serat salte ad vocē orga-  
ni. m. **M**audatus.  
**G**lo. nō ormino: sed re-  
gal⁹. Et q̄ se coram  
dño bñdilare non eru-  
bit: mor. p̄missione⁹  
fīlī dei ex sua stirpe  
nascitur fulsige meru-  
it. **S**er. h̄. vide q̄ da-  
vid meruit incarnatio-  
nē fīlī dei: q̄d fālū ē:  
q̄d sup om̄e meritū.  
**S**ol. **B**eruit. i. idone-  
um se exhibuit. Sic  
etia dicit b̄ beata vir-  
gine q̄ meruit porta-  
re filiū dei. i. idoneā p̄ bñlitalis gratiā se exhibuit. Est em̄ du-  
plex meritū: actiū et q̄litarium. Actiū duplex: cōdigni et cō-  
grui. Meritū cōdigni est facere de indebito debitū: v̄l de de-  
bito magis debitū. Meritū cōgrui est: se idoneū exhibere ad  
aliqd obtinendū. Meritū q̄litarium simili duplex ē: absolutū  
et cōpatiū. Absolutū est idoneitas qua aliqd simpli idone⁹  
est ad aliqd habēdū: fīm q̄d dicit: meref esse episcop⁹: q̄ scia  
et mon⁹ pollet. Cōpartiū ē idoneitatis excellētia: qua aliqd  
magis est idoneus ad aliqd q̄d alias: fīm q̄d dicit: Maria  
meruit portare filiū dei. i. inter oēs magis idonea fuit: q̄ ma-  
gis humilis. Sic etia pōt hic dici de dauid.  
**H**oraliter: **S**ic ludam t̄ vilior fīam t̄ c. i. intus  
in corde: et extra i corpē vilē me ostendā: **H**oc ē q̄d ip̄e dicit i  
P̄. **D**ñe nō ē exaltat̄ cor meū: neq̄ elati s̄t oculi mei. **H**ic  
dicit Greg⁹. q̄ sunt multi q̄ de se vilia sentiūt: etiā in honoris  
bus positiūnib⁹ se nisi puluerē fauillāq̄ pp̄endūt: sed corā ho-  
minib⁹ viles apparere refugūt: **V**ñ tales ludūt sed nō vilio-  
res fūr: q̄ vt dīc bear⁹. **B**erū. vere hūllis nō vult hūllis p̄di-  
car: sed vilis reputari. **I**tē sunt aliq̄ q̄ viles ab homib⁹ vide-  
ri appetit: sed apud se q̄si ex ip̄o merito ostēs hūllitatis intu-  
mescit: et rāto magis in corde elati sūt: q̄sto amplius in specie  
hūllitatis elatione pīmūt: sicut ignis sub cinere: **I**di sūt hypo-

critē: de qb⁹ Eccl. xix. d. **E**st q̄ neq̄t hūllat se: et iteriora el⁹  
plena sūt dolo. **H**oc duplī clariōis bellū dāuid mīra ūtute  
supauit: Quia em̄ int̄ hūllia de se sentiēs: honorē sive laudes  
exteri⁹ nō ūtuit: ostēdūt cū dicit: **L**udā t̄ vilior fīā. **I**tē p̄ b̄ q̄d  
exterius vilē se exhibuit: int̄ nō intumuit. **T**ñ seq̄t: o. **E**ro  
hūllis i oculū meis.  
q. d. q̄lē me exteri⁹ oī/  
do: talē me iteri⁹ ūtio,  
**E**st aut̄ q̄druplex gra-  
dus hūllitat̄: **P**rim⁹  
ē vt bō à se hūllia sen-  
tīat: **S**ecund⁹ vt vilī  
tātē exteri⁹ exhibeat.  
**T**erti⁹ vt reputari vi-  
lis p̄tēnat. **Q**uart⁹ vt  
p̄tēni se gaudeat. **E**st  
et aliud ad quē pauci  
aut nulli p̄ueniunt: vt  
contēni se bō appetat.  
p. **E**t cū ancil. exi-  
stēs t̄ ludēs. q. **A**p-  
pare. in p̄spectu dñi.  
r. **A**sq̄z ad diē: iclu-  
sive: q̄r vñ natus ē ei  
i cul⁹ partu mortua ē.  
**E**l exclusiū. i. nūq̄:  
q̄d videtur velle iose-  
phus: q̄ dicit eam de  
dauid minime filios  
p̄creasse: sed de viro  
cui dederat cā p̄ su⁹:  
id ē phalti: q̄neq̄ filios  
habuisse: qui tñ intelligi  
sunt adoptiū. **M**ortua enī merob  
sorore sua filios el⁹ q̄n  
q̄s adoptauit sibi mi-  
chol in filios. **T**ñ in-  
fra. xi. b. dicit: **E**lit  
rex duos filios respha:  
et q̄neq̄ filios michol  
filie saul: q̄s generat  
hadrieli filio bercellai  
**M**on ḡ adoptiū: sed  
vere fuerunt filii mi-  
chol. **S**ol. **S**ic expo-  
nenda ē littera: **Q**uos  
generat hadrieli. i. ge-  
nitos hadrieli. s. ex merob adoptauit sibi in filios.  
**E**ctū est aut̄. Tres sūt p̄tes. **E**xpo. Ca. VII.  
**F**aciare domū dñi: h̄. nūctauit ei dñs p̄ nathan q̄ nō fa-  
ceret: q̄r vīr sanguinū erat. In secūda rememorat dñs p̄ na-  
than dauid bñficia multa q̄ cōtulit ei: p̄mitiēs ei filiū succes-  
sores regni. In tertia refert dauid grās deo. s. de p̄missione:  
orans vt impleat q̄d p̄misit. **R**ex: dauid. v. **I**n do-  
stu: quā fecerat aurilio hīrā. **E**clides ne t̄c. **H**oc p̄bo  
idicauit se velle edificare domū dñi. **T**ñ ifra. iiij. Regl. viij.  
b. dī. Bene fecisti: hoc ipsū niente p̄tractās. **E**t in medio  
pellū. Sūle dixit vīras ad dauid infra. xi. b. Arca dei t̄ isrl  
et iuda: habitat i papilionib⁹ t̄c. **I**n corde tuo: intelligēs  
q̄ volebat domū dñi edificare. **A**qua dñs tecū ē: hoc  
dixit a spū suo nō dei. **T**ñ glo. Greg⁹. patet q̄ p̄phē spi-  
rit⁹: p̄phētaz mētes nō sp̄ irradiat. Spū em̄ vīr vult spirat. **J**ob. 3. a.  
**H**inc helīs⁹ ait: **D**ñs celauit a me: et nō indicauit mihi. **Q**d  
de⁹ ex dispēlariō p̄tēt disporit: q̄r dū p̄phētē sp̄m dat et  
ſtrabit: p̄phētū mētes eleuat i celitudine et custodit i hu-  
militate: vt accipiētes p̄phētē sp̄m inueniat q̄d de deo sint:  
et rūsum p̄phētē sp̄m nō habētes: recognoscāt quid sint de  
semetiūp̄s. **H**ūquid tu edifi. **G**lo. q̄si nō: q̄r vīr san-  
guinū es

guinū es. Sed nota q̄ nō accipitur hic: vir sanguinū: sicut in  
ps. 54. Ps. vbi dicit: Viri sanguinū nō dimidiabūt dies suos. Ibi  
enī dicunt viri sanguinū p̄tōres; Ille vero dicit vir sanguinū. i. bellator: et sanguis effusor. Un. i. Paral. xviiij. a. dī: Nō  
edificabis mibi domū eo q̄ sis bellator: et sanguinē multū ef-  
fuderis.

a Per cū-  
cta loca. Glo. filo/  
galgala nobe t cetera  
loca rbi tabernaculū  
et arca dñi locata sūt.

b **¶** Nōq̄d loquēs  
r̄c. Allia trāstario ha-  
bet. Nunquid loquēs  
locū sum alicui viro  
de tribub⁹. Et. i. Pa-

B 1. Regl. 16. b.  
1. Paral. 17. b.

quid locū sum saltez  
vni iudicū isrl. q̄ p/  
cepi vt palceret pp̄lm  
mēu isrl: et dixi q̄rē nō  
edificasti mibi domū  
cedrinā. Et Greg. di-  
cit: Ideo a nullo iudi-  
cū edificari domū ce-  
drinā iussit: q̄r̄ oēs cō-  
tra hostes pugnauerūt  
et effulores sanguinis  
fuerūt. Sed salomon  
sanguinis effusor fuit:  
multos enī interfecit:  
id est interfici iussit: et  
tū ip̄e edificauit rēplū  
dño. Itē moyses san-  
guinis effusor fuit: et  
tū edificauit taberna-  
culū dño. Ad hoc di-  
cendū est q̄ dauid s̄p  
in bellis fuit: vnde nō  
licebat ei edificare rē-  
plū dño. Unde infra  
ij. Regl. v. a. dicit:  
Nō poterat edificare  
domū dei ppter bel-  
la uminita. Itē mul-  
torū sanguinē fudit/  
vnde p̄pae vir sanguinū  
appellatur. Salo-  
mon vero et moyses

paucorū sanguinē fuderunt: vnde non debet dici viri sanguinū.  
Unde fm antiquā translationē quam ponit Greg. di-  
citur ad dauid de salomone: Filius tuus cui non instabūt bel-  
la hostium: t̄ qui nō erit vir sanguinū. ip̄e edificabit mibi do-  
mū. c Quare nō edificasti mibi domū cedrinā: q. d. nolui vt aliquis iudicū de tribub⁹ israel edificaret mibi  
domū: sed vt palceret populū mēu. d Ego te tuli. Non  
ip̄operat peccata penitentib⁹ dñs: sed beneficia ḡstā cōme-  
morat: vt ad amorem suū prouocet t̄ accendat. e Juxta  
nomē magnoz. Glo. abrahā/isaac t̄ iacob/moysi t̄ ioseph:  
quorū nomina famosa sunt in terra. Unde. i. Paral. xviiij. b.  
dicitur: Qui celebrātur in terra. f Et ponam. q. d. dabo  
ei pacem. g Et plantabo: in pace. l. et securitate. Unde  
Glo. Temp⁹ salomonis describit: quo filiū israel pacē vndic⁹  
habuerunt: nec afflicti sunt sicut tempore iudicū. h Et  
nō turbabitur amplius. Glo. Hec tanta bona qui i ter-  
ra sperat: insipienter sapit: Sicut iudet qui p̄mitunt sibi hie-  
rusalem auream in terra. i Sicut prius: Supple nisi ip-  
se fuerit in causa. i. q̄ diu nō offendit me. Alter falsum esset:  
quia tempore nabuchodonosor: et sennacherib: et tempore roma-  
norū plures t̄ grauiores persecutiōes habuerunt. Unde po-  
test dici q̄ hic p̄mitit t̄m tempore salomonis: sicut pater p̄ q̄n-  
dām Glo. p̄notata. k Domū faciat tibi. Glo. i. filios ti-

bi succedētes: Sicut legil Exo. i. d. de obstetricib⁹: q̄ dñs p-  
pter pietatē earū edificauit eis domos. i. dedit filios. k Se  
potest intelligi: vt vult Glo. quia nō sūt post dauid suscitati:  
vt dicitur sancti: sed ip̄o viuēte nat̄ ē: et i regno sublimat⁹. S̄

posset dici q̄ ideo dici  
tū suscitatis post eū:  
q̄ successit ei i regnū. v. a.

l De vtero tuo. Glo. vel de ore tuo. i.

de substantia tua. Si  
mile in Ps. Ante lu-

ciferum genui te. i. de  
substantia mea. dī p̄a-

ter ad filium. m. q̄ in

semip̄ternū: Hoc aut̄ o corporali re-

gno salomōis nō p̄t  
intelligi: q̄ finē habu-

it: Unde necesse ē de  
christo intelligi: qui d-  
auid nat̄ est fm car-

nē: t de regno christia-  
no: de quo Esa. ix. b.

Sup solū dauid sede-  
bit t sup regnū el⁹: vt

sūt illud t coro-  
borer in iudicio et iu-  
sticia/amodo t v̄s in

s̄p̄iterū. n Ego  
ero ei i pa.

Et dicit: Et  
p̄missione coniūct q̄  
saluus sit salomon. An

Eccē. xvij. v. Finem  
habuit salomon cum  
parib⁹ suis. o

que aliquid ges-  
tit ad te: Tu em̄ scis seruūz

tū dñe de⁹: Idrop̄ v̄būm  
tū t fm̄ cōr tuū s̄c̄isti om̄ia

magnalia hēc: ita vt nōtūm  
faceres seruo tuo: Idcirco

magnificat⁹ es dñe de⁹: q̄r̄ nō  
est similis tui: neq̄ ē de-

s us extra te in om̄ib⁹ q̄ audi-

ecōsuo. Un. chris⁹ dicit iniq̄ gessisse i mēbris. l. q̄ p̄ peccata  
reputat sua: dīcēs: De⁹ dñe de⁹ respice i me r̄. q̄b̄ delictor  
meor. p Arguā eum: salomonē sc̄. i. christū i mēbris.

q In virga. Glo. gladio inimicor. q In plaq̄l. Glo. i  
cōmoditatib⁹ corpori. l. hoīm. Glo. q talia merec̄. s. M̄  
seri. autē. l. hāc misericordiā vocat: q̄b̄ habuit filiū succellorē

sibi i regno: q̄d nō saul. Vel miscdiā vocat finalē grāz. Glo.

in Ps. Si dereliquit filiū el⁹ legē meā: t in v̄s meis nō abu-  
lauerūt t mādata mea nō custodierūt: visitabo i virga ferrea

iniq̄tates eorū: miscdiā aut̄ meā nō disp̄gā ab eo: neq̄ noce-  
bo ei i fitate mea. t A fa. mea. Glo. vel tua. v. Lo. do.

Glo. s. arca dñi. Itē Glo. Sedere corā dño ē bñficia cō i bu-  
militate p̄fiteri. x. hucusq̄z. Glo. i. ad regnū. y. H̄c et

hoc. q̄ adduxer̄ me ad regnū: y. Etia d domo. i. de-  
lio succedēte m̄shi i regno. z. Lex adā. Glo. bois. s. vt tu-

bi in simplicitate cordis t puritate seruat: t tu facias ei fm̄  
miscdiā tuā sic m̄hi fecisti. Vel p̄t dici q̄ ista est lex adā. i.

bois. vt sit sollicit⁹ de successiōe filiorū: vel grās agat t bñi  
ficijs sibi a deo collat. a Sc̄is ser. tu. i. vides t cognosc̄  
cor fui tui. b Clerbū tu. Glo. qd. s. p̄misisti abraā/isaac t  
iacob. c Sc̄dm cor tu. Glo. miscdiā tuā. s. q̄ si ē filis tui.

d. Fecisti: m̄hi. s. e. Potū fac. Glo. quod faciurus es.  
f. Dagnificat⁹: in corde meo. g. Extra te. i. p̄ te.

**T**hū. i. Paral. xvij. d. dicit: Absq; te ex oīb; quos audiuim;. a. Que ē āt Tē. Hic magnificat dauid p̄plm dei. et exponit b̄ta de ipo et christiano p̄lo q̄ de moyse et iudaico p̄lo. De ch̄isto planū ē in Glo. De moyse vō. p̄leqmur. b. D̄ropter quā iuit de: in egyptū in moyse. s. cui ministerio potuū iudaicū de: libe rauit de seruitute egypti. c. Et poneret cam. i. genit̄. i. p̄plm hebreor̄. d. Sibi nome. i. vt nomē ba beret ab hebreis: qa dic̄ ē de: hebreor̄. Unde Exo. viii. f. Do minis de: hebreor̄ vo cauit nos. v. Pone ret sibi nomen: id ē vt fami sibi acquireret ppter mirabilia q̄ p̄ci fecit. vñ sequitur: e. Faceretq; eis ma. et hor. Magna lia q̄ ad iudeor̄ libera nōne et deductionem: Horribilit̄ q̄ ad egypti p̄nōp submersionē et alioz dōstū extermi nationē. f. Quē. s. p̄plm. g. Redemiu s̄. liberati. h. Zi hi. vñler et seruiret abi. i. Egregy. ḡ. Et deo egypti. k. Et idem singulare p̄ plu rali. Aliq̄ libi habet: Gen̄e deū ei. Et ē seniū: Quē. s. p̄plm: redemisti tibi gentem id est liberali vt esset na gens: Et deū ei: id est moyse: qui fuit p̄ficiū de: pharaōis. l. Exo. vii. a. Ecce p̄stitui te deū pharaōia. In hebreo sic ha bei: Quē redemisti ex egypto: gentib; et d̄ys cop. q. d. egyptios in mari rubro gemisti: et in d̄is cop̄ fecisti iudi cia. De ch̄isto vō sic exponit Glo. dicens: Que ē gens in terra illa p̄ter electā: propter quā venit dei filius in mūdum velut in egyptū: vt cōmertio sanguis redimeret sibi p̄plm acceptabile securitate bonoz op̄m. Deū aut̄ eiusdē p̄pli dñicū hominē intelligim: que de egypto. i. mundo p̄ virginis v̄tex assūpsit. k. Subscita in semi. Glo. Ope perfice. s. filiū da: p̄que stabilit̄ domi mea ī eternū. l. De sup̄ isra. i. Paral. xvij. d. nō ponit sup̄: i. de: isrl. m. Auriculā: v̄l. aure. id est notificasti ei. Sile. i. Regl. xx. c. vbi dicit ionathas ad dauid: Si p̄seuerauerit malicia patris mei reuelabo auriculā tuā. n. Serui tui. Glo. i. nathan. o. Dicēs: p̄ pp̄bas mib; s. p̄ Domū edifi. i. filios dabo. q. Propterea: Glo. q. s. reuelasti aurē serui tui. r. Cor̄ suū. Glo. i. audaciā cordis. Nihil corde fugaci⁹ qđ inuenit cū p̄ discretionem restringit. s. i. Paral. xvij. d. dī: Idcirco inuenit suū tuū fiducia v̄ ore corā te. t. Benedic domui. i. multipliça filios. r. Ser. tui. i. dauid. v. Lora te. i. i. b̄fiplacito tuo. x. Quia tu dñe de: q̄ nō memoris. q. Exo. Ca. VIII.

**A**ctū ē aut̄. Hoc cap̄lm bip̄titū e st: Primo agit de victorijs dauid et subiugatiōe hostiū ei. Secundo de officialib; ei. 3. Et tulit. i. abstulit. a. Frenū tri. i. impū siue dñi tributi: q̄ philistei isrl̄ frenabā: tenetes cū sub tributo. v. Tulit frenū tributi d̄ māu philistūm. i. sūpsit tribuz a philistegi. i. coegit eos dare tributū: et sic refranuit eos. Qñq̄ em̄ ciuitates philistinorū fec̄ dauid sibi tributarias. et ita inuit̄. j. Paral. xvij. a. vbi dī: Sic factū ē post h̄ ut p̄cuteret dauid philistūm et humiliaret eos: et tolleret geth et filias eī d̄ manu philistūm. b. M̄esus est eos fun. i. cui voluit dedit hereditatē et terrā cop̄ distribuēs et mensurans sic possessor agrū suū mensurat funiculo. c. Cœquās t. Illy pbole ē. i. ita hūilians eos vt nō appareret super frā. d. Du. fu. i. diuist eos i duas p̄tes. e. Unū ad oc. Tē. i. vñ p̄te occidit: aliā re seruauit. q. d. ad arbitriū suū q̄s voluit/occidit: et q̄s voluit/refeuuit. f. Ad viii. id ē ad p̄suādū l. vita. Sile. i. Reg. xxvij. d. Dauid vñz et milier n̄ viuiscavit. i. nō refua uit ī vita. g. Adadēcer: q̄ iterptat testi moniū fortitudis: et siḡ adulatioz. h. Soba: interptat serra secans: et siḡ apertā detractio nē. Ista duo d̄s dauid id ē q̄libet iust̄ p̄cuterere et occidere. h. Regē soba: regiōis emath: vt dī. i. Paral. xvij. c. k. Ut dñia. Tē. Trās flumē euphratē dñari est oia tpalia p̄p̄ de um p̄tenere et subcere sibi: vel abūcere a se: iuxta illō. j. Corl. vij. c. Egētes: m̄ltos aut̄ locupletates: nihil bñtes et oia possidētes. l. Sup̄ flu. eu. i. vt ap̄liarer regnū suū vñq̄ ad euphratē. Ita em̄ legit. i. Paral. xvij. a. q̄i prexit dauid vt dilataret ipū suū vñq̄ ad flumē euphratē. m. Ex pte eī. i. a pte adadēcer. n. Subneruauit: q̄ noluit eq̄s ibi m̄l̄iplicare: iuxta illō q̄ p̄cepit dñs Deū. xvij. d. Lū fue rit rex p̄stitut̄ nō m̄l̄iplicabit sibi eq̄s. Eq̄s subneruare ē a se sup̄biā resecare. o. Letū curr̄. relinqre: ē p̄fectionē oīm restinere. Hec duo bene sūt s̄l. s. bñ opari: et nō sup̄bire: hoc ē sua opa ifirma reputare. p. Damasci: ciuitas metropol⁹ syrie. q. Presidiū. i. auxiliū. r. Et po. da. h. Glo. i. q̄ cā sibi tuā faceret. i. milites posuit in damasco q̄ custodirent sibi syriā: vñ idē dī h̄ p̄sidiū qđ. s. i. Regl. xij. et. xiiij. dī statio philisti noī. vñ. i. Paral. xvij. b. dī. Posuit milites ī damasco: vt syria q̄s fuiret sibi et offerret mūera. s. Torques. i. Paral. xvij. b. dī. Pharetras aureas. t. De bethe. Tē. Itē ciuitates alijs noīb;

tes alios nob̄ appellat. i. Paral. xvij. c. s. d̄ thebath et chun.  
a Adare eneū: de quo dicest. ij. Regl. vij. Eneū ad ab/  
luendū. b Et colūnas; ad sustentandū. c Altare; ad i/  
molādū. d Rex emath; hoc ē anthiochiae. e Et i ma/  
nu eius. i. iorām. f De manubīs. i. spolīs. g fecit

tem. Nota q̄ isti dicuntur fuisse septuaginta iudices locorum;  
qui iudicabāt homines ad suspensiū vel liberationē: Sic moy/  
ses elegit septuaginta iudices: Nu. xj. d. Unū cerethi sonat ex/  
termiatores: pheleti/mirabiles. p Filii aut̄ dā. sa. erāt.  
Sic oēs filii christi/sacerdotes ee debet: scip̄os dño offerentes.

Uñ. i. Pet. ii. b. Ulos

est gen' electū: regale

sacerdotiū. Apo. i. b.

Fecit nos deo nō re-

gnisi et sacerdotes. S

nīqd filii dāvid erant

sacerdotes: Glo. dē/

minat b dīcē: Sacer/

dos q̄si sacerdut: fi

lii aut̄ dāvid ducans

babebāt i tribu iuda.

Uel expone: Sacer/

dotes. i. p̄ ceteri digni

ores post regem. Sile

Exo. ii. c. Erāt aut̄ sa-

cerdoti iadian septē

filie. i. ietro p̄matū ha-

benti. Et q̄ sic debet

expōn̄: pater. i. Pa-

ral. xvij. d. vbi sic d̄:

Poro filii dāvid p̄a-

mi ad manum regia.

Expo. La. IX

T dicit z.

In b. ca. agit

de miphiboseth filio

ionathē: cui restituit. j. 19.4

dāvid oēs possessioēz

q̄ fuerat saul. ppter io-

nathan patrē: quē

dislexit: et cui iuraverat

amicitias. i. Regl. x.

Adiseric. dei. i. p̄

p̄ter deū. s. Siba:

q̄ interpr̄at egress⁹: ve. 1. Regl.

nit: et s̄iḡ mētā mor-

tis q̄ adducit miphiboseth claudū. i. infirm⁹

ad dāvid. i. ad coriū.

Reg. xxi. a. que

pus fogera: intelligē-

ti eū ad quē redi-

to filii eius que fu-

git. Unde i. sequit⁹

actis q̄ desiderabat

in p̄lin fili⁹ dāvid

in p̄le mādo. Mō

ca parte nomine hoc

possessioēz patris sui.

panē. Moē panis

quidē cib⁹ intelligit.

In men. mea. i.

comēsal me⁹ eris. Dē

sa dāvid. sacra sc̄pura

ē: in q̄ sp̄ comedēd⁹ et

panis ip̄sū refectiōl.

S̄ mīlī s̄ q̄ tīn aquā

bibūt ibi. i. scientiam.

su. ca. mort. i.

sup me silēm canī mor-

tuo. i. vilēt hūlē. Sīc

i. Regl. xxij. c. dicit:

Quē p̄seql̄ rex isrl̄: ca

nē mortuū p̄leq̄ris et

puicē rūnā. c Puerū. i. fūnā. d Filio dñi tui. i. miphiboseth.

e Inseres: in horrea sua. f Filio dñi tui. i. fa-

mīlē filii dñi tui.

g Alatur: micha. i. fili⁹ miphiboseth.

C

Le  
sis decē t octo mi/  
lib. Glo. Miero. Or  
i q̄busdā codicib⁹ du/  
odeci millia cesa dicū/  
tur. vītio scriptor⁹ ino/  
litū est. Veraciter em  
dāvid in valle salinaz  
decē t octo cecidit: io  
ab ho duodeci millia:  
sic in tūculo psalmi scri  
t. p̄s. 59. bīl. H̄ repulisti nos.  
Sed 3 Miero. videt  
ē q̄d dicit. i. Paral.  
xvij. c. s. q̄ abisai in/  
fecit decē octo millia.  
S̄ nō ē dāū: q̄ mos  
est scripture dicere re/  
gem fecisse q̄d suū fac/  
unt. 4 Sebelē: ciui  
tas. k In idūmea:  
q̄ interpr̄at lāguine:  
H̄ec ē caro n̄a: q̄ cu/  
stodida ē ne luxuriē:  
H̄ec ē filia luxuriosa:  
d q̄ Eccl. xlj. b. Sup  
fillā luxuriosa cōstītue  
custodiā: ne q̄i faciat  
te i oprobriū venire.  
i. Paral. 18. d.

7. 20. g.  
L dixit dāvid: Iu/  
tas ne est aliquis qui  
remanserit de domo  
saul. vt faciā cū eo misericor/  
diam ppter ionathan: Erāt  
aut̄ dāvid de domo saul ser/  
uus nomine siba. Quē cum  
o Super cerethi.  
Glo. Cerethi t pheleti assistebāt regi/ custodiētes corp⁹ ei⁹: t  
interpr̄ant interficiētes t viuificātes: q̄m fin⁹ iudicium eo/  
rum/ digni reserwabantur ad vitam: ali⁹ ducebantur ad mor/  
tem.

g et māre eneū t cdūnas et ál/  
tare. Audiuīt autē thou rex  
emath q̄ percussisset dāvid  
om̄ne robur adadecer: t misit  
thou ioram filiū suū ad regē  
dāvid. vt salutaret eū cōgra/  
tulās t grās ageret: eo q̄ ex/  
pugnasset adadecer: t pcus/  
sūt̄ eū: Hostis quippe erat  
thou adadecer. Et in mānu  
ei⁹ erāt vasa aurea t vasa ar/  
gētea t vasa ḡrea: q̄ t ip̄a sā/  
cificauit rex dāvid dño cuž  
argento t auro: q̄ sc̄ficaue/  
rat de vniuersis gentib⁹ q̄s  
subegerat de syria t moab t  
filijs ammon t philistīm et  
amalech: t d̄ manubīs ada/  
decer fili⁹ roob regis soba.  
s Fecit q̄s sibi dāvid nomē/  
cuž reuertereſ capta syria in  
valle salinaz cēsis decem t  
octo milib⁹: t in gēbelem ad  
vigintitria milia: Et posuit i  
k idūmea custodes: statuitq̄z  
hsidūlū: Et facta ē vniuersis  
idūmea seruens dāvid. Et  
seruauit dñs dāvid i oib⁹ ad  
q̄nq̄ pfectus est. Et regna  
uit dāvid sup omnē isrl̄: Fa/  
ciebat q̄s dāvid iudiciuz et  
iusticiā om̄ni pplo suo. Yoab  
aut̄ filius saruiḡ erat sup ex/  
ercitum. Poero iōsaphat fi/  
lius abilid erat acōmenta/  
rijs: Et sadoch fili⁹ achitob:  
et achimalech fili⁹ abiathar  
sacerdotes: t saraias scriba:  
Banaias autem filius io/  
nāde super cerethi t pheleti.  
Fili⁹ autēm dāvid sacerdo/  
tes erant. Ca. IX.

O L dixit dāvid: Iu/  
tas ne est aliquis qui  
remanserit de domo  
saul. vt faciā cū eo misericor/  
diam ppter ionathan: Erāt  
aut̄ dāvid de domo saul ser/  
uus nomine siba. Quē cum  
o Super cerethi.

Glo. Cerethi t pheleti assistebāt regi/ custodiētes corp⁹ ei⁹: t  
interpr̄ant interficiētes t viuificātes: q̄m fin⁹ iudicium eo/  
rum/ digni reserwabantur ad vitam: ali⁹ ducebantur ad mor/  
tem.

tem. Nota q̄ isti dicuntur fuisse septuaginta iudices locorum:  
qui iudicabāt homines ad suspensiū vel liberationē: Sic moy/  
ses elegit septuaginta iudices: Nu. xj. d. Unū cerethi sonat ex/  
termiatores: pheleti/mirabiles. p Filii aut̄ dā. sa. erāt.  
Sic oēs filii christi/sacerdotes ee debet: scip̄os dño offerentes.

Uñ. i. Pet. ii. b. Ulos

est gen' electū: regale

sacerdotiū. Apo. i. b.

Fecit nos deo nō re-

gnisi et sacerdotes. S

nīqd filii dāvid erant

sacerdotes: Glo. dē/

minat b dīcē: Sacer/

dos q̄si sacerdut: fi

lii aut̄ dāvid ducans

babebāt i tribu iuda.

Uel expone: Sacer/

dotes. i. p̄ ceteri digni

ores post regem. Sile

Exo. ii. c. Erāt aut̄ sa-

cerdoti iadian septē

filie. i. ietro p̄matū ha-

benti. Et q̄ sic debet

expōn̄: pater. i. Pa-

ral. xvij. d. vbi sic d̄:

Poro filii dāvid p̄a-

mi ad manum regia.

Expo. La. IX

T dicit z.

In b. ca. agit

de miphiboseth filio

ionathē: cui restituit. j. 19.4

dāvid oēs possessioēz

q̄ fuerat saul. ppter io-

nathan patrē: quē

dislexit: et cui iuraverat

amicitias. i. Regl. x.

Adiseric. dei. i. p̄

p̄ter deū. s. Siba:

q̄ interpr̄at egress⁹: ve. 1. Regl.

nit: et s̄iḡ mētā mor-

tis q̄ adducit miphiboseth claudū. i. infirm⁹

ad dāvid. i. ad coriū.

Reg. xxi. a. que

pus fogera: intelligē-

ti eū ad quē redi-

to filii eius que fu-

git. Unde i. sequit⁹

actis q̄ desiderabat

in p̄lin fili⁹ dāvid

in p̄le mādo. Mō

ca parte nomine hoc

possessioēz patris sui.

panē. Moē panis

quidē cib⁹ intelligit.

In men. mea. i.

comēsal me⁹ eris. Dē

sa dāvid. sacra sc̄pura

ē: in q̄ sp̄ comedēd⁹ et

panis ip̄sū refectiōl.

S̄ mīlī s̄ q̄ tīn aquā

bibūt ibi. i. scientiam.

su. ca. mort. i.

sup me silēm canī mor-

tuo. i. vilēt hūlē. Sīc

i. Regl. xxij. c. dicit:

Quē p̄seql̄ rex isrl̄: ca

nē mortuū p̄leq̄ris et

pulicē rūnā. c Puerū. i. fūnā. d Filio dñi tui. i. miphiboseth.

e Inseres: in horrea sua. f Filio dñi tui. i. fa-

mīlē filii dñi tui.

g Alatur: micha. i. fili⁹ miphiboseth.

**L**a. et familia eius: quod picebat David sibi ut ipse et filii sui et serui sui coleret terram miphiboseth: Ideo determinat auctor quod filios et quod seruos habuerit siba in hierusalem ubi erat mansio regis.

**A**ctum est autem regis. Divisus est capitulo. **E**xpositio. **C**a. X.

**L**anom filius naas ut consolarentur eum super morte patris

sui: Ipse vero ad sug-

gestione principium rasit

cis barbas dimidiatis:

et pescidit vestes eorum

vix ad nates. In se-

cunda parte agit de du-

plici Victoria quam ha-

buit David et anon et

adiutorum eius. **R**ex

filiorum amon: an-

on: vel amon.

**S**icut fecit pater ei mecum misericordia: Quoniam dauid

fugit a facie achis re-

gis. **R**eg. xxi. v. 1.

v. 2. venit ad naas reges

amon. **R**eg. xxvij.

qui fecit cum eo miseri-

cordia. De naas itaque

venit in speluncam odol-

la. **R**eg. xxi. a. vbi

venerunt ad eum pater ei

et mater eius domus eius.

Inde genuit ad mo-

ab. **R**eg. xxi. a. et

dimisit apud eum patrem

et matrem: et omnem do-

mum eius: id est familiam.

Quod ipso dicit achis rex

sed. **R**eg. xxi. v.

Non ingrediet do-

mum meum: abiit inde da-

uid: et fugit in speluncam

odolla: sub audiendu-

re de domo naas. Si que-

ris cur ad achis rediit.

**R**eg. xxvij. a. ques-

pos fugarat: intellige-

do est ei ad quem rediit:

fuisse filius eius quem fu-

git. Unde in sequentibus

achis cum quod descendebat

david in pluia: filius dici-

tur fuisse maoch. Non

enim a parte nomine hoc

patronymicu-

lis a ma-

tre sumpsit: quod maacha

vocabat: Nec dicuntur

quod glo-

ob reges erant in

syria. Qui syria roob est

quod pa-

roob: rege. **R**eg. xxi.

cum audis. I. Q. an-

ton cōduxerit milites.

**R**abul: ad eos.

**R**egressi sunt: de-

verbis tua in campu an-

toni. **P**artem

populi: iuri icilicet.

**E**sto vir fortis.

Simile dixi iudas. j.

ro miphiboseth habitabat in hierusalem: quod de mensa regis iugiter vescebat: et erat clavis vtrorumque pede.

**A**ctum est **C**a. X.

**E**autem post hec ut more-

ref rex filiorum amon: et

regnaret anon filius eius pro-

eo. **D**ixitque david: Faciam

misericordiam cum anon filio

naas: sicut fecit pater eius mecum

misericordiam. **D**ixit ergo david

consolans eum per seruos suos

super mortis interitum. Cum autem

venissent servi david in ter-

ram filiorum amon: dixerunt pri-

cipes filiorum amon ad anon

domini suum: Putas quod prop-

honorē patris tui miserit da-

uid ad te consolatores: et non

ideo ut te inuestigaret et ex-

ploraret ciuitatem et euerteret

eam: misit david seruos suos

ad te: Tūlit itaque anon seruos

david: rasitque dimidiā partē

barbe eorum: et pescidit vestes

eorum medias usque ad nates:

et dumisit eos. Quod cum nu-

ciatū esset david: misit in oc-

cursum eorum: Erant enim viri

confusi turpiter valde. Et manu-

dauit eis david: Manete in

hiericho donec crescat barba

vestra: et tunc reuertemini.

Videntes autem filii amon quod

inuiriā fecissent david: misere-

runt et conduxerunt mercede-

rum syri roob et syri sobani vigin-

ti milia peditū: et a rege ma-

nobis milleviros: et ab histob

decē milia virorum. Quod cum

audisset david: misit ioab et

omnē exercitus bellatorum.

**E**gressi sunt ergo filii amon

et direxerunt aciem ante ipsum

introitū portę: **S**yrus autem

soba et roob et histob et ma-

acha seorsum erant in capo.

Videntes igitur ioab quod prepa-

ratum esset aduersus se preli-

um: et ex aduerso et post ter-

gium: elegit sibi ex omnibꝫ ele-

**M**achab. iii. c. **M**os pugnabit p. aīab⁹ nostris / legib⁹ nr̄is: et dñs cōteret eos ante faciem nr̄am. **F**ugerūt: **H**oc ē qđ dicitur. **I**aco. iii. b. **R**esistite diabolo et fugiet a vob. **P**rogressi sunt. **S**yri: qđ **C**iuitate: suā. **V**ii exierat in capu ad pugnandum. **T**unc hinc ad dāvid. **A**ldadezer: rex soba. **D**riceps eoz. i. qđ ducebat eos. **L**otifaxit. **P**rogressauit. **I**n helema: ciuitas.

**C**urrus: metonymia est. sedētes ī currib⁹. **I**n p̄sidio: id ē auxilio. **A**brebere. **D**āvid.

**M**oraliter: **T**u lit itaque anon ser-

da: rasitque regis. **A**no iterprat dolor eoz: et

siḡt diabolū: qui nihil

nisi dolorē eoz ḡrit qđ fulit ei. **D**āvid iter-

prat manu fortis: vel

aspeclu desiderabilis:

et siḡt christi: qđ for-

tis opib⁹: qui fuit fortis

in passione: sed aspectu

desiderabilis in resur-

rectio. **F**ortis manu

adversarios: aspectu

desiderabilis ad amicos.

**D**e fortitudine ei-

di. **J**ob. ix. b. **S**i for-

titudo ḡrit: robustissi-

mus ē. **D**e aspectu ei-

desiderabili dicit **P**etrus p̄ma p̄mo. c. **I**n

quā desiderant angeli

pspicere: **Q**uique qđ

visio eius est vita eter-

na. **J**ob. xvij. a. **D**ec

est vita eterna ut co-

gnoscant te soli verū de-

ū et quem misisti te-

sū christū. **S**ervi da-

vid qđ misit ad solan-

dū anō sup morte pa-

tris: sūt p̄dicatores: qđ

mittit christus ad colo-

lādū p̄ctores. **A**n ipē

met dicit dī se **E**sa. lxj.

a. Spūs dñi sup mei

coq̄ixerit me: ad an-

nunciandū mansuetis

misit me: ut mederer

cōtritis corde: ut con-

solarer oēs lugentes:

ut ponētē cōsolationē

lugentib⁹ sion. **S**ic de-

bēt facere p̄dicatores.

**P**er barbā: intelligit

fortitudo: qđ soli viri

barbā habēt. **D**uplex

autē fortitudo debet eē

in p̄dicatore: fīmōis. s.

et opis: ut audacter di-

cat et faciat veritatem.

**Q**uidā em̄ audact̄ et li-

bēt dicūt̄ veritatem;

sed facere erubescunt;

ne dicūt̄ papalardi:

o 3 De q.

Libri secundi Regum La. XI

De quib⁹ dī Prover. xxvij.c. Abscondit p̄iger man⁹ suas sub ascella sua / et laborat si ad os suū eas puerterit. i. si qđ dic̄ ore / ope cōpleuerit: Iō inanes sūt semp ⁊ famelici. Scriptū ē em Prover. xviiij.d. De fructu oris viri replebit vēter ei⁹: ⁊ genūmina labior⁹ ei⁹ saturabunt eū. Itē Prover. vi. Date ei de fructu manū suas: et laudēt eū in porti opa sua. De his dī Luc. ix.c. Qui me erubuerit ⁊ sermones meos hūc fil⁹ hois erubescet cū venerit in maiestate sua ⁊ patris et sanctor⁹ angelor⁹. Ida bēt igf dimidiā barba rasam: qz fortē sūt in sermone: sed debiles vel nulli in ope: clari i verbo: obscurissimi in exēplo. Prop̄ qđ dicit dñs Matth. xxij.a. Quē dicūt facie: q̄ aut faciūt nolite facere: dicunt enim et nolite faciūt. Jesus vero cepit facere ⁊ docere. Tales siles st cymbalo ecclie: qđ alios vēcādo ad eccliam seipsum cōsumit: Hū bñ dicūt ⁊ male faciūt se: iplos cōfundunt. Cū i libro p̄spcri dī: Bñ docere ⁊ male vivere: quid aliud ē: q̄ se sua voce dānare: Magis vult anon. i. diabol⁹ ⁊ dimidia barba radañ p̄dicatori q̄ tota: q̄ q̄to melius p̄dicat et male vivit: tāto mai⁹ scandalū facit: q̄ p̄pter tales cōtent verbi p̄dicationis: sic dīc Apls Ro. ij.d. Quid i lege gloriar⁹: per p̄varicationē legis deū in honora: Monē emi dei p̄ vos blasphemāt inter gentes. Dicit eti am satyricus: Omne animi virtū tanio cōspecti⁹ in se crīmē habet: q̄to qui peccat maior habet. De his p̄prie dīc Job. xl.b. Ossa ei⁹ sicut fistula sonū habet: sed non sensum. Unde recte significat qui bonū sermonē habent: sed sensum bene viuēdi nō retinēt. Testes vero p̄scidere est bona cōversationē auferre. De his vestibus dicitur Eccl. ix.b. Omni tēpore sint vestimenta tua candida. i. cōversationē tua mūda: ⁊ tūc oleū de capite tuo non deficier: id est gratia p̄dicationis a mente. Nam sepe bene viuenti infundit gratia p̄dicandi. Sed nō sufficit diaboleo vestes p̄scidere: id est bona opera auferre: sed v̄sq ad nat̄ p̄scindit: Et h̄ sit quādo ablata bona vita/turpitudō incōtinēti manifestat. Baruch. vij.c. Sacerdotes sedent habentes scillas vestes ⁊ barbam rasam: quorū capita nuda sunt.

**E** Actū est aut̄. De duobus agit in hoc capitulo. Primo de adulterio dauid cū bersabee v̄xore v̄rie. Secundo de morte v̄rie.

**E**go temp̄ r̄c. Glo. In heb̄eo ita leḡ: Eo tēpore quo reges p̄cesserant ad bella: misit dauid ioab r̄c. Processerāt. s. ad pugnā p̄ dauid rex roob ⁊ histob/soba ⁊ maacha: q̄ reges

A  
1. Petrol. 20.a.

De pe. dis. 2. 5. exponit. in fi. 51. q. 1. q. 13 obij/ citur.

B

animi virtū tanio cōspecti⁹ in se crīmē habet: q̄to qui peccat maior habet. De his p̄prie dīc Job. xl.b. Ossa ei⁹ sicut fistula sonū habet: sed non sensum. Unde recte significat qui bonū sermonē habent: sed sensum bene viuēdi nō retinēt. Testes vero p̄scidere est bona cōversationē auferre. De his vestibus dicitur Eccl. ix.b. Omni tēpore sint vestimenta tua candida. i. cōversationē tua mūda: ⁊ tūc oleū de capite tuo non deficier: id est gratia p̄dicationis a mente. Nam sepe bene viuenti infundit gratia p̄dicandi. Sed nō sufficit diaboleo vestes p̄scidere: id est bona opera auferre: sed v̄sq ad nat̄ p̄scindit: Et h̄ sit quādo ablata bona vita/turpitudō incōtinēti manifestat. Baruch. vij.c. Sacerdotes sedent habentes scillas vestes ⁊ barbam rasam: quorū capita nuda sunt.

**E** Actū est aut̄. De duo/ bus agit in hoc capitulo. Primo de adulterio dauid cū bersabee v̄xore v̄rie. Secundo de morte v̄rie.

**E**go temp̄ r̄c. Glo. In heb̄eo ita leḡ: Eo tēpore quo reges p̄cesserant ad bella: misit dauid ioab r̄c. Processerāt. s. ad pugnā p̄ dauid rex roob ⁊ histob/soba ⁊ maacha: q̄ reges

syri⁹ fuerūt: ⁊ p̄ grē voluerūt p̄ dauid/ p̄ducti a rege moab: sed deuicti sunt. **C** Quo solent r̄c. Glo. i. in vere quādo pulsa frigoris asperitate/pabula reperiunt iumentorū. Mota q̄ enā demones illo tēpore acrius impugnat/ ⁊ plura bella agredunt. Unde adā eo tēp. i. in vere tēpatus est a diabolo ⁊ superatus: Gen. iq.

Et dñs eo tempore a diabolo r̄ptar⁹: s̄ nō supatus: qz virilis p̄gnauit i passiōe: Lūc ideo ecclia q̄dragēsi male ieuiū in eo tēpore cōstituit: q̄ maxi me. s. ieuiū vincitur. **D** Remansit: oco/sus. **C** Dum hec age. s. dū ioab vasa/ret filios amon.

**L**auante: ppter fluxum menstruū: ve qđā volūt: Ita refer Glo. **S** Filia he/ liā. Iste heliam fuit achitophel: qui dedit consiliū absalon p̄ dauid: Forte i vītōe huīus facti accidit h̄ ei.

**E**theri: v̄l cethē. Idē em̄ est ethus et cethē: vt v̄c h̄ero sicut oreb ⁊ coreb. **S**tatiqz sanc. est. i. statim post cov̄ tu lauit se. Vt statim p̄cepit: ⁊ cessavit menstru⁹ sanguis: quē na/turę sagacitas dicitur p̄seruare post p̄ceptū i alimonīa f̄g. Qui dā dicūt bersabee tūc fuisse i mestruis: i statim ad tactū regis celasse mestrum. Epiphani⁹ martyr dīc: q̄ cū dauid vocasset ber/sabee: cognovit hoc nathan propheta in spiritu: ⁊ festinabat ad dauid ut phibet cū ab adulterio: sed impeditiū eū belial: Nā

in via inuenit hominē occisum: mortuū et nudum: et moram fecit ibi: ⁊ rex impleuit peccatum suū: ⁊ luxit nathan. **H**abite ad me v̄riā. Sicut dicit ioseph⁹: iō vocavit eū ab expeditiōe: vt ingrederetur ad v̄xore suā: ⁊ ascriberet ei p̄: ⁊ sic adulteriu⁹ ber/sabee celaret: ne quasi adultera lapidaret. **I** Laua pe. tu. Glo. i. post labore balneis vtere: Partē posuit p̄ toto corpore: Nō emtantus vir discalciat̄ incedebat. **N** Libus regi⁹. Glo. re refectus delitiose puocat̄ in libidine: dormiret cu v̄tore: ⁊ sic adulteriu⁹ lateret. **O** H̄nūquid nō de via v̄e. q. d. multū laborasti: ⁊ deberes q̄scere cū v̄xore tua i domo tua. **P** Et come. r̄c. H̄ dicit: comedā ⁊ bibam: ⁊ postea dormiā cum v̄xore: qz vt dicit h̄ero⁹: venter ⁊ genitalia vicina sunt: ⁊ p̄ vicinitate mēbroz sequit̄ p̄federatio vītio p̄. Uñ Apls Eph. v.d. Nolite inebriari vīno: in q̄ est luxuria. **E**xo. xxxij.b. Se dit p̄p̄ls māducere ⁊ bibere ⁊ surrexerūt ludere. i. cū idolo fornicari. **Q** Cū v̄xore mea: sic debem⁹ nos dicere: qz arca dñi. i. sepulchr⁹ ei⁹ sarraceni tenet. **R** Her salu. tuā: suple turo. **S** Inebria. eū: vt estuās mero/ mouereſ ad libidi/nem. Sed

utē bellū v̄lū: ⁊ deridūt: cōfusa intere/ ab obliterat̄ v̄rā iloco v̄cōfusū ri de ciuita/ uersum iō/ pplo scrū/ us est enā/ sit utaq; iō/ uid oia v̄/ nūcio die/ v̄mūs si ci/ dient: i/ mūrū v̄/ rabatis/ fragmē/ terficat̄/ mūrū a/ scruis i/ cubuit/ venit et/ cīgēpa/ cī ad da/ ad nos in/ cōimpē/ v̄sō ad pa/ recerunt/ scruos tu/ mōrū ad/ nūcī/ Rō te fi/ sūs enī cī/ būc z nū/ us. Com/ os aduer/ as cā: te/ dūt aut̄/ us eser/ u. Tī/ dāuid z/ mū suā/ pētūs cī/ v̄rbū h̄/ coram d/ i Rūde n/ nerat in/

nē. Sed nec concitat<sup>a</sup>  
est desiderio vxoris.  
**a** Posuit vriā r̄c. Credidit ioab q̄ vrias  
deliq̄sset in regē: ppter  
q̄ tuſſer fieri rex: et  
iō cito cōſensit et fecit.  
**b** Nunciavit oia:  
ipi dauid. **c** Abimelech: Iudic. i.e. g  
**d** Filii hieroba al. i. gedēois. e. In  
tibes: nomē ē tur  
nia. f. Ethheus: rel  
eſtē q̄ idē ē. g. Et  
nūc hūc r̄c. victorē  
a vīo ſupari ſepe vi  
dem. h. Verbuſ  
hoc. i. res hul' verbi.  
Expo. Ca. XII.

**D**icit ḡ domi  
nus. In hoc  
capitulo agit  
de penitētia dauid ſu  
per peccato ſuo. Et di  
vidit in quattuor par  
tes. Pmo nathan  
mifus a dño. pposuit  
dauid padigna de vi  
ro habet oues pluri  
mas: q̄ rapuit vīcino  
pāpi vīaz ouiculam  
quā habebat: vt ex ea  
pāpar pūlū hospī  
ti q̄ ſupuenerat: Et  
indignat<sup>a</sup> dauid i bo  
mī illū. dixit: Fil<sup>i</sup>  
mortis ē. In ſecūda  
ge expouit nathā pa  
radigna regi: Tu es  
bō ille: q̄ tulisti vroxē  
vīe: et vt occultares  
adulterii occidiſtī ei.  
Et penituit dauid di  
ces: Peccau: Et trā  
latū ē p̄m̄ ei<sup>a</sup> ab eo.  
Inde coposuit dauid  
pſalmū illū: Dicerere  
mei de<sup>a</sup>. In tertia pte  
reversus ē nathā i do  
mū ſuā: et p̄cūſſus dñs  
pueſ q̄ genuerat da  
uid de berabe: pro q̄  
orauit dauid ſep̄ē die  
b<sup>a</sup>: q̄ mortu<sup>a</sup> ē iux<sup>a</sup> hū  
nathā. In q̄rta pte d<sup>a</sup>  
quō dauid cepit rab  
bath: ad quā obſidēdā  
pūmerat ioab cū exer  
ciu magno. k. Rñde  
mi. i. da m̄ riſiōne  
tuā vt fiat iudiciū. l

**D**uo vīri r̄c. Glo.  
Cū plati ecclē potētē  
arguit: p̄r q̄ldā ſilitu  
dines: velut de alieno  
negocio inducū. m  
**D**e cali. el<sup>a</sup> i. de aq  
domi allata: q̄ dome  
ſtīca erat ouis illa: nō

uerso bellī vbi fortissimū est  
hūi: et dereliquit eū: vt p  
cūſſus intereat. Igī cū io  
ab obſideret vrbem: p̄ſuit  
vriā i loco vbi ſciebat viros  
ē fortissimos. Egressiq̄ vi  
ni de ciuitate bellabant ad  
uerſum ioab: et ceciderūt de  
pplo ſeruoꝝ dauid: et mortu  
us est etiā vriā ethhe<sup>a</sup>. Mi  
bit itaq̄ ioab et nunciavit da  
uid oia verba hūi: h̄cepitq̄  
nūcio dices: Cū cōpleueris  
vniversos ſermōes belli ad  
regē: ſi eū videris idignari: et  
dixerit: Quare accessiſt ad  
mūrū vt h̄liaremī: An igno  
rabatis q̄ mīla deſup ex mu  
ro tela muttant? Quis p̄cūſſ  
ſit abuilech filiū hierobaal  
nōne mulier misit ſuper cum  
fragmētū molē de mūro: et i  
terfeciſt eū i thēbes: q̄re iurta  
mūrū accessiſtis: dices: Etiā  
ſeruus tu<sup>a</sup> vriā ethheus oc  
cubuit. Abiſt ergo nūcius: et  
venit et narrauit dauid oia q̄  
ei h̄cepit ioab: Et dixit nū  
cius ad dauid: H̄equaluerūt  
aduersū nos vīri: et egressi ſt  
ad nos in agrū: Nos aut ſa  
cto impetu pſecuti eos ſum<sup>a</sup>  
vſq̄ ad portā ciuitatis: et di  
rexerunt iacula ſagittarij ad  
ſeruos tuos ex mūro deſup:  
mortuiq̄ ſūt de ſeruis regis.  
Qui etiā ſeru<sup>a</sup> tu<sup>a</sup> vriā ethhe  
us mortu<sup>a</sup> est. Et dixit dauid  
ad nūciū: H̄ec dices ioab:  
H̄o te frangat iſta reſ: Vlari  
ſus em̄ euēt<sup>a</sup> eſt p̄līj: et nūc  
hūc et nūc illū cōſumit gladi  
us. Conforta bellatores tu  
os aduersus vrbē: vt deſtru  
as eā: et exhortare eos. Au  
diuit aut vrox vīe q̄ mortu  
us eſſet vriā vir ſu<sup>a</sup>: et plā  
uit eū. Trāſactoꝝ luctu mifit  
dauid et introdūxit eā in do  
mū ſuā: et facta eſt ei vrox: pe  
peritq̄ ei filiū. Et diſplicuit  
vrbū hoc q̄d fecerat dauid  
coram dño. **Ca.** XII.

**D**icit ergo dñs nathan  
ad dauid. Qui cum  
veſſet ad eū / dixit ei:  
k Rñdē mihi iudiciū. Oiovi  
ri erāt in ciuitate vna: vñ<sup>a</sup> di

ues et alter paup. Oiues ha  
bebat oues et boues pluri  
mos valde: paup autē nihil  
habebat oīno: p̄ter ouē vñā  
puulā quā emerat et nutrie  
rat: et q̄ creuerat apud eū cū  
ſilijs ei<sup>a</sup> ſiml: de pane illī co  
medēs: et de cālice ei<sup>a</sup> bibēs:  
n̄ et in ſinū illī dormiēs: eratq̄  
illi ſicut filia. Cū autē p̄egrin<sup>a</sup>  
q̄dā veniſſet ad diuitē p̄cēs  
ille ſumere de ouib<sup>a</sup> et de bu  
bus ſuis: vt exhiberet ūlū  
um p̄egrino illī q̄ venerat ad  
ſe: tulit ouē vīri paugis: et p̄  
parauit cibos hoī q̄ venerat  
ad ſe. Irat<sup>a</sup> autē indignationē  
dauid aduersus hoīem illūz  
numis: Dixitq̄ ad nathā: Eli  
uit dñs: qm̄ ſili<sup>a</sup> mortis ē vīr  
q̄ fecit hoc. Quē reddet i q̄  
drūplū: eo q̄ fecerit vrbū  
iſtud nō p̄epcerit. Dixit au  
tē nathā ad dauid: Tu es ille  
vir q̄ fecisti hāc rē. H̄ec dicit  
dñs de<sup>a</sup> isrl: Ego vñxi te i re  
gē ſup isrl: et ego erui te d ma  
nu ſaul: et dedi tibi dōnium  
dñi tui: et vrox ſaul tui in ſi  
nu tuo: dediq̄ tibi domū iſ  
rael et iuda: Et ſi p̄ua ſūt iſta  
adijciam tibi multo maiora:  
Quare ergo ſtēpſiſtī vrbū  
dñi: vt faceres malū i ſpe  
ctu meo: Uriā ethheu p̄cūſſiſtī  
gladio: et vrox ſaul ſtēpſiſtī  
tibi vroxem: et interfeciſtī  
eū gladio filioꝝ āmō. Quā  
et obrē nō recedet glādī de do  
mō tua: vſq̄ in ſempitēnū:  
eo q̄ despexeris me: et tulerit  
vrox vīe ethhei vt eſſet vrox  
tua. Itaq̄ h̄ec dicit dñs:  
b Ecce ego ſuſcitabo ſupē te  
malū de domo tua: et tollam  
vrox ſuas in oculis tuis et  
dabo p̄ximō tuo: et dormiet  
eū vrox ſuas in oculis ſo  
lis hui<sup>a</sup>. Tu em̄ ſecisti abſcō  
dite: ego vero faciā vrbū  
iſtud in cōſpectu ois iſrael:  
et in ſpectu ſolis huius. Et  
dixit dauid ad nathā: Nē  
caui dñs. Dixitq̄ nathā ad  
dauid: Dñs q̄z trāſtūlit p̄c  
n̄ catū tuū: H̄o morieris. Ve  
rūtū qm̄ blaſphemare ſecisti  
iimicos nomē dñi, ppter vrbū

pſcual. n. **In ſinū**  
il. doz. i. valde dome  
ſtīca fuit. o. **Ndere**  
grin<sup>a</sup>: ille ē diabolus.  
**p** **Irat** aut. Glo.  
Pōt ſilitudes/ rectā  
ſuam p̄ ſe q̄ ſi in alter  
p̄ferunt potentes.

q. **In q̄dru.** ſm le  
gē. Cū Zachē dixit  
Luc. xix. b. Dimidiū  
bonop̄ meop̄ do pau  
pib<sup>a</sup>: et ſi qd aliquē de  
fraudauſ reddo q̄dru  
plū. i. restituo. **Ter**

bū. i. rem huius ſobi.  
**s** **Domū dñi tui:**  
id ē regnū ſaul. t. **Et**  
vroxes r̄c. Illo nū  
q̄ legif q̄ dauid hūit  
vroxes ſaulis: H̄i mul  
ta facta ſūt q̄ nō ſe ſcri  
pta. v. **Adiſiaſ.** 3. q. 7. 5. fl.

q. d. hec et plura alia  
fecit tibi dominus.  
**x** **Idercuſſiſtī.** i.  
p̄cuti ſecisti. Ille enī  
faē rē cui<sup>a</sup> auctoritate  
fit. y. **Bladi**. i. tri  
bulatio et vindicta. z

**De do. tūa:** Illo ſa  
ctū ē post mortē ſalo  
monis in diuifione re  
gni tui. i. **Regl. xij. e.**

a. **Eſeq̄ in ſe.** i. q̄  
diu erit; b. **Sup te**  
malū. H̄ipletū ſuit q̄n  
absalon pſecut<sup>a</sup> eū. i.

v. **Exoreſ.** i. cō  
cubinas. d. **In ocu**  
tu. id ē palā i ſpectu  
oīm. e. **Idroxi. t. l.**  
absalon em̄  
cōſilio achitophel ac  
cessit ad cōcubinas da  
uid in ſpectu ois: In  
fra. xv. d. f. **Solis**

hui<sup>a</sup> i. manifeſte corā  
oib<sup>a</sup>. g. **fecisti ab**  
ſcōdite. i. facere volu  
isti abſcōdite: ſz palā ē.

h. **Verbuſ:** id eſt rem  
hui<sup>a</sup> verbi. i. **Pec**  
caui. Glo. Qui hui  
liter p̄ſteſ ſuia mor  
p̄sequit. k. **Diritq̄**  
na. iſpirat<sup>a</sup> a deo. l

**Trāſtūlit.** i. dimiſi  
m. **Idctū tu.** Glo.  
Oia m̄ q̄ p̄dicta ſūt ei  
p̄ p̄ctō poſtmodū to  
lerauit. Deus delictū  
delet ſz iultū nō deſe  
rit: Aut em̄ bō i ſe p̄  
peccatū dauid.  
et. c. ſicut p̄mi. t  
dis. 2. ſ. opponiſ  
in ſi. t. dis. 3. c. to  
tā penitentiā. et  
c. ille rex tant<sup>a</sup>.  
et. c. illud.

Eccl. 47. b.  
We pe. dis. 1. c.  
voluſſent inu  
ſ. denig. et. c. ſi  
peccatū dauid.  
et. c. ſicut p̄mi. t  
dis. 2. ſ. opponiſ  
in ſi. t. dis. 3. c. to  
tā penitentiā. et  
c. ille rex tant<sup>a</sup>.  
et. c. illud.

**H.** d. Nomē dei q̄ vos blasphemāt̄ inter gentes. Dixerūt enim idolat̄e v̄l dicere potuerit: Mō ē iust⁹ de⁹ isrl q̄ saul amouit a regno t̄ dauid substituit q̄ graui⁹ q̄ saul peccauit. **A.** Mat⁹ ē tibi: de bersabee. **b.** Adorat̄. Ergo puni⁹ p̄ pctō p̄tis. **L.** tra: Ezech. xviiij. e. dī: Fil⁹ nō portabit iniqtatē p̄tis. **Sol.** Ezechiel loquit̄ s̄ p̄na eterna: hic v̄o fil⁹ puni⁹ pena tpali pro pctō patris. t̄ b̄ q̄nq̄ fac de⁹ vt dīc Aug⁹. Sed que⁹ iusticiā ē vt vñ⁹ peccet t̄ aliis p̄nitiat̄ etiā tpaliter: S̄z dicim⁹ q̄ iusticia est q̄ ad patrē q̄ puni⁹ in f̄pm̄. hoc aut̄

**E** S̄z exq̄ deiperauit dauid de salute pueri: q̄ re⁹ rogat p̄ ipo: Solu. Desperauit de con ualeſtia pueri q̄ na turā: Sciebat aut̄ q̄ de⁹ ſupra naturā ē; et iō rogauit eū. **f.** Je ieuauit. **Slo.** Hos ieuunem⁹ t̄ ſup trā iace am⁹: donec deſideriū pcti ſuditus aboleat̄: S̄z fm̄ hanc Slo. vi det q̄ dauid nō p̄ pu ero: q̄ p̄c̄ ieuauit. S̄z dicim⁹ q̄ Slo. myſt̄ia ē docēt p̄ ſile: vt ſic dauid ieuauit p̄ corpori ſalute filij: t̄ nos ieuinem⁹ p̄ ſalute p̄pria ſpūali. **g.** Lo gētes. i. obnire roga tes. **h.** Nō audie bat. i. no exaudiebat. **i.** Adulitātes. i. ſb missa voce loquentes. **k.** In crucez. Antiq⁹ em̄ vteban⁹ vñ guentis pro balneis. **l.** Eleſtē: lugubrem. m. Nādāne. i. cibuz.

n. Sermo. i. res ista digna ſermōe. **o.** Et fleuit: p̄ pueru vi ieuueret. p̄ **p.** Si forte t̄c. Sed nonne dixerat ei p̄pheta q̄ moreret puer: ergo ſciebat q̄ nō euaderet. **Solutio.** Scie bat q̄ nō euaderet fm̄ naturā: et hoc p̄pheta dixerat: sed ne ſciebat voluntatē dñi: q̄ ſupra omnē naturā est: et iō orabat. Sic em̄ elatas dixit ezechie: Dispone domui tue: q̄ moreris t̄ nō viues. i. viuere nō poter̄ fm̄ naturā. **h.** Onderet ei dñs: S̄z filii ſuę volūtatis nō oſtēderet ei dñs. **q.** Quar ieu uno. i. ieuunare debeo. **r.** Et dormi. ch. ea: nō statim: q̄ tpe pcedēte. **s.** Dilexit eū: qđ nō ſueuit dicere ſcriptura de reprobis. **Tn.** argumētū ē q̄ ſalu⁹ ſit ſalomō. **Tn.** duplex ē dilectio dei. i. Eterne p̄deſtinatiōis: q̄ ſoli electi diligūt̄. **Dalch.** j. a. Jacob dilexi. **E** Et dilectio p̄ſent⁹ iusticie: q̄ etiā r̄p̄obi diligūt̄ ad t̄ps. **t.** Adiuitq̄ eū: alēdū t̄ erudiēdū. **S.** i. p̄n cipes n̄fī t̄les doctores eligeret etiā filii ſuis: bñ ſet̄ eccl̄e. **v.** Et vocauit. f. dauid v̄l nathan. **x.** Amabil̄ dñs.

**Glo.** in hebr̄eo idida. i. dilect⁹ dñi. i. p̄p̄ dñm. s. p̄p̄ gratu tam miscdiam q̄ eū diligere dignat̄ ē: q̄ quis mācer eſſet. **Sed** glo. rideſt esse falſa: uno legitim⁹: q̄ dauid duxerat bersabee aū ſeptū. **Sol.** q̄ dauid adulteriū cōmifit cū bersabee: lō ſi liq̄ eū etiā post m̄rimoniū māceres appellat̄. **U.** q̄ ipa nō fuit

cū adhuc viueret ieuunauit t̄ ſlēui. **Dicebā em̄:** Quis ſcīt o ſi forte donet eū mihi dñis et viuat iſfans: **N**ūc aut̄ quia q̄ mortu⁹ ē: q̄r̄ ieuuno: **N**ūq̄d poſo reuocare eū āpli⁹: Ego vadā magl ad eū: ille v̄o nō reuertet ad me. **E**t p̄ſolat̄ ē dauid bersabee v̄xore ſuaz: igressusq̄ ad eā dōrmuit cū ea. **Q**uē genuit filiū: t̄ voca uit nomē ei⁹ ſalomō: t̄ dñs di lexit eū: **M**isitq̄ eū i manu nathā p̄phete: t̄ vocauit no mē ei⁹ amabilis dñs: eo q̄ di ligeret eū dñs. **I**git̄ pugnat̄ ioab t̄ rabbath filiorum āmō: t̄ expugnabat vrbē regiā. **M**isitq̄ ioab nūcios ad dauid dices: **D**imicaui aduersū rabbath et cāpiēda eſt v̄rbs āq̄. **N**ūc igit̄ p̄grega b̄ reliquā p̄tē p̄pli: t̄ obſide ciuitatē t̄ cape eā: ne cuž a me vastata ſuerit v̄rbs: noi meo aſcribat̄ victoria. Cōgregauit itaq̄ dauid oēm p̄pli: et pſect⁹ eſt aduersū rabbath. Cūq̄ dimicasſet cepit eā: Et t̄ tulit diadema regl eoz de capite ei⁹: p̄odo auri talētū habēs gēmas p̄ciosissimas: t̄ i p̄ſitū ē ſuper caput dauid. S̄z t̄ h̄dā ciuitatis aſportauit mltā valde: **M**plm q̄ ei⁹ adducesſerrāuit: t̄ circuegit ſup eos ferrata carpēta: **D**ūi ſitq̄ cultris: t̄ trāduxit i typō lateq̄. Sic fecit v̄niuersis ci

Procidebat v̄gitiq̄tuoſ ſeniores aī ſedētē i th̄ono: t̄ adora bāt viuētē i ſeclā ſeclōp: t̄ mittebat coronas ſuas aī th̄onū. i. d̄ bonis ſuis t̄ de victorijs ſuis: xpo gliaz attribuebat̄ nō ſibi. **U.** ii. **Lor.** x. d. Qui gliaſ i dñs glieſ. **a.** Diadema. **Slo.** In. j. **Paral.** xx. b. legīt̄: T̄lit dauid corona melchō d̄ capite ei⁹: t̄ inuenit i ea auri p̄odo talētū: t̄ p̄ciosissimas gēmas: ſecoz inde ſibi diadema. **M**ō ē em̄ p̄p̄ ſuē melchō ſi terpit̄ rex eoz. **Jtē Slo.** Melchō vt volūt̄ qđā hebrei idolū ē āmo mitarū: cul⁹ diadematis aurū t̄ gēmas dicit dauid conſaffe et purgasse fm̄ legē: t̄ confiſſe ſibi diadema. **S** v̄def q̄ dauid ſe cerit p̄ legē. **D**ī em̄ Deut. vii. d. Sculptrilia eoz igne cobures: nō ſcupiſces argētū t̄ aux de qbus facia ſūt̄: neq̄ ſuēt̄ eis qđq̄ ne offēdas: q̄r̄ abominiatio ē dñi dei tui: nec ſteres qđpiā ex idolo in domū tuā: ne ſtas anathema ſic illud ē. **S** p̄t̄ dicit q̄ illud qđ dī in Deut. intelligē tñ de ciuitatib⁹ t̄ p̄pli q̄ erāt intra termios fr̄e p̄missōis: **S** iſta ciuitas erat extra: et

**S**er. nō est strarū. **S**errauit. **Glo.** i. serra q̄ mediū secuit.  
**S**er. car. **Glo.** rotis incidēta. Carpētu securē. **h** **D**u  
uileq; eos. **In typō.** **Glo.** id ē in silitudine. Itē **Glo.**  
Trādūt cultros p̄ eos mō q̄ trāducūt p̄ lateres adhuc te/  
neros vt p̄forment.

**Expositio La.** XIII.

**A**ctū ē autrē

**In p̄ma parte**  
hui caplī agit  
de opprēsiōe thamar  
ab ānon fratre suo fa-  
cta i dolo. In secūda  
parte agit de occisiōe  
ānon quē occidit absa-  
lon fr̄ c̄ in dolo in v̄l-  
tione opprēsiōis soror-  
sue. In tertiā pte agit  
de luctu dauid super  
morte amnon filii sui.

**F**actū est aut post  
hec r̄. Absalō int̄p-  
tat p̄is pat̄: t̄ sign̄ dia-  
bolii: q̄ pacē cum mū-  
do t̄ cū carne suggestis  
ogn̄ potest: q̄ reuera-  
pat vñū est: de q̄ dī  
Bath. t. d. Nō ve-  
ni pacē mūtere in frā-  
sed glādi. Quid em̄  
est: pacē habere cum  
mūdo vel cū carne: q̄  
fac̄ fac̄ eis: q̄ q̄dē  
malū est. Nā mūdus  
fuggerit vanitatem t̄ ca-  
rovolutatē. **Esa.** v. e.  
De q̄ trabit̄ iniqtatē  
in funiculis vanitatis.  
funicli vanitatis milti  
sūt. sapientia sc̄cl̄: for-  
tudo corporis: diuitie  
p̄t. Et de his dī  
ldiere. ir. g. Nō glo-  
rif̄ sapientia i sapientia sua  
et nō ḡfet̄ fortis i for-  
titudine sua: t̄ nō ḡfet̄

dives in diuitijs suis. Itē pulchritudo corporis: funicul̄ vani-  
tatis ē de q̄ Prover. s. d. Fallax ḡra t̄ vana ē pulchritudo.  
Per hāc em̄ t̄ bersabee cū dauid adulterata ē: t̄ thamar a fr̄  
suo annō violata: vt h̄. Itē generl nobilitas: Itē sc̄cl̄ digni-  
tas: Itē favor pl̄aris: sūt funiculi vanitatis. H̄ec oia i se bona  
sūt: h̄o abutēdo eis: fē ea sibi funiclos q̄b̄ trahat uq̄tate ad  
se: trahat ab iniqtatē in infernū. **Esa.** xxix. a. Ue q̄ p̄dar̄:  
nōne t̄ ip̄e p̄daber̄: Cū p̄sumauer̄ dep̄datiōi: dep̄daber̄. i.  
cū peccati ip̄e pfec̄er̄: fiet p̄da t̄ ip̄e. Isti s̄ septē neruici fu-  
nes q̄b̄ dalila. i. caro vel amor mūdi lamsion ligauit: vt trade-  
ret cū philisteis occidēt̄. **Judicū.** xv. b. S̄s for̄l̄ sāt̄ rupit  
eos q̄s filiū stupaz: q̄d fac̄ q̄libet iust̄: q̄ talia p̄tenit. Vl̄ tha-  
mar interpr̄t̄ aimara: t̄ sign̄ seculi dignitates: q̄ plene sūt ama-  
ritudine t̄ labore. Amnō interpr̄t̄ p̄ls m̄roris: t̄ sign̄ abiti-  
os: q̄ sp̄ in m̄rore t̄ dolore fsan̄. Quid ē ergo q̄ annō ar-  
det amore thamar: nū q̄ ambitiosi nimis appetunt dignita-  
tes. de q̄b̄ **Job.** xxx. b. Esse sub sentib̄: delitias reputabant  
filii stultoz. **Osee.** x. c. Ephraim vitula docta diligere tritu-  
rā. Vitula eī assueta triture sp̄tē redit ad eū/ etiā nō cōpul-  
sat submittit collū iugo: ita abitiosi ad onera dignitatū cur-  
rūt: etiā nō vocati. Itē annō petiūt thamar vt faceret sibi du-  
as sorbitiūculas: q̄ abitiosi pl̄aturas appetunt tm̄ pp̄t deliti-  
as t̄ diuitias: q̄ recete sorbitiūculę dicūt: q̄ sūt cib̄ tm̄ m̄lez  
as sorbitiūculas. **In conclauz.** **Glo.** Dabo pueros p̄ncipes eoz: t̄ effe-  
minati diabulūt eis. Itē annō cibos q̄s sibi thamar paraue-  
rat nō comedit: h̄ illis relectis: p̄am thamar violauit: Et qd  
est h̄: nū q̄ boies huiusmodi in pl̄atioe nullū refectionis sola-

## XIII

men recipiūt: s̄ abutētes: p̄am dignitatē pl̄atiois corrūpūt.  
Vñ clamare cōpellit ip̄a pl̄ationis dignitas: Noli frater mi  
opp̄mēre me. Quid aut̄ alio ē opp̄mēre thamar: q̄ vi pl̄atio/  
nē acqrere. Et recte thamar bis dīc: Noli fr̄ nōl me opp̄me/  
re: q̄ duo sūt genera hoīm q̄ pl̄atioes opp̄mūt: potētes. s. p

p̄ces armatas: dīvites  
p̄ donatōes iniquas.

**Job.** xxxvi. c. Mu-  
ltitudo donoꝝ nō inclī-  
net te depone magni-  
tudinē tuā absq; tribu-  
latione. Itē Prover.

xix. a. Multi colūt p̄  
sonā potētis: et amici  
sūt dona tribuēt: fra-  
tres alii hoīs paupis

oderūt eū. Ut tōde  
ren̄t oues absalō.

Ques absalō sūt hy-  
pocritē. Ques tōdere  
est inoccētia hoīb̄ exte-  
riō ostētare. Post biē,

nū absalon oues ton-  
der: q̄ diabol̄ p̄ que-  
tē p̄platiois: post la-

bore actiōis facit hy-  
pocritas innocentiam  
vel iusticiā suā homi-  
nibus ostētare. Qd̄

phibet **Deut.** xv. d. Nō tōdebis primo/  
genita ouīū. i. nō ostē-  
tabis oga simplicita-  
tis: q̄si ex te sint. Qui

em̄ opera sua ad ostē-  
tationē magnificat/ fi-  
cum fructiferā decor-  
ticat. Unde **Iobel.** i.

b. Gens ascēdit sup  
terrā meā fortis t̄ inu-  
merabilis: posuit vine-  
am meam in desertū:

t̄ sicum meam decor-  
ticauit t̄ nudam spoli-

auit eā: albī facti sūt ramī eius. b **Sororē:** ex vtroq; pa-  
rente. c **Speciosissimam.** Ecce q̄ species nocuit ber-  
sabee t̄ thamar. c **Difficile:** quia erat sub arta custo-  
dia. Unde iosephus: Cum neq; propter virginitatē neq; p̄  
pter custodiā suo posset desiderio p̄evalere/crueli percus-  
sus vulnere carpebatur. d **Homine ionadab:** quem  
iosephus vocat ionatian. Quidā dicūt hunc fusse naibaz:  
Sed nō videtur hoc verū: quia propheta flagitosum cōsilī-  
um non dedisset. e **Fili regis:** id est qui debes regi suc-  
cedere in regno/ratiōe primogeniture. f **Sororem:** ex  
vtroq; parente. g **Fratriis mei:** Nō dicit sororē meā:  
ne audiens nomen abhorret amorem eius. h **Lan-  
guorem simula:** id est aliū q̄ illū quem habebat ex amore.

b **Soror mea:** Ilic sororem suam dicit: vt sub nomine so-  
roris appetitūtū illici amoris reget: Sc̄dm q̄ dicit poeta/

Cognato poterit nomine culpa tegi. i **Egrotare cepit:**  
id ē egrotare corporaliter se simulauit. k **In oculis meis.**

q. d. nō in domo/s̄ bic. l **Sorbitiūculas.** **Glo.** Sorbi-  
tiūcula est quod ad sorbendū aptum est. m **In oculis**

eius: id est coram ip̄o. n **Lorit sorbitiūculas:** Em̄  
iosephum collyridas fricas. o **Effudit:** id est i vase po-  
suit.

p **In conclauz.** Juxta illud **Job.** iii. c. Qui male agit/odit lucem.

q **Soror mea:** Sororē vocat me facin̄ perpenderet. Sed  
ipsa cognita nequitia eius: vocat eum fratre/ vt sic reuocaret  
eum a scelere. r **Necq; em̄** hoc fas est in israel. s. op-

eramē virgiue.

Moralitas ista  
ptinet ad illud  
i. eodē: Facit ē  
aut̄ r̄. vt tōde  
ren̄t oues absa-  
lon.

C

216

secundi

Regum

q̄m̄e v̄lrginē: imo punis q̄ b̄ fāt qn̄q̄ginta sc̄l̄is: t̄ d̄z pueLLā  
v̄xōrē accipe: si pueLLā vult: f̄m̄ l̄ḡe Deut. xxij. v. vbi dicit: Si iuenerit v̄l̄ pueLLā v̄ḡinē q̄ nō b̄z sp̄sū: t̄ app̄hēd̄s p̄cū/  
buerit cū illa: t̄ res ad iudicium venerit: dabit q̄ dormiuit cū ea/  
p̄t̄ pueLLē qn̄q̄ginta sc̄los argēti: t̄ h̄ebit eā v̄xōrē: q̄ b̄uillia/  
uit eā: nec poterit dimit  
tere illā cūctis diebus  
v̄t̄ s̄ue. a Ferre  
nō posse. i. occultare.  
b Non nega. me  
tibi: ad coiugiu. S̄  
videat m̄et̄ri: q̄ p̄ legē  
est b. Vñ Levit. xvij  
47. dīc. c. sc̄l̄hi. b. Turpitudinē foro/  
ris tue. s̄ue ex p̄c̄ si/  
d̄necessē.

47. dif. c. sic h  
-s. n. ecceſſe.

四

**3.3.8.** oppissio causa habuit  
cupiscte*n*a carnis ver  
gere*t*: Expulsio*n*o cau  
sam habuit malici*a* se  
uient*e*. It*e* scdm leg*e*  
Deut. xxi*j*.d. ex quo  
deflorauerat e*ai* tene  
ba*f* e*ai* accipe i*n* v*er*o*e*  
eruo*n*sa volebat.

**S. 3. a.** oppissio causa habuit  
cupisctetia carnis ver  
gere: Expulsio vero cau  
sam habuit malicia se  
uiente. Ite scdm lege  
Deut. xxij. d. exquo  
deflorauerat eam tene  
bat eam accipe in vero: ei  
exquo ipa volebat.  
e **Audire.** i. exau  
dire. **Laud:** Sic  
quilibet penitente expul  
so vittio prefessione*z* t  
**Salari tunica:** e  
**Capitu** suo: i sign  
ipa nibil r*u*ndit pre dol  
absalon sic esse. **et**  
estet c*o*nfusio. **Qu**

**E**go enim ferrere non potero op-  
probriū meū: et tu eris quasi  
vni de isipietib⁹ in isrl: **Q**uin  
pot⁹ loquere ad regē et non  
**n**e gabit me tibi. **M**oluit autē  
acq̄escere p̄cib⁹ ei: si qualēs  
viribus opp̄ssit eā: et cubauit  
cū ea. **E**t exosam eā habuit  
amnō odio magno nimis ita  
ut mai⁹ eēt odiū q̄ oderat eā:  
amore q̄ aī dixerat. **D**ixit  
**c** q̄ ei amnō: **S**urge et vade.  
**Q**ue r̄ndit ei: **M**ai⁹ ē b̄ ma-  
lū qđ nūc agl aduersū me q̄  
**d** qđ āñ fecisti expellēs me. **E**t  
**e** noluit āudire eam: s̄ vocato  
puero q̄ ministrabat ei dixit:  
**f** **E**ijce hāc a me foras: et clāu  
de ostū post eā. **Q**ue iduta-  
**s** erat talari tunica: **H**uiuscē-  
modi em̄ filie regl v̄ḡles ve-  
stib⁹ v̄teban̄. **E**lecit itaq̄ eā  
minister illi⁹ foras: clausitq̄  
fores post eā. **Q**ue aspgens  
**b** cinerē cāpiti suo scissa talari  
tunica: ipositisq̄ manib⁹ sup  
caput suū ibat īgrediens et  
clamās. **D**ixit aut ei absalō  
**i** fr̄ su⁹: **N**ūnqđ āñō fr̄ tu⁹ con-  
**k** cubuit tecū: **S**z nūc soror tā-  
ce: fr̄ tu⁹ est: neq̄ affligas cor  
tu⁹ pro hac re. **M**āsit itaq̄  
thamar cōtabescēs in domo  
absalon fr̄is sui. Cū aut au-  
disset rex dauid v̄ba hēc: cō-  
tristat⁹ ē valde: et noluit ḡtri-  
stare sp̄m āñō filij sui: qñ di-  
**l** ligebat eū: quia p̄mōgenit⁹  
**m** erat ei. **M**orro nō ē lōcutus  
absalō ad amnō: nec malum  
nec bonū. **O**derat em̄ absa-  
lō amnō: eo q̄ violasset tha-  
mar sororē suā. **F**actū ē aut  
post t̄pus biēnij: vt tōderent  
**n** oues absalō i baālasor q̄ est  
**o** iuxta ephrai: **E**tyōcauit ab-

ebet claudere fenestras corporis. i. sensu.  
Quā ioseph⁹ vocat colobiū manicatu.  
ū doloris. **I**nūqd amīo r̄c. Et  
ore. **U**n ex ipa taciturnitate perpendit  
ace: Qz q̄to plus sciret tanto maio:  
a p̄mogenitus erat ei. i. Regi.

iiiij. legis q̄ heli ob hoc reprobatus est q̄ non corripiuit filios  
sudos/ cum sciret eos male facere : Ergo dauid peccauit non  
corripiendo amnon/ cum sciret eum peccasse. Solutio. Om-  
nis correctio debet esse discreta: Unde et tempus et modus  
et persona q̄e corrigi debet consideranda sunt. Unde alii

salō oēs filios regis: venitq; ad regē / et ait ad eū: Ecce tō-  
dēt oues fūi tui: veniat oro  
rex cū seruis suis ad seruum  
suū. **Dixitq; rex ad absalō:**  
**Noli** fili mi / noli rogare vt  
veniam oēs / et grauemus te.  
Cū aut̄ cogeret eū et nōluis-  
set ire/benedixit ei. Et ait ab  
salon: Si nō vis venire/re-  
niat obsecro nobiscū saltem  
amnō frat mē<sup>9</sup>. **Dixitq; ad**  
eū rex: Nō est necesse vt va-  
dat tecū. Coegit itaq; eū ab-  
salon: et dimisit cū eo ānō / et  
vniuersos filios regis. **Fece**  
ratq; absalō pueris suis dicens: Ob-  
fuate cū temulēt fuerit am-  
non vino / et dixerō vob: pcu-  
tite eū / et iterficite: **Nolite ti-**  
mere: Egō em sum q h̄cipio  
vob: Roboramini / et estote  
viri fortes. **Fecerūt ergo pu-**  
eri absalō aduersū amnō sic  
h̄cepit illis absalō. Surge-  
tesq; oēs filij regl: ascēderūt  
singuli mulas suas / et fūgerūt.  
Cūq; adhuc pgerēt in itine-  
re fama puenit ad dauid di-  
cēs: **Percussit absalō oēs fi-**  
lios regl: / et nō remāsit ex eis  
saltē vñ<sup>9</sup>. **Surrexit itaq; rex**  
dauid: et scidit vestimenta sua  
et cecidit sup frā: et oēs fui ip-  
si q assistebāt ei scidēt vesti-  
menta sua. **Respondēs aut̄ iō**  
nadab filius seminaa fratris  
dauid dixit: He estimet do-  
min⁹ me⁹ rex q oēs pueri filij  
regis occisi sint: Amnon so-  
lus mortuus est: qm̄ in odio  
absalon erat positus / ex die  
qua oppressit thamar soro-  
rē eius. **Hūc ergo ne ponat**

**tes sibi.** d **¶ Scidit;** sicut Job. i. d. auctor morte filiorum  
**e ¶ Sciderunt;** more iudeorum. f **¶ Don adab;** ille q; oderat anno consilium de thamar; quæ nō latebat veritas; nō q; hoc videret spū propheticō ut quidā asserunt; qui dicunt ism  
fuisse nathan; sed ex facto p̄terito coniiebat solum annum in-  
terfectum; propter oppressionem thamar. Uerbum

Debrett



**a** Cōtra populū dei. Glo. absalon. s. r q̄ cū eo erāt: q̄ q̄ si  
abieci nō reducebant ad hereditatē dei: t̄ poterāt coacti i ter-  
ra aliena fuisse dūs alienis. **b** Et locut⁹ r̄c. Glo. Et hoc  
ap̄q̄ qd̄ paulo sup̄ dictū est: Lessavit rex ire post absalon.  
**c** Dēs morimur. Ilic vult eū cōsolari mulier sup̄ morte  
ānon. q. d. nō est dolendū de morte alicuius: quia oēs morie-  
mur: Et null⁹ d̄ morte  
reuocat ppter dolorē  
vel luctū alicuius: Sic  
igitur filiū a morte re-  
uocare nō potes ad vi-  
tā: Tū meū q̄ viuen-  
tē reuoces: q̄ mortuū  
vindicando vtrūq̄ p̄-  
das. Uel sic: Omnes  
morimur. i. dolore  
perim⁹: eo q̄ absalō fi-  
liū tuū nō reuocas.  
**d** Et quasi aque  
dila. in ter. q̄ n̄ re.  
Quia null⁹ d̄ morte  
redit ad vitā: sic absa-  
lon filiū n̄ reuertet  
ad vitā si occidat: t̄ iō  
non est occidendum.  
**e** Hec vult deus.  
Glo. q. d. deus reuo-  
cat peccatores q̄ a dia-  
bolo captiuū tenentur:  
et tu abieci q̄ eum de-  
bes imitari. **f** Re-  
tracta. i. abieci re-  
uoca. Et retractat:  
sc̄ de⁹. i. abieci reu-  
ocat. Unde Lucr. v. f.  
Nō vēi vocare iustos  
sed p̄tōres. **g** Ele-  
ni: ego scilicet ad te.  
**h** Presente ho. vt  
nō possit postea reu-  
care p̄missū. **i** An-  
cilla tua. i. ego.  
**k** Si quo. i. aliquo  
mō. **l** Audiuīt. i.  
exaudiuit. m **D**e-  
lere me. Nō in p̄ma  
psona/mō i tertia loq̄  
mulier de se: Yā dixe-  
rat vt liberaret ancillā  
suā: mō dicit/me. hoc  
fit fm̄ morē scripture:  
q̄ de codē/mō i p̄ma psona loq̄.  
**n** Sicut lac. Glo.  
id est firmū acceptū.  
**o** Sicut em̄ ang.  
r̄c. i. sicut angel⁹ non  
recedit a vitate: ita rex  
nec vituperio nec lau-  
de hoīni deb̄ recede-  
re a veritate. **p** Nec  
maledictiōe. Glo.  
hoīni. q **M**oue-  
atur. Glo. a recto. r  
Unde. i. q̄ non rece-  
dis a recto. **r** M̄oue-  
quid ma. i. cōsiliū et  
opatio. q. d. nūqd̄ oīa  
dixisti de p̄silio ioab.  
**s** Ex oīb⁹: aliqd. q.

d. nō declinasti a vitate in oīb⁹ his q̄ locut⁹ es: iūo sicut dixi-  
sti ita est. Et est mod⁹ loquēdi vulgaris. **t** Et verte. sig.  
Glo. i. me in psoma tui acciperē: t̄ filios meos in psoma tuor.  
**v** Sicut h̄z sapie. cū innocētia t̄ vitate. **w** Puerū.  
absalonē: Quē vocat puerū: nō ppter etatē: ppter stulticiā.  
**x** Reuertat: absalon. s. **y** Nō vide. Glo. ne p̄sentia ei⁹  
mortē ānon ad mēo,  
tiā reducens tristiciā  
am mibi inferat.

**y** Nō vidit: duob⁹  
sc̄ annis: t̄ trib⁹ ānis  
tā fuerat in gessur: et  
ita qnq̄ ānis fuit ab-  
salon q̄ nō vidit facie  
regl. **z** Pulcher:  
quo ad corporis linea-  
mēta. **A** Decorul:  
q̄ ad colorē. In duo,  
b⁹ em̄ p̄sist pulchri-  
tudo homis: vt dicit  
Aug⁹. i. viuido colo-  
re t̄ cōpetē mēdro-  
ordiatiōe. **b** Alla-  
macula. Ecōuerio  
de p̄plo israeliticō d̄  
Ela. i. b. A plāta pe-  
dis v̄sq̄ ad verticem  
nō est i eo sanitas. b  
**c** Semel i annoz.  
Sc̄dm iosephū tāis  
erat cesaries absalon  
q̄ vix nouē dieb⁹ ton-  
deri poterat: quā sel̄ in  
anno tonsam ponde-  
rabat: **c** Duceat  
sicles. Forte tolura  
et tātē p̄dōris erat:  
vel hoc p̄cio emebat  
a mulieribus vt inde  
subornaret crines su-  
os. Hebrei dicit q̄  
singulis mēfib⁹ tondē-  
bat absalon: et dicit  
semel i āno. i. statuo-  
tre. semp. s. tricēfū  
die. **d** Mōdere pu-  
bli. Triplex erat p̄-  
dus. s. pond⁹ sc̄tūrū  
istroy t̄ ciuitū q̄d̄ of  
publicū. **e** Moie-  
thamar. hec fuit vt  
robō filiū salomo-  
nis q̄ pepit ei abiat.  
**f** Et mitteret: vt  
abialō mitteret ioab  
ad regē. **g** Et ille. s.  
ioab. **h** Dicit: ab  
salon. s. **i** Agnū. h  
fēc absalon p̄dens de-  
ioab. Sepe enī inua-  
tandi sūt amici ab oī  
dāno tpali. **j** Sali-  
sis: in signū doloris.  
**k** Sege. mag. vel  
meā. **l** Diceret eu-  
et pte meā. vel in glo-  
na meā. **m** Gb̄i ee:  
q̄ hic: t̄ nō ridere iā-  
ci regis. **n** Gm̄i/  
tatis. s. necis ānon.

L. 24  
Glo. absalon. s. t̄ q̄ cū eo erāt: q̄ q̄ si  
abieci nō reducebant ad hereditatē dei: t̄ poterāt coacti i ter-  
ra aliena fuisse dūs alienis. **Et** Et mod⁹ loquēdi vulgaris. **t** Et verte. sig.  
Glo. i. me in psoma tui acciperē: t̄ filios meos in psoma tuor.  
**v** Sicut h̄z sapie. cū innocētia t̄ vitate. **w** Puerū.  
absalonē: Quē vocat puerū: nō ppter etatē: ppter stulticiā.  
**x** Reuertat: absalon. s. **y** Nō vide. Glo. ne p̄sentia ei⁹  
mortē ānon ad mēo,  
tiā reducens tristiciā  
am mibi inferat.  
**y** Nō vidit: duob⁹  
sc̄ annis: t̄ trib⁹ ānis  
tā fuerat in gessur: et  
ita qnq̄ ānis fuit ab-  
salon q̄ nō vidit facie  
regl. **z** Pulcher:  
quo ad corporis linea-  
mēta. **A** Decorul:  
q̄ ad colorē. In duo,  
b⁹ em̄ p̄sist pulchri-  
tudo homis: vt dicit  
Aug⁹. i. viuido colo-  
re t̄ cōpetē mēdro-  
ordiatiōe. **b** Alla-  
macula. Ecōuerio  
de p̄plo israeliticō d̄  
Ela. i. b. A plāta pe-  
dis v̄sq̄ ad verticem  
nō est i eo sanitas. b  
**c** Semel i annoz.  
Sc̄dm iosephū tāis  
erat cesaries absalon  
q̄ vix nouē dieb⁹ ton-  
deri poterat: quā sel̄ in  
anno tonsam ponde-  
rabat: **c** Duceat  
sicles. Forte tolura  
et tātē p̄dōris erat:  
vel hoc p̄cio emebat  
a mulieribus vt inde  
subornaret crines su-  
os. Hebrei dicit q̄  
singulis mēfib⁹ tondē-  
bat absalon: et dicit  
semel i āno. i. statuo-  
tre. semp. s. tricēfū  
die. **d** Mōdere pu-  
bli. Triplex erat p̄-  
dus. s. pond⁹ sc̄tūrū  
istroy t̄ ciuitū q̄d̄ of  
publicū. **e** Moie-  
thamar. hec fuit vt  
robō filiū salomo-  
nis q̄ pepit ei abiat.  
**f** Et mitteret: vt  
abialō mitteret ioab  
ad regē. **g** Et ille. s.  
ioab. **h** Dicit: ab  
salon. s. **i** Agnū. h  
fēc absalon p̄dens de-  
ioab. Sepe enī inua-  
tandi sūt amici ab oī  
dāno tpali. **j** Sali-  
sis: in signū doloris.  
**k** Sege. mag. vel  
meā. **l** Diceret eu-  
et pte meā. vel in glo-  
na meā. **m** Gb̄i ee:  
q̄ hic: t̄ nō ridere iā-  
ci regis. **n** Gm̄i/  
tatis. s. necis ānon.

**a** Adorauit. Id est inclinavit. Non vult deus perire aias. Ecclieiel. xviii. g. et. xxiiij. c. Molto morte pectoris: si ut magis conuerteret et vivat dicit dominus. Itē Esa. xlj. a. Calamū quassatū non cōteret: et lumen fumigans nō extinguet. Item Esa. xxx. e. dīs post tergū fugiētū clamat cū peccatores ad penitentiam renocat. Cant. vi. d. Reuertere reuertere sunamit: reuertere reuertere ut intueamur te. Quater dīc: reuertere: qz a pīb mundi dīcōr vocat. Unde Ecclieiel. xxvij. c. Hec dicit dīs deus: Dītuor ventis venis spūs et insuffla sup interfectos istos: et reuiscat. Vel sic: Reuertere reuertere mēte. s. et corpore ad dēū. Reuertere reuertere. i. de bonis omīssis et de malis commissis penitētiā ag. Tel. quater dīc: reuertere: qz quāmodū vocat dominū pāces. s. p. bīfīs: p. pīdācōnī: p. pīdācōnī: p. pīdācōnī: Unde Prover. j. c. Sapiēta foris pīdācōnī plateas dat vīcīm foris: in capite turbarū clamitat: in foribus portas vībīs pīser verba sua: dicens: Nōqz parvuli diligi-

tis infinitā: Ecce quattuor vocaciones: et tamē nullus audīt. Vñ ibidē sequit: Vocauit: et renuistis: extendi manū meam: et nō fuit qui aliceret: et despetristis omne consiliū meū: et increpatōnes meas neglexistis. Sic reprobi nolunt dīs respōde: re: Boni hō statim respondent. Unde. i. Regl. iij. a. Vocauit dīs samuel: Qui rīndēs aiebat: Ex vīna tribū isrl̄ ego sū seru' tu'. Nō debatqz ei absalon: Videnti mīhi sermōes tui bōni et iusti sed nō est qz te audiāt pīstītūtū a rege. Dicebatqz absalon: Quis me cōstituat iudicem sup terrā vt ad me yeniāt oēs qz habent negocīū: et iuste iudicē: Sed cum accederet ad eū homo vt saluta-

bis parvuli diligi-  
tis infinitā: Ecce quattuor vocaciones: et tamē nullus audīt. Vñ ibidē sequit: Vocauit: et renuistis: extendi manū meam: et nō fuit qui aliceret: et despetristis omne consiliū meū: et increpatōnes meas neglexistis. Sic reprobi nolunt dīs respōde: re: Boni hō statim respondent. Unde. i. Regl. iij. a. Vocauit dīs samuel: Qui rīndēs aiebat: Ex ego. Itē Job. xliij. c. Vocabis me: et ego respōdebo tibi. Itē Abacuk. ii. a. Cōtē plōbor vt vīda qd dīcāt mīhi: et qd rīndeā ad arguentē me. i. qualiter. Prīme emī vocationi respōdendū est pī gratiarūactiōnē. Unde. i. Thessal. v. d. In omīib̄ gratias agite. Secūdē pī patiētiā. Vñ Sap. q. d. Cōtūnelia et tōrīmēto interrogatus ē: vt scīam̄ reuerētiā illī: et pbem̄ patiam. Tertiē pī fidēi obediētiā. Heb. xi. b. Credere oportet accēdētē ad dēū. Quartē pī sensū et opatiōnē: Qd multi nō faciūt: qbus dīcīt Apłs. i. Thessal. v. d. Spīm nolite extingueare.

**b** Hif post hec. De fuga dāuid. Expo. Læ. XV. a facie absalon agit in b caplo. Et diuidit i tres pītē. In pīma ostēdit quō inclinavit absalon aios pīpli per multas blanditiās. In secūda de imolatiōe absalon i hebron. In tertiā de fuga dāuid a hierlin cū domo sua et amicī. Glo. Duob̄ annis māsit in hierlin et regē nō vidit: tertio introducītū est corā rege: quarto fecit sibi currū et eq̄tes: Quo transactō expulit patrē de regno: Nec pī seductiōe et imperfectiōe sacerdotū electū est de regno: sed pī adulterio et homicidiō: nāthan cuncta pīdicētē. Portē: ybi iudicia tractabānt: Yā emī aspirabat ad regnum: Mā cheleab vel moritur vñ incēr erat. d. Ex vīna tribū: et nominabat illā et ciuitatē suā. e. Boni et iusti. q. d. iusta causā habes: sed nō est qz iuste cām iudi- cēt. f. Quis me cōsti. Multi adhuc idē cogitant in corde suo: quāra bona facerē si essem loco illius: et sepe cū veniūt ad statū illum: deficitū omnino: Inexpti desiderant qd exper-

ti fugiūt. g. Osculabat eū: osculo adulatiōis. Est emī triplex osculū. Adulatiōis: vt h. Proditiōis. Luc. xxij. e. Iuda osculo filiū hominis tradis: Osculū recōciliatiōis. Luc. xv. e. pater osculatus est filiū reuertentē. Cant. i. a. Osculet me osculo oris sui. b. Post qttuor aut̄ an. reuersiōis in hie-

ruslē. Mā duob̄ fuit in hierusalē: i quibus nō vidit regē: Tertio introductus est corāz rege: Quarto fecit sibi currū et equites: Quo transactō expulit patrē de regno. Aliq̄ ha- bent post sex annos: sed idē est: incepta cōputatiōe a morte amon: qz fugit absalon ad tholamai regē ges- sur: 5.13.6.

B

ret illum: extendebat manuz s. suā: et app̄hendēs osculaba tur eum. Faciebatqz hoc oī israel venienti ad iudiciū vt audiret a rege: et sollicitabat b. corda virorū israel. Post quattuor autem annos dix- it absalon ad regem dāuid: Gladā et reddā vota mea qz vōui dīs i hebron. Vōuēs emī vōuit seruus tu' cū esset in gessur syrię dicēs: Si re- duxerit me dīs in hierusalē: sacrificabo dōnō. Dixitqz ei rex dāuid: Glade i pace. Et surrexit et abiit in hebron. M̄isit asit absalon exploratores in vīnūeras tribū isra- mīel dicēs: Statim vt audiētiis clangorem buccinę dici- te: Regnabit absalon in he- bron. Dorro cū absalon ie- rūt ducēti viri de hierlin vo- cati: eūtēs simplici corde: et causam penitū ignorātes. Accersiuit qz absalon achi-

Regl. xxi. Itē dicit Hiero. in Glo. Sed cōtra: Hiero. dicit quēdā alia Glo. 5. eodem: Non pī seductiōe inquit et interse- ctione sacerdotū electus est dāuid de regno: sed pī adulterio et homicidiō: nāthan cuncta pīdicētē. Prēterea. nō punit a deo sine culpa sua: pīrē sumpto verbo pūnitionis: sed dāuid non peccauit in nece sacerdotū: ergo ob hoc non est pūnitus a deo: ergo pīpter imperfectiōem sacerdotū nō est electus de regno. Qd aut̄ dāuid nō peccauit pīrē achimelech: patet pī hoc qd dīs excusat eū. Matth. xij. a. Prēterea: ioseph̄ dicit qttuor annos fuisse post recōciliatiōē absalon vsqz ad pīsecutiōē pītēs: ergo falsa est littera qz dīcīt: post qdraginta annos tē. Sol. Utrūqz verū ē: et post qttuor annos tē pī qdraginta. Post qttuor. s. a recōciliatiōe. p. xl. hō a sacerdotū illectōcē: et pī sex vt dictū ē ab occisiōē annō. Ad aliud dīcīt qz opinio- nes sc̄ōrū sūt ad b: Quidā volūt qz dāuid electū ē a regno: qz feſellit achimelech: pīpositionis petendo et comedēdo pa- nes: et de hoc excusat eum dīs: et qz dīcīt qz saul mittebat eū: et indiscrete locutus est corā doech idumēo pastore saulī: qui tūc tēpis erat in nobe. Alij volūt qz propter adulterium et ho- micidiū electus est a regno. Utrūqz potest esse verū. Sed pīncipaliter electus est pīpter adulteriū et homicidiū: secūdario: pīpter deceptionem achimelech sacerdotis. Vel forte Hiero loquī fin opiniōē aliquorū: non fin assertionem. Quē vōuī: in exilio. k. Vōuēs emī. q. d. frequēter et firmiter vōuī: et in b mētēbat absalon. l. Exploratores. i. cursores. m. Statim vt audiēritis tē. Sile. Dan. iij. a. Vōbis dīcīt pīlis et tribub̄ et linguis i horā qz audiēritiſ so- nitū tubē et buccinę et fistulę et citharę: sambucę et psalterię et symphonię et vīnūeras generis musicop̄: cadētes adorare sta- tuā aureā. Idē siḡt pī absalon et aureā statuā. s. diabol̄: quē ca- dētes adorāt: qcūqz amplectūt seculi vanitate: qz significat p

Libri

secundi

Regum

vniversa genera musicorū. Absalō q̄ cōuiuū t̄ simulatiue se re  
gē cōstī uit̄ t̄ p̄plūn auertit a dauid: Sic diabol⁹ hodie in fest⁹  
et cōuiuūs multos a christo auertit t̄ subiicit sibi quasi regi:  
Uñ de talib⁹ dī in ep̄la Iude: H̄i sūt q̄ segregant semetip̄sos  
aiales sp̄m nō habētes: H̄i sūt in epulis suis male cōuiuātes:  
fine timore semetip̄sos  
pascentes: H̄i sunt vt  
ibidē dī: ip̄ij dei gra-  
tiā trāfferētes in luxu-  
riā. Et q̄ sunt qui hoc  
faciunt nisi clericī: qui  
de patrīmonio christi  
luxuriōse viuētes: gra-  
tiā in luxuriā cōuer-  
tunt: Qui q̄to liberis  
ores: rāto liber⁹ pec-  
cant: Quib⁹ dī Ap̄ls  
Gal. v. b. Vlos in lib-  
tate vocati estis frēs/  
tim ne libertatē del̄ in  
occasiōne carnis. Itē  
j. Pet. i. c. Quasi li-  
beri t̄ nō q̄si velamen  
habētes malicie liber-  
tātē: s̄ sic ut serui det.  
**d** **L**egiōes cere. t̄  
phe. i. interficiētes t̄  
viuificātes. Tales em̄  
ambulabant iuxta da-  
uid. i. christum: qui s.  
seip̄sos mortificant in  
carne: vt alios viuifi-  
cēt i sp̄. Sic em̄ fecit  
chr̄st⁹: seip̄m tradidit  
morti vt nos a morte  
liberaret. **e** **G**ethēi-  
Itē oēs gethei ambu-  
labat cū dauid. i. reli-  
giōsi cū christo. Beth  
em̄ iterp̄as torcular:  
t̄ significat claustrum  
vbi religiōsi sub prelo  
regularis obseruantie  
eliquāt i vñ optimū  
qđ letificat deū: t̄ ho-  
minē. Et dicūt sexcenti  
vt sex ad p̄fectionē centū ad custodiā quīnq̄ sensuū referant.  
Debent enim p̄fecti esse in custodia sensuum: vt vana non vi-  
deant: mala nō audiant: dulcia nō gustent: suauia non olfac-  
ant: mollia nō palpent. **f** **M**agnatores vali. cōtra ve-  
mones p̄ orationē: p̄ tra mūdū: p̄ paupertatis amore: p̄ tra car-  
nē: p̄ abstinentiā t̄ labore. **a** **F**acta ē iuratio: cū absa-  
lon. **b** **E**t ipleat zc. i. plena faciat ruinā. **c** **I**n ore gla-  
dij. i. in deuoratione gladij. **g** **S**excenti viri. Joseph⁹  
dic istos sexingētos fuisse illos q̄ astiterūt ei i p̄secutiōne saul.  
vel potuit esse q̄ bi t̄ illi cū eo essent. **h** **R**ex: dauid scilicet.  
**i** **A**d ethai get. Iste fuit achis fil⁹ regis geth: cū q̄ dauid  
peregrinat̄ est vt dicit̄. **k** **C**ū rege s. absalone quē fecerit  
sibi regē. **l** **H**eri. i. nup. finitum p̄ infinito. **m** **R**egi: da-  
uid sc̄s. **n** **S**ue in morte zc. Simle Ruth. i. c. vbi dixit  
ruth ad noemi: Quocūq̄ prexeris: pgā: vbi morata fueris:  
sbi p̄ter cōmorabor: q̄ te fra suscepit morientē in ea moriar.  
Et petr⁹ Matth. xvi. d. Si oportuerit me mori tecū: te nō  
negabo. Et thomas: Joh. xii. b. Eam⁹ t̄ moriamur cum eo.  
Ro. viii. g. Neq̄ mors neq̄ vita sepabit nos a charitate q̄ ē  
in christo ieu. **o** **E**t transi: mecū p̄plus qui erat cum eo.  
q̄ **L**edron: vbi captus fuit dīs: Joh. xvi. g. **s** **C**ontra  
via oliue. Quidā libri nō habent oliue: sed correcti habēt.  
**v** **D**eposuerūt arcā. Glo. Ut ab abiathar sacerdote p̄su-  
leref deus à ire debeter dauid. **r** **A**scēdit. Glo. ad oīōnēi

vt ab omnib⁹ videri posset. **R**ex trāsgrediebat torrētē cedron. Sic enī incipit Passio in euangelio Johannis: Egressus est iesus trans torrentē cedron. Torrēs ē passio christi. Tōrēs ē fortis et passio xpī fortis fuit. **T**hi Th̄ren. i. b. **O** vos omnes qui transitis q̄ rē. Lāsitorēs rogat attendere dominū passionis dolorē: nō man sionarios. Unde Job xxi. o. Introitum quē libet de viatoribus: t̄ h̄ec eadem illum intel ligere cognoscer. Nō torrens in trāstū deficit et passio christi transtulit. Unde Ps. De torrente in p̄. 10. via bibet rē. Itē torrens / sordes omnes abluit: et christi pa sio omnia peccata mū di lauit / quantū in se fuit. Unde Apocal. i. b. Qui dilexit nos et lauit nos a peccatis no stris in sanguine suo. Dicitur autem torrē cedron: id est cedro rum. Cedri sunt viri iusti: iuxta illud: Ju stus ut palma florebit: sicut cedrus libani multiplicabif: In torrente isto plantati: id est in passione chris tī per fidem et amorem radicati. Ro. vi. a. Si complantati facti sumus similitudi ni mortis eius: simul et resurrectionis eius erimus. Trāsgressos est igitur dauid torrē tem cedron: quia pa sio christi / passiones omnīs sanctorum superauit. Unde Th̄ren. iij. c. Recordare paupertatis et t. angressionis mee rē. **L**uncus populus incedebat contra viam oliue. Via oliue p̄gnientia est. Per penitentiam enim venitur ad misericordiam. Per hanc viam debent incedere qui volunt sequi dauid: id ē christū. De qua dicit Isa. xxx. e. H̄ec est via: ambulate in ea: et nō declinet neq; ad dexteram neq; ad sinistrā. Ad vertērē ambulare in via p̄gnientiē est penitentiā relaxare: Ad sinistrā ho nūmis se affligere. Oliua radicē habet amarā: sed tñ ex ea puenit olefi. **T**hi Hiero<sup>o</sup>. super Marcū dīc: Oleū de amaritudine radicis surgit in pabulū luminis: in medicinā vulne ris: in refectionē elūritēs. Oliua exterius in cortice amarū dinē habet: sed intus in fructu habet dulcedinē: Sic peniten tia amara est: sed fructū eius dulcis. **T**hi Deb. xq. c. Omnis disciplina in p̄senti quidē videt nō esse gaudiū sed meroz: postea aut̄ fructū pacatissimū exercitatis per eam redder iusticię. In hac via oliue s̄q; debet esse christiani in hebdomada dñicē passiōis: q; ex illa lux eterna acquirit: alia satiaf. p̄cōr vuln̄ curatur. **D**uque respicit ad desertū. t. ad celū: qd lucifer cum angelis suis deseruit. **T**hi desertū appellat Luce xv. a. Quis ex vobis hō q; haber centū oues: et si p̄diderit vñ lam que perierat: Homo iste christus: qui dimisit nouē odi nes in celo: et venit in terrā q̄rere hominē qui perierat.

**a** Reporta arcā sic forte rūsum ē ei. **b** Nō places: vñ regnes. **c** Faciat qđ bo. est co. se. Sile Job. 1. v. Sicut dño placuit rē. **d** Et dixit rex rē. Blo. qđ rūsum da tū nō ē. **e** O vidēs. i. Regl. ix. b. Ubi ē vidēs. Glo. dīc bic. i. pphera: q. s. Sulto deo/ pplo p̄dicebat futura. **f** Sit vobis cū. i. in tali loco vbi sciatis eos. **g** Indicās mibi. Glo. qđ agā. **h** Op to capite: nevidere fīre: Nō em̄ decent p̄cipē lacryme: Et ne lui desolare i. fle tu e. **i** Mūciatus est: ad cumulū doloris. **k** Insatua: vt nō credat. **l** Chusati: amic⁹ dāuid. t si gnicat disciplos dñi. **m** Eris mibi one. q̄ nō cibebat pugnare. **n** Sic ero ser. tu. i. in bonis obediens. ogn domo regl. s. solal. p̄ Indica bia. **s** nōne b̄ erat. p̄ dñs: q̄ s̄ebat cō filio sp̄fici. Pr̄fca impēde malū i null⁹ p̄ficiū: nō ē pditio. **o** Epo. L. XVI.

**Q** uinq⁹ da. **a** In pma pte sb̄: q̄ occurs dāuid fugiti: accusauit falso erga miphiboseth: p̄ q̄ dedit eidē dāuid oia q̄ erāt miphiboseth. In secūda pte agt de semēi q̄ male dīt dāuid: t de patiē nā dāuid. **b** Mala tg. l. fōrū. Palatas appellat eo q̄ p̄ massas p̄merent iter duas ta bulas: q̄ palas dīcūt: a q̄ palatē vocāt: ita reter Blo. **s** Dñe mi rex. Sic ordia lit terā: Asini sūt ad h̄ vt domestici regis. i. fili⁹ regis sedeāt sup eos. **s** bodie sedēt super magnos eq̄s domesti ci chusati: q̄ sup asinaz et pullū asine tñ legif semel sedisse: t in illa hebdomada morē in currit. Quid ergo faci ene q̄ in mītitudine eq̄z gaudēt: cum dñs enā phibuerit multiplica/ ni equos: Deut. xvii. **d** Et palate: sūt. **v** Defecerit: inn. **x** illi dñi t. s. miphiboseth. **y** Dicens: mētēdo. **z** Patris mei. i. saul. **a** Quia sūt oia: si ita ē vi di c: alit iudicū p̄cipitas set: qđ p̄cedūt aliq: q̄

**Q** uinq⁹ dā **Ca. XVI.**

**c** uid trāsisset paululuz

nō cognita vītate: absētē nō vocāt cō dēnauit. **b** Baburū: p̄p̄iū nomē loci. **c** Semēi. Hebrew dicūt q̄ iste semēi fuit iabath/pat hieroboā: q̄ reguit p̄ salomonē sup̄ dece trib⁹. **d** **fill⁹** gera. Tñ i historijs dī semēi fili⁹ cis. Binomi⁹ em̄ erat p̄ semēi. **S** videb̄ q̄ male dicat h̄ semēi d̄ cogtiōe saulif: q̄ ifra. xix. d. dīc ipē semēi ad dāuid: Pr̄m⁹ hodie veni de oī tribu ioseph: ḡ semēi erat de tribu ioseph: h̄ saul erat d̄ tribu bē iamin: ḡ semēi nō erat de cogtiōe saul. Sol. Semēi natiōe fuit de cognatiōe saul: habitatione vero de tribu ioseph: q̄ habitabat i sorte ephraim filij ioseph. Uel pōt dici: vt dicūt hebrei: q̄ semēi ex pte matris erat de cognatiōe saul: ex pte p̄is de tribu ioseph. Iuus em̄ eius fuit iemini de tribu ephraim: Unde iinfra eodes vocat eū dāuid filium iemini. **e** **A** Hale dicebat: dāuid sciz. **f** **E** nūiuerſū sāg. id ē p̄enā p̄ vniuerso sangue: dom⁹ saul. **g** **D** ro eo. i. loco ei⁹. **h** **S** aruię: toros dāuid. **i** **Q** uid mibi et vo. rē. Blo. Sol⁹ abisai dixerat: Uadā z. Beg. 1. b. et ap̄tabo caput ei⁹: et dāuid abisai et io ab (quia videbat dāuid q̄ ioab idem vole bat) ridit: Quid mibi t vobis filij saruię: Mundū vultis interfēre istum sicut interfecisti abner: **s. in. f.** **k** **D** imit. eū. Blo. i hebreo nō habet: dīmittite vt maledicat: h̄ tantū maledicat.

**l** **D** recepit ei: p̄mis tēdo dic Blo. Tñ fm de cōse. dis. 1. illā opinionē q̄ dīc c. i. ois actio ē a deo: dicē dū est q̄ dñs fuit au ctōr illi⁹ actiōis: t p̄ce pit illā fieri: **S** nō sic p̄cepit illā fieri. voluit substātiā actiōis: h̄ nō q̄litatē sive modū acti onis: sed p̄misit. Silt cū dīxit: Ex sp̄s im Marci. 1. c. mūde: Actionē q̄ exi uit voluit dñs: sed nō ei⁹ maliciā. Mala em̄ intētōe exhibat diabol⁹ et irat⁹ t murmurās t inuit⁹. **m** **Q** uare sic fecerit. Blo. q̄ iuste oia fecerit. s. dñs. Sed dñero⁹ in libro de he braicis q̄stionib⁹ dicit quare fecerit semēi. **z** 19. d. Eccl. 23. c. **C**

**¶** 20. b. a. **D**evfo meo. i. de  
suba mea. Et valet ta-  
lis mod⁹ loquēdī ptra  
iudeos q̄ calūniant il-  
**¶** 109. **I**ud Ps. Ex viero an  
luciferum genui te.  
**b.** **O**rito mag. 2. 2

**b** *U*to magis q.d.  
si hoc patior de filio/  
qre nō patiar de alie/  
no vt maledicat mibi:  
**c** *S*ilius iemini:  
id ē beniamin: vel illi<sup>o</sup>  
homis yilis t rustici.  
**d** *E*t maledicat.  
Blo. promerui enim.  
**e** *A*fflictione. i. su/  
stinentia afflictionis.  
Dñs em nō delectat  
in pena: sed in patien/  
tia siue sustinentia pe/  
ne. **f** *P*ro male/  
dictione. i. p patien/  
tia maledictiōis. Un/  
de Blo. Gregl. Qui  
verbōū contumelijis  
pressus/ frutē patien/  
tie seruare nō pōt vel  
sufficit/ factum dauid  
ad memorā reuocet.  
**g** *S*pargēs. Blo.  
vt fedaret eos.

四

*1. Paral. 27. v.* onib<sup>z</sup> dicit: *Hec ē misericordia ad amicum tuū: qd nō affirmādo, sed negando dicit.*

47. dis. c. sicut.  
·S· neccesse.

24

**Expo. Læ. XVII.**  
**I**gitur. **D**rumo agit  
in hoc capitu-  
lo de consilio achito-  
phel: secundo de p̄filio  
eusi / amici dauid fa-  
cto / reprobato cōsilio  
achitophel. tertio de  
suspēdio achitophel.

**K** *Et solutis: p: ti-  
more. H* *fugerit: a  
facie nra. m* *Delo-  
latum: propter fugā  
sociorum. n* *Quo  
vnius rē: id est con-  
corditer & faciliter.*

**O**num enim yiz:  
scz daniel. Ecce qd di-  
xit caiphas Joh. xi. f.  
Expedit ut vn' moria  
tur hō p splo ne tota  
gēs peat. Abi re ih si-  
gura. p Rursū in-  
tulit. i. ast. q **Cec**

**a** ce fili⁹ me⁹ q̄ egressus ē d̄ vtē  
**b** ro meo q̄rit aiām meā: q̄nī d̄  
**c** magis hic fili⁹ iēmini male-  
dicet mihi: **D**imittite eū vt  
**d** maledicat uixta p̄ceptū dñi  
**e** si forte respiciat dñs afflictionē meā: t̄ reddat mihi dñs  
**f** bonū p̄ maledictiōe hac ho-  
dierna. Ambulabat itaq̄da  
uid t̄ socij ei⁹ p̄ viam cū eo:  
**G**emel aut̄ p̄ iugū móris ex-  
latere h̄ illū gradiebat male-  
dices: t̄ mittens lapides ad-  
**s** uersum eū terrāq̄ sp̄rgēs.  
**E**lenit itaq̄ rex dauid t̄ vni  
uersus pp̄ls cū eo lassus: et  
refocillati sūt ibi: Absalō au-  
tem t̄ ois popul⁹ isrl̄ ingressi  
sūt hierlm: sed t̄ achitophel  
cū eo. Cū autē venisset chu-  
sai arachites amicus dauid  
ad absalon locut⁹ est ad eū:  
**S**alue rex: salue rex. Ad  
quē absalon: H̄ec est inquit  
**b** grātia tua ad amicū tuū:

b grātia tua ad amicū tuū: Quare nō iuisti cum amico tuo? R̄nditq; chusai ad absalō: Neq; q; illi<sup>o</sup> ero quē elegit dñs: et om̄is hic ppls et vniuersus israel: t̄ cum eo manebo. Sed vt t̄ hoc inferrā: Cui ego seruiturus sum: H̄one filio regis: Sicut parui patri tuo sic parebo t̄ tibi. Dixit aut̄ absalō ad achitophel: Inite consiliū quid agere debeam<sup>o</sup>. Et ait achitophel ad absalon: Ingredere ad concubinas patris tui quas dimisit ad custodiendā domuz: vt cū audierit om̄is israel q; fedaueris patrē tuū roborenſ man<sup>o</sup> eorū tecū. Tertederunt igit̄ absalō tabnaculū in solario: ingressusq; est ad cōcubinas pris sui corā vniuerso israel. Cōsiliū aut̄ achitophel qd̄ dabat in dieb<sup>o</sup> illis quasi si q; p̄suleret deuz: Sic erat oīne cōsiliū achitophel: t̄ cū esset cōdāud: z cū eēt cū absalō

**D**icitur igitur **C. XVII.**  
achitophel ad absalon: Eligam mihi duo-  
decim milia viroꝝ: et surgens  
pse᷑qr dauid hac nocte: et ir-  
ruens super eum quippe quod lassus es  
et solutis manibꝫ pcutiam eum.

Cūqz fligerit ois pplūs qui  
cū eo ē pcutiā regē d̄esolatū  
z reducā vniuersū ppbz quō  
vn⁹ hō reuerti solet. Tñum  
eīn vñz tu q̄ris: z ois pplūs  
erit i pace. Placuitqz fmo  
ei absalon: z cūct̄l maiorib⁹  
natu isrl. Aut autē absalon:  
Elocate z chusai arachitē z  
audiam⁹ quid etiā ip̄e dicat.  
Cūqz venisset chusai ad ab-  
salō aut absalon ad eū: Huius  
cēmodi fmonē locut⁹ ē achit-  
ophel: Facere debem⁹ an  
nō: qđ das cōsiliū? Et dixit  
chusai ad absalon: Hō ē bo-  
nū consiliū qđ dedit achit-  
ophel hac vice. Et rūrsū itulit  
chusai: Tu nosti patrē tuū z  
viroqz cū eo s̄t ēē fortissimos  
z amaro aio: veluti si vrsa ra-  
ptis catul⁹ i saltu sequiat. Sz  
z pater tuus vir bellator est:  
nec morabit cū pplo: For-  
stan nū clatitat in soueis: aut  
i vno q voluerit loco: Et cū  
cēciderit vn⁹ qlibet in pnci-  
piō audiet quicqz audierit  
z dicet: Facta ē plaga in po-  
pulo q sequebat absalon: Et  
fortissim⁹ qsqz cui⁹ cor est qsl  
leonis pauore soluet. Sic  
eīn ois pplūs isrl forte esse pa-  
trē tuū: et robustos oēs qui  
cū eo sūt. Sed h̄ mihi videt  
rectū ēē cōsiliū: Cōgreget ad  
te vniuersus isrl à dan vscb

v mari inuenerabilis: tū erit in m  
sup eū in q̄cūq̄ loco fuerit inu  
cadere solet ros sup frā: t nō r  
eo sūt nec vñq̄ qđē. Q si vrb  
sus circūdabit oīs isrl ciuitati  
eā in tōrētē vt nō repiat nec  
xitos absalō t oēs viri israel: L  
arachite p̄silio achitophel. D  
tū est p̄siliū achitophel vtile v  
absalō malū: et videretur cōsil  
absalon. Et ait chusai lādoch  
bus: Hoc t b̄ mō p̄siliū dedit  
seniorib⁹ isrl: t ego tale t tale d  
mittitē cito t nūciatē dauid/ di  
cte hac in cāpestrib⁹ deserti: s  
gredere ne forte absorbeat rep  
est. Jonathas autē t achimaae  
gel. Abiit acillā t nūciavit eis  
referret ad regē dauid nūncū:  
dere aut introire ciuitatē. Tid  
t indicauit absalō. Illi vō cōc  
domū cuiusdā viri in bāhurum

derit: ex parte tua.  
r. **E**n<sup>o</sup> cli. siue ma-  
gn<sup>o</sup> siue pu<sup>o</sup>. s. **S**u  
principio. i. in nouita-  
te regni tui. t. **A**ll  
dict: hoc aliquis. s. et  
quicunque. v. **T**el sic:  
**D**ictiet: hoc: scz qui/  
cuz audierit. i. audiū  
habuerit. v. **A**l dan  
v. qz ber. duc ciuita-  
tes in terminis iudee.  
r. **Q**uasi arena. l.  
mule. v. **O**rruem:  
Se associat eis vi fac-  
it. p. **Q**uasi  
3. **F**unes. l. **Q**uasi  
bet macinas. a. **G**n  
torrete: b. **R**ybole. c.  
b. **C**alcul<sup>o</sup>: p. **L**apis.  
c. **E**x ea: ciuitate.  
d. **T**tile: absalō fm  
voluntate ei<sup>o</sup>: tñ simpli-  
cit malū erat: malū pe-  
ne. s. e. **A**bijt ancil-  
la. glo. q. si pānos la-  
uatura. f. **E**si. io/  
nathe & acbimaas.  
g. **A**lucij. neutri ce-  
neris. h. **M**o enim  
po. i. nō audebat ostē  
dere se. i. **Q**uidā  
puer. glo. fili<sup>o</sup> eius/  
dē ancillęt dicit. Jo-  
sephus dicit qdā eō  
res eos vidisse & nā/  
asse absalon: qui misit  
post eos ut coprehen-  
derentur. k. **L**ocito  
gradu. i. veloci.  
l. **G**n bahurim: vi-  
culus quidā

versabees quasi arena  
dio eoz: et irruem⁹  
t: ⁊ opiem⁹ cū sicut  
linqm⁹ de viris q̄ cū  
aliquā fuerit ingreſſ  
illi flunes: ⁊ trahem⁹  
alcul⁹ qđē ex ea. Di  
Deli⁹ ē psiliū chusai  
iū aut̄ nutu dissipat⁹  
induceret dñs sup  
iū chusai bonū corā  
abiathar sacerdoti  
chitophel abſalō ⁊  
di psiliū. Huc ergo  
ētes: Ne morerit no  
bsq; dilatiōe trans  
⁊ oīs ppl̄s q̄ cū eo  
stabat iuxta fōtē ro  
Et illi pfecti sūt ut  
hō ēm̄ poterāt vi  
aut̄ eos qđā puer:  
o grādu ingressi s̄  
babebat puceum

culus quidā est. a In vestibulo suo: id est in curia sua.  
b Tisanas. Glo. bordeū siccatus/pilo tufum/ decoratū.  
inde sit cibus aptus carenti dentibꝫ: Hoc est tisana. Sed no-  
ta q̄ pilum est ille malleus/ siue illud instrumentū quo teritur  
bordeū. Pila ḥo est vas i quo terit. Unde Prover. xxvij. d.  
Si studerūt stultūt i pila q̄si tisanas/seriēte delup pilo/nō aufe-  
ret ab eo stulticia eiꝫ.

c Transierunt festi-

nater tc. Simile re-

spondit rabbi Josue. q̄

de duobꝫ explorato-

ribꝫ. d At cū hi q̄

tc. id est nūc absalō.

d Eum. Glo. Uel

cos e Inueniēt.

Glo. vel repperiēt.

f Fluuii; sc̄i torda-

ne. f Donec dilu-

cesceret: id est pūs q̄

dies est. g Penu-

daretur: id est mani-

festaret. h Et nec

vn̄ de locis dāvid.

i Suspēndio inte-

rit. Nec fecit h ex in-

digatiōe tm̄: h ex ma-

gnanitate. Un̄ Jo-

lēp̄ dī. Sc̄ies achि

topel dāvid cito post

victoriā reditūrū in re-

gūm mētū sibi for-

rēbētē et magnanime

adperit vitam/ q̄ se

dāvid referuaret ad pē-

nō: p̄tē talia cō-

filiū absalon dediſeret.

k In caſtra. Glo.

De talie manai: vbi

sc̄i angelī obuiauerunt

iacob. Gen. xxij.a.

Un̄ ibi dīct: Abiit la-

co in tñere q̄ ceperat:

fuerūt ei obuiaz an-

geliq̄s cui vidissit di-

pt: Laſtra dei sūt hec: Et appellauit nomē loci illi manāim:

id est caſtra. l Qui: sc̄i ieſra. m Magi. Glo. Qui et iſai

dīc: vt fert pater dāvid.

Un̄ nota q̄ pater dāvid trinomius

fuit iſiſe naas.

Hic ſeptē habuit filios: vt dictū ē ſupra. j

Regl. xvij.

Septem dico pprios et veros: et nathan filiū ſa-

maa habuit filium adoptiuū: et duas filias. l. ſaruiā et abigail.

Sarua mater fuit ioab et aſai et aſahel.

Abigail mat fuit ama-

ſi q̄a abigeam vocat: Et ita ioab et amala confobrini erāt.

n Sobi filiū nq̄. sc̄i naas regis cū q̄ puiguit ſaul. j.

Regl. xij.c.

Maas q̄ fecit misericordiā cū dāvid. j.

Regl. xxij. q̄. l.

fugiebat a facie ſaulis.

Interēp̄ ḥo dāvid anō q̄ ſeruos eiꝫ

decūlauerat. j.j.

Regl. x. oſtitūt̄ est ab eodē dāvid i loco fra-

misiſe ſobi: Ita refert Glo.

o Stratoria. Glo. lectorū.

Un̄ Joseph̄ dīct: Obtulerūt ei ſtratos lectos.

v Polē-

tū. Glo. purā farinā.

x Fabā tc. Glo. Ben̄ leguminis.

d Sulpicati ſūt tc. fame: Et ideo dederunt.

m Lū

q̄veniūt̄ da. tc.

Dāvid christ̄: Laſtra dāvid ſt clauſtra

religiōp̄. Un̄ ſic dīct Grego.

Clauſtrū utrare nibil aliud ē

q̄ ſe ad bellū p̄tra hostes christi armare.

Un̄ Eccl. q̄. a.

Fili

accēdēt ad ſeruitūt̄ dei tc.

De his caſtrī p̄prie accipit illud

Cant. vi. a.

Pulchra es amica mea/ ſuavis et decora: ſic hie-

rusalē tribilis/ vt caſtrop̄ acies ordīata.

Pulchra fide: amica/

charitate: ſuavis māſuetudine: decora/ p̄teplatiōe.

Un̄ ſequit̄

ſicut hierusalē terribilis/ tribulationū p̄pelliōne.

Ordinata

dīct: quia tres ſunt ordines i clauſtri habitantiū/ fm statum

ſuū: dāvid. l.

christo ibi munera offerētiū: Bochri. l. et machir

et bercellai.

Bochri ſeriptak p̄mogenit̄ meꝫ vel dilect̄ mihi: et

ſignificat nouicias ſiue incepientes.

Un̄ recte dī: Bochri filiū

naas: q̄ ſeriptak ſerpēs: qz nouicij ſiliq̄ ſūt christi: q̄ ē ver' ſer-  
pēs: Ad cur' aspectū filii iſrael ſanant̄: ſic legit Mūeri. xxij.c.  
vbi dī: Fecit moyses geneū ſpētē: et poſuit p ſigno: quē p cuſſi  
aspiciēt ſanabāt: Gz p ſigno cui ūdīcet. Hoc ē ſignū de q̄  
dī Matth. xij.c. Magiſter: volum̄ a te ſignū videre. Qui rī  
dēs ait: Generatio mala et adulfa ſignū q̄rit: et ſignū nō dabit  
ei niſi ſignū iong. pp̄bē

Itē est de rabbath fi-  
liorū āmon. Rabbath

iteriptak multitudine vel

multitudines: Et ſigni

ſicat mūdū: i q̄ hītant

ſiliq̄ āmō: id ē pp̄l's me-

ror. l. p̄tōres: fm q̄d

dicit Dī. Ecce p̄tō

res et abūdātes in ſecu-

lo tc. De rabbath ḡ ē

bochri: qz dī mūdū ſūt

adhuſ qdāmodo noui-

cij. Machir ſeriptak

venūdabit ſiue reſti-

uet ſeu vidēs/ aut dī ū

firmitate: Et ſignificat

pſciētē ſeu officiales

q̄ vendūt ſe restituūt et

vidēt q̄ deficiāt i clau-

ſtro. Hic ē filiū amihel Albochri.

q̄ ſeriptak pp̄l's meus

deo. Illi em̄ pp̄bē ſunt

pp̄l's deo: quoꝫ ē infir-

mitatibꝫ alioꝫ ſbuen-  
re. Bercellai ſeriptak

fortitudō mea: et ſigni-

ſicat p̄teplatiōs: qui

etiā recte dī: de rogelī:

q̄ ſeriptak deoſum fe-

rēs: qz tales oīno deoꝫ

ſū ſūt ſe ſubdit̄ / nolen-

tes oīno ſbūmari. H

offerūt dāvid: id ē chri-

ſto ſtratoria: id ē pſcie

puritatē. Hoc ē primū

i religiōe. l. mſidare co-

ſiam: Quia i malūo/

lā aīaz nō i trobit ſapia: nec i corpe ſbido p̄tis: vt dī ſap.

j.b. Un̄ iudas ſtatū vītis hōſtibꝫ mūdauit ſēplū. j. Mach.

iiij.e. p̄ Lapetia. l. virtutū ornamēta. Un̄ iudas mūda-

to ſēplō ornat̄ illud. Un̄ poſt emūdationē ſequit̄ ibi: Et o-

zauierūt ſaciē ſēpli coronis aureis et ſcutulis. Žēplū: christ̄.

Job. q̄. d. Soluite ſēplū hoc tc. Facies templi ſidelis aīa ad

imaginē ſe ſtitudinē et ſacta. Un̄. Dī. Protector: nr aspice Ps. 83.

de: et respice in facie christi tui. q̄ Clala ſicilia: corpora

mūda et hūlia. q̄. Cor. iiij.b. Abem̄ theſaurū iſu ſe ſasis fi-

ctilibꝫ. ō Frumētū: charitatē. Zach. ix. d. Quid bonū eiꝫ

ē ſe qd pulchru el̄: niſi frumētū elector ſe ſinū germinās vir-

gines: Frumētū dī charitas: qz ſic inf grana frumētū melī ē:

ſic inter virtutes charitas maior ē. j. Cor. iiij. d. Vanēt̄ tria-

hec: Vanēt̄ aut̄ horꝫ ē charitas. ō Hordeū: utilitatem:

Johel. j. d. Ululauerūt vītōres ſup ſtūmento et hordeo: q̄

perīt mēſis agri. ō Farinā: id ē carnē ſub mola discipli-

ne molitā. Eſa. xlviij. a. Zolle mola et mole farinā. Aq̄ at de-

ſt molendino. i. doctrina et clauſtro: Ideo equo cēcus apponit

molēdino. i. cēc ſtar̄ ſtar̄ in clauſtro: qd ſignificat Judic. xvij.e.

in ſalone: quē exēcauerūt philiſtei: et poſtea molere fecerunt.

v Polentā. i. purā farinā: vt nibil ſurfuri ſit ibi. l. ipuritat̄

hypocrit̄. ō Fabā et lētē: vīt̄ p̄citatē. j. Timoth. vij. b.

Wītē ſtūmenta et qb̄ tegamur: his p̄tē ſim̄. Eccl. xxij.c.

Utere q̄ ſi hō frugi his q̄ ſili apponit̄: vt nō cū māducaſ ml̄

tū/ odio bearl. ō Licer ſtrix: fidē trinitatis cū ardore cha-

ritatis. Licer em̄ triagulā formā h̄. ō Del: fidē diuinitatis.

a Et butyr̄: fidē h̄: mita. l. Eſa. vij. c. Butyr̄ et mel

comedet tc. b Dues: immōcētā vītē. ō Dingues vi-

tulos; laudes bonitatis divinæ. Osee. xiiij. b. Accipe bonus et reddemus vitulos labiorum nostrorum. **Ego.** Ca. XVIII.

**T**unc hinc considerato dauid populo suo regnatur. Decimocuartum capitulum est hoc: In quo primo agitur de pugna inter exercitum dauid et exercitum absalon.

**A** Secundo de morte ab salomon. Tertio de lucu dauid super morte eius secundum absalon.

Moraliter. Hinc considerato dauid populo suo regnatur. Dauid iterum præ manu fortis vel aspectu desiderabilis: et significat quilibet iustus forte in operi: et aspectu desiderabilis in virtute. Populus dauid est cogeries operum. Ps. In populo graui laudabo te. **Sicut** i. 21. d. per hunc populum debet dauid constitutere tribunos et ceteros: id est fidem trinitatis et continentiam corpalem. Fides intus mutat mentem. Act. xv. b. Fide purificans corda eorum. Continencia exteriū mutat corpus: que multū placet deo. Unde. i. Thessal. iiiij. a. Hec est voluntas dei: sacrificatio vestra: ut abstineatis vos a fornicatione regnatur. Tribunus ergo propter ternarium trinitatis ad fidem referit. Centurio propter custodiā quoniam sensuū ad continentiam corporalem. **D**icit deus ppter tertiam pte sub manu ioab. hic significans tria opera penitentia: scilicet elemosyna/ieunium et orationem. Joab interpretat patritas vel inimicitie: Et significat pietatem: que etiam se ad inimicos extendit. Matth. v. g. Diligite inimicos vestros: bene facite his qui oderunt vos. dare ergo terciā partē populi sub manu ioab: est se et alios ad elemosynam invitare. Daniel. iiij. e. Redime peccata tua elemosyna. **Lob.** iiiij. b. Quoniam potueris esto misericors: si multū tibi fuerit abundanter tribue: si exiguum tibi fuerit etiam exiguum libenter imperiū stude: Primum bonum enim tibi thesauricas in die necessitas: quoniam elemosyna ab omni peccato et a morte liberat. Eccl. iij. d. Elemosyna resilit peccatis. **Luc.** xi. f. Date elemosynam: et ecce oia munda sunt vobis. Absalom interpretat patris mei regnum sive patris mei incensum: Et significat orationem. **Vñ** Ps. Dirigat oratio mea domine sicut incensum in conspectu tuo. Joab et absalom fuerunt fratres: quoniam elemosyna et oratio tanta germanitate coniuncta sunt: ut neutru sine altero sufficiat peccatorum ad sui reconciliationem. Oratio enim deo elemosyna primo reconciliat. Sub manu ergo absalom tertiam pte populi committere est tpe et loco orationi instare. Ethai interpretat pte rectio mea: Et significat ieunium: quod propter substancialiter pte ptegit et custodit. Sub manu ergo ethai dare terciā partē populi: est corpore suum ieunium/ disciplinis/ vigilijs castigare. **Tot** populus his tribus committit: quia omnia penitentia sunt: aut ad deum per orationes: aut ad proximum per elemosynas largitionem: aut ad seipsum per afflictionem. Pugnat ergo dauid contra absalon: id est vir iustus contra diabolum: qui ipugnat tripliciter: supbia/ auaricia/ luxuria. **Q**ue sunt tres turme quas fecerunt chaldei contra iacob. i. Primum: id est superbijs/ vincit absalom: Sed com: id est auaricia/ vincit iacob: Tertium: id est luxuria/ vincit ethai. **B** Tribunos. Tribu-

nus est qui habet tribus: Centurio qui habet centum. **C** Sub manu ethai. **Glo.** Iste filius illius achis putat: cu quo dauid amicinas habuit. i. Reg. xxvii. a. **M**odo exhibit: ne forte moriaris in bello: et remaneat populus tuus sicut oves errantes sine pastore. **S** Quia tu unus regnatur. Q. d. te solus querunt: non alios curant: sicut super. **J. Reg. xxxi. a.** Totum pondus pli verum est in iacob. Similiter iij. Regl. xxij. e. sic dicit illi de ramoth galad: Modo pugnabitis contra aliquem nisi contra regem israel. **b** **P**rofessor: id est in refugio. **i** Hoc faciam: Sic placat debet acquiescere consilio subditorum: qui utile est. **k** **E**gregie diebatur: ad bellum. **L** Lenteni et milenni: id est circumspectum militia. **m** **D**ux. **Glo.** Non etiam carnis sed parvitate sensus. i. Locrin. viij. d. Nolite fieri parvuli sensibus: sed malitia parvuli estote. **n** **M**odo absalon: reservando. **o** Contra israel: id est contra exercitum absalon. **p** **A**bsolto plures. Simile **Solue.** t. c. vbi dicit: **H**oc sunt multo plures lapidibus gradini: qui quos gladio percusserant filii israel. **q** **Q**uos saltus. **Glo.** Bestie les que in saltu erant: vel ipse saltus asperit. **s** **A**chabitur capillus int.

\* **L**iquet ingressus suisset regnatur. Absalon peccator: etiam sensualitas est. Et recte per multum significat sensualitas. Multum est sterilis: et sensualitas sterilis est. Multus est ex equo et asina: et sensualitas media est inter spiritum et carnem. Absalon multo insidet: cu peccator: et sensualitate delectat. **C**larifica absalon divitiae sunt huius mundi: quercus luxuria. Quercus enim ob est porcorum: sicut legis de filio prodigo Luc. xv. d. qui impletat ventre de siliquis porcorum. Itē quercus patula est: et luxuria nimis patula est: quia multos inuoluit. Hec enim est via de qua dicit dominus Matth. vii. b. Spaciosa est via quae ducit ad generationem: et multi intrant per eam. Et de hac quercu dicit Esa. q. c. Dies domini super omnes quercus basan: id est super omnes luxuriosos qui sunt in mundo. Basan enim interpretat confusio: et significat mundum. Quercu igitur per celarium absalon pendet: quando peccator: someto divitiarum luxurie inhabet. Multum transit et ipse remanet suspensus: quia duz peccator: in luxuria detinet: caro paulatim declinat ad mortem. **t** **E**tidit autem hoc quispiam. Absalon pendente quercu videt et iacob nunciat: qui luxurie deditos: ut corrigant plato denunciant. **v** **S**i vidiisti: quare non cosodisti. Ecce conquerit pectoralis: quia vidit pendente de quercu: et non cosodit: id est quia vidit peccare: et non corripuit. Cosodere quidem cu tra pendente nihil aliud est quam duriter increpare luxurie inhabentem. Pendente in quercu proficit phinees: qui iudeum cu moabitide coenit in genitalibus proficit: Illucri. xxv. d. **t** **E**t ego dedissem tibi decem argenti siclos: et unum baltheum. Nec tantum proficit absalon: et pectoralis pectoral redargunt. Per decem argenteos designat opatio et doctrina: siue vita et lingua: Per baltheum primaria. **Vñ** Job. xij. c. Baltheum regum dissoluet: et pergit sine rebus: **\*** nes cor.

**C**apillis interceptis ramis. b. **S**ic et si se. Antiphona est. Possit ei dicere ioab quod non queniret ad regem. **A**lam. i. conficiam. dicit aduerso. Imitari aduersarius eses. **E**t non sic tu vis: sed ficeret id est non euaderet. **S**up eum aceruius: ut duplice morte piret facinorosus: quippe quod patricidium iam mente fecerat: et ad concubinas partis intrauerat. **Q**uis est isrl. glo. scilicet qui absalon rebellis ceterat. **T**itulus: in monimentu sui: et erat nomine titulus: manu absalon. **V**erum titulus putatur quod fuisse arcum triumphale: quod de somnis: in quo sculpsa manus absalon: h. **Z**ophy dicit fuisse statua mammorea. **H**ie tunc in libro de hereditate: q. dicit: quod absalon abhuc pedes in qua petiit inducias ut cingas sibi titulus. Putabat enim filios suos sibi succedere in regno: et non noluit relinqui regnum. in memoria sui. **M**agnum valle: quod duobus stadiis distabat a hierusalem. **Q**uia iudicium. i. vindicta iusta. o. **N**on erit nullus. Volebat enim minorem nunciū premittere. **E**t ait ioab chus. **I**llo dicit quod chus nisi ibi ppriu nomē: sed appellatiu: et ē idē quod scriptū. **N**ō enim sustinueret ioab tantum virum ut est chus: deferre ad regem tale nunciū: tamen noluit quod achimaas deferreret. **B**oni nunciū. i. leti: quod dolebat rex de morte absalon. **C**urrest g. glo. Sic quādā pueris de nouissimi fide et dilectione sunt pmi. Unde Matth. xx. b. Erunt pmi nouissimi: et nouissimi primi. **S**i solus est bonus. Sz quare diri b. dauid: Munquid sortilegus: Mō. Sed ideo hoc dicit: quia nūciū sinistroz solent se expectare invicē: ut mutuo se cōsolentur: sed nūciū bo-

**Q**ui dixit ad ioab: Si appenderes in manibus meis mille argenteos nequaquam mittem manū meā in filiū regis. Audientibus enim nobis precepit rex tibi et abisai et ethai dicens: Custodite mihi puerū absalon. Sed et si fecissem contra animā meā audacter nequaquam hoc regē latere potuisset: et tu stares ex adverso. Et ait ioab: Non sic tu vis: sed aggrediar eum coram te: Tūlī ergo ioab tres lanceas in manu sua: et interficē eas in corde absalon. Cūq; adhuc palpitaret herēs in querere cu: cucurrit dēcē iuuenes armigeri ioab: et percutientes interficerunt eum. Cecinuit autē ioab buccina et retinuit populu ne psequeretur fugientēs israel: volens parcere multitudini. Et tulerunt absalon et piecerunt eum in saltu in foueā grandē: et cōportauerunt super eum acerū lapidū magnū nimis. Omnis autē israel fugit in tabernacula sua. Morro absalon erexerat sibi curz adhuc viueret titulus qui est in valle regis: Dixerat enim: Nō habeo filium: et hoc erit monimentū nois mei: Glocavitq; titulus nois suo: et appellatur manus absalon usq; ad hanc diē. Achimaas autem filius sadoch ait: Curram et nunciabo regi: quia iudicium fecerit ei deus de manu inimicorum eius. Ad quē ioab dicit: Non eris nūciū in hac die: sed nūciabis in alia: Illo die nolo te nunciare: Filius pmi regis est mortuus. Et ait ioab chus: Glade et nuncia regi quod vidisti. Adorauit chus ioab et cucurrit. Rursum autē achimaas filius sadoch dixit ad ioab: Quid impedit si etiam ego currā post chus: Dixitq; ei ioab: Quid vis currere fili mi: Veni huc: Non eris bōni nūciū bāiul. Qui respōdit: Quid enim si cucurreret: Et ait ei: Curre. Cūrrest ergo achimaas p̄ viam comprehendij transiuit chus. Da-

uid autē sedebat inter duas portas: Speculator vero quod erat in fastigio portę sup iunū eleuās oculos vidit hominem currentē soluz: et exclamās indicauit regi. **D**ixitq; rex: Si solus est bonus est nūcius i ore eius. Properiante autē illo et accedēte p̄p̄ius: vidit speculator hominem alterū currentē: et vociferans in culmine ait: Apparet mihi alter homo currens sol. **D**ixitq; rex: Et iste bonus est nūcius. Speculator autē cōtemplor ait cursū prioris quasi cursū achimaas filii sadoch. Et ait rex: Ulis bonus est: et nūcius portas bonū venit. Clamās autē achimaas: dixit ad regem: Salutē rex: Et adorans regē coram eo p̄nus in terrā ait: Bene dictus dñs deus tuus quod cōclusit hoies quod leuauerunt manus suas contra dñm meū regem. Et ait rex: Est ne pax puerō absalon: **D**ixitq; achimaas: Vidi tumultum magnū cū mutteret ioab seruus tuus o rex me seruū tuū: nescio aliud. Ad quē rex: transiit ait et sta hic. Cūq; ille transisset et staret apparuit chus. Et veniens ait: Bonum ap̄ porto nūciū dñe mi rex. Judicauit enim p̄ te dñs hodie dñ manu omnī qui surrexerunt contra te. **D**ixit autē rex ad chus: Est ne pax puerō absalon: Cui respōdens chus: Siāt inquit sicut puer inimici dñi mei regis: et viuēsi quod cōsurgūt aduersus eum in malū. Cōtristatus itaq; rex: ascendit cēnaculuz portę et fleuit: Et sic loquebat viādens: **F**ili mi absalon: absalon fili mi: Quis mihi tribuat ut ego moriar p̄ te: Absalon fili mi fili mi absalon. **C**a. xix.

**N**on rex fieret et lugeret filium suū: et versa est victoria in luctū die illa oī populo. Audiuīt enim pp̄ls i die illa dici: Dolet rex sup filio suo: Et declinauit pp̄ls i die

noꝝ currunt et festināt nullum expectare voluntates: quod quilibet vult p̄mū nunciare bona. **E**t adorans: duilia. **V**el cōclusit: in morte vel in fugā. **M**escio alid: impitementis. **J**udicavit: id est iustam vitio nem sumpsit. **S**ic puer inimici. i. moriantur ut ipse. **V**erū dēs: p̄ solarium. \* nes eoz. **B**altheus Moraliter dissoluīt: q̄ cōtinentia amittit. Funere renes p̄cūgūt q̄ p̄tā luxurie puniūt. Decē argētos et baltheum dedit dñs p̄dicatorib⁹ **L**uc⁹. xij. e. q̄ dicit: Sint lumbi vestri p̄cīti: et lucerne ardentes i manib⁹ vīas. **S**i appenderes in manib⁹ meis nūle ar. **T**c. Sic respondent multi p̄dicatores qui peccata nobilitū et magnorū redarguerentur: nolunt sed potius palpant: de quibus dicit domin⁹ **M**att⁹. xi. b. Ecce qui mollib⁹ vestiūt: in domib⁹ regum sunt. **M**ollibus quidez vestiri: est vīta palpare: ut dicit Gregor⁹ in moralibus. **F**ūlīt ergo tres lanceas: id est p̄clatus trinā increpatōne contra tria vīta: scilicet superbia/ auaricia/ luxuriam. **G** Decez iuuenes armigeri iob: minores p̄dicatores. **b** Interfecerūt eū: i. damnū oniderūt: nisi peniteat: et in foueā piecerūt: i. in infernū descelūt: nisi peniteat p̄dixerūt. **S**acerdū lapī. sup. eū cōportauerūt: id est q̄ sine fine i inferno teineretur: viuis auctoritatibus monstrauerūt. **E**xpo. La. xix. **A**

**Q**uest autem iob ab tc. De duobus agit in h capitulo. Primo de isolatōne dauid super morte absalon adverba iob. Secundo de seinei et mi phiboseth q̄ occurreret dauid et bercellai: qui cōduxit dauid usq; ad iordanē. **P** 2



a **A**legaz enī tē. q.d. ego nō merui q facias mihi aliquid bonū: sed poni malū. b **D**olosuisti me. s. ix. c **G**locifere: id est clamare. d **S**ixū: id est imutabile. e **L**u t siba tē. In hebreo dī: Lu t siba diuidite agrū: Qdāvid imemor faderis t iuramentū: qd fecerat euz ionathan. i. Regl. xvii. et. xc. tā liustū. p tūlūt iudicū: vt scz ea q erāt miphiboseth da/ ret sibz: ideo roboam t hieroboā diuiserunt regnū eius. iq. Regl. xii. Ita resert hic Glo sa. f **D**ividite. q. d. vtrigz restrū dede/ rā: sed qz vtergz totuz babere nō pōt: int vos diuidat. Tā patet qz xvi. a. p̄cipitauit sentē tā vbi libe dedit pos/ sessionē miphiboseth. g **D**ostō reuer/ lus. tā doc indignā/ do dicit miphiboseth. h **B**ercellai: q. p/ bucat alimēta dauid. i. Regl. x. b. **G**alaadites: id est de galaab ciuitate vel regone. k **D**ero/ gelum: lūras. l **P**rofet: si dauid vala. m **P**rebū. n. xvi. a. **O**ne/ nō meo regi: vt sic p̄dēret senes mi/ seri q castra sequūt: et ambūt honores t vo/ can rabbit: t digitō mō/ strati: dīci: hic ē. S<sub>3</sub> nequicia magna ē que/ venios nōs non finit esse senes. Illa inq se/ necute de qua dicitur Sap. xiiij. b. **S**enectus venerabilē nō diutur/ na neq annoū numero cōputata cani sūt senē/ homis: t sp̄us senectu/ tis vita immaculata. Sūt ergo huiusmodi t senes t pueri. Senes tpe: de qbus Daniel. xiiij. f. Inuestate dierū malop nūc veneūt pec/ cata tua tē. Pueri sen/ su: d qbus Esa. lxv. d. Puer centū annorum moriet: t peccator: cen/ tu annoū maledictus ent. o **H**ac vicissi/ tudine: id ē vt sic mu/ bi terribus qd feci ti/ bi. p **D**oriar in/ ciuitate mea. Simi/ le Job. xxix. d. In ni/ dulō meo moriar: t sic palma m̄uplicabo di/ es. Et poeta dicit. Ne/ scio q̄ natale solū dul/ cedine cūctos: Duct: t immemores nō sūnt

esse sui. q **C**hanaan. Iste fuit filius bercellai. Glo. Ilie/ ro. dicit: Lbanaā interptā suspīrāt. qdū cū p̄e fuit suspīrāt vocat̄ ē: postq̄ vō ad doctrinā dauid trāsūt nō chanaan sed chanaā vocat̄ ē: id ē fidelis. r **A**me ipetrabis: Mūḡ fuit ingrāt̄ dauid. s **P**opul: q erat cū dauid. t **R**e/ stitut: id est remāsit ibi bercellai. v **B**ndi dixit: id ē bona opta/ uit. w **E**t illes: scz ber/ c. līt de pplo isrl̄: id ē alioz a iuda t leui. y **P**ropior ē rex: q/ dauid fuit de tribu iu/ da. z **M**ūq̄ come/ dimus. q. d. nō feci/ mus ppter emolimen/ tū aliqd. Et ē argumē/ tū q exercit̄. p̄p̄is ex/ p̄sis debet sequi regē/ suū. a **D**ecē p̄tib: id ē decē tribib: qz h̄ israel p̄traheret vnde/ tribus. post diuisionē/ vō regni inter roboam t hieroboā noīe israe/ lis intelligunt tū decē trib: t noīe iuda/ duē scz iudas t beniamin. Iste duē remāset cūz roboā filio salomonis: aliq̄ decē adheserunt hieroboā suo salomo/ nis: quē sibi regē fece/ rūt. Trib: vō leui i his non cōputat: q̄ disp̄sa erat q ciuitates suas i tota tra. b **P**riori. i. p̄us. Uel p̄ozi. i. p̄mo/ genito. pp̄e ruben t sy/ meon. **D**uri autē r̄nderūt: scz q̄ mēti/ renf. Sic dicit Hiero/ v̄l q̄ nō fecerūt hoc ob/ amore regl. Mollis r̄ni/ dit gedeon ephraitis i casu p̄simili: Melior ē **J**udic. 8. a. t3. Regl. 12. **L**

r qd̄ petierl a me imp̄etrabis. s Cunq̄ transisset vniuersō pō/ pulus t rex iordanē restitut: t osculatus ē rex bercellai t benēdixit ei: t illē reuers̄ est i locum suū. Trāsūt ergo rex i galgalā t chamaam cū eo. Om̄is autē populus iuda traduxerat regē: t media tū pars affuerat de populo is/ rael. Itaq̄ om̄es viri isrl̄ cō/ currentes ad regē dixerunt ei: Quare te furati sūt fratres nostri viri iuda: t traduxerūt regez t domū eius iordanē: om̄esq̄ viros dauid cū eo. Et respondit om̄is vir iuda ad viros israel: Quia mibi p̄p̄idz̄ est rex: Cur irascerl su/ per hac re: Nunq̄ cōmedu/ mus aliquid ex rege: aut mu/ nera nobis data sunt: Et r̄n/ dit vir israel ad viros iuda: t ait: Et p̄mogenit̄ ego sum: dēcem partibus maior ego sum apud regez: magisq̄ ad me pertinet dauid q̄ ad te: Cur feci: si mibi iniuriā: t nō mibi nunciatiū est prōdri: vt/ c̄ reducerē regem meū: Dūri/ us autē responderūt viri iu/ da viris israel. **C**a. XX. **C**ecidit qud̄q̄ vt ibi es/ set vir bēlial noīe siba filius bochri vir iēmi/ neus: t cecinit buccina t ait: Nō ē nobis ps i domo da/ uid: nēq̄ hereditas in filiō/ isai: Reuertere in tabernacu/ la tua israel. Et separatus ē oīs israel a dauid: secutusq̄ est siba filiū bochri. Uli/ rī autē iuda adheserūt regi suo a iordanē vsc̄ hierusalem. Cunq̄ venisset rex in domū suam in hierusalē: tulit dece/ mulieres concubinas suas/ quas dereliquerat ad custo/ diendā domū: t tradidit eas i custodiā: alimenta eis pre/ bens. Et nō est ingressus ad eas: sed erant clausē vsc̄

**D**ecidit q̄z. **R**ādic agit d̄ mor/ te amasē filiū abi/ gall sororis dauid: quē p̄fecerat dauid milicie/ suē p̄ncipē: quē occidit ioab i dolo. e **U**l/ rī bēlial. i. fili⁹ diaboli q̄ volebat fieri rex. f **U**l/ rī iēmin⁹: v̄l ie/ min⁹ i. de stirpe iēm/ ni. g **A**legaz here. q. d. dauid nō ē rex sup/ isrl̄ ure hereditario: q̄ fuit fili⁹ isai. h **I**n si/ lios isai: Despectue b/ dicūt. i **N**ō ē igres/ p̄ 3 sus.

B

sus: qz absalon intra-  
uerat ad eas. 3. vi. d.

a. Amasæ: quæ fece-  
rat pñcipi militiæ sicut  
mådauerat p sadoch et  
abiathar: sup 2a. xix. c.

b. Couda: ad pse-  
quendu sibæ. c. Ex-  
tra placitum: id est ul-  
tra tres dies. d. Ad

3. 16. c. abisai: si ad ioab quæ  
ia amouerat a pñcipa-  
tu militiæ ppæ amasa:

vt quidæ dicunt. Tamè  
Josephus dicit qz hoc  
dixit dauid ad ioab: vt  
forte ad virumqz dixit:

Uñ et vterqz pñsecutæ  
sibam. e. Læ eo: scz  
abisai. f. Uiri ioab  
et ipse ioab. g. Tu-  
nica. Josephus dicit  
lorica. h. Fabresa-  
ctus: id è artificialit.

C Mat. 26. c. Mat. 26. c. Salve mi fr. Sic  
dixit iudas: Ave rab-  
bi. k. Absentia. Blo.

Dexteræ mentu tenere  
è qz ex bñgnitate bla-  
diri. scz sinistræ ad gladi-  
um mittit: q latèter ex  
malicia percunt.

i. Quæ: ioab scilicet.  
m. Læ: amasam. Jo-  
sephus dicit qz ppæ iui-

3. Regl. 2. a. dia pñcipat occidit eū  
scz abner. 3. iiij. f. Sz io-  
ab habuit aliquæ excu-  
satione: scz mortem fra-  
tris sui asabel: quæ oc-  
cidit abner. l. Dic autæ  
nullæ nisi puræ inuidiæ:  
nisi forte qz moræ fece-  
rat amasa ultra placitum  
david. n. Joab  
aut et abisai. Dic pa-  
tet qz viriæ dixit da-  
uid ut pñsequeretur.

B o. Comes: id est pñ-  
ceps militiæ.

p. Amasa aut: id è  
cadaueret. q. Eras-  
cutes: ppter cu vide-  
dū. r. Porro ille:  
scz siba. s. Sermo

inquit 7c. sicut dicit  
Blo. in hebreo nō ha-  
bet puerbio: Sz è sen-  
sus tm eos: sermo di-  
cebat in veteri: id è qn-  
daz in lege dictum est:

Deut. xx. c. vt isrl pñ  
offerat pacem hostibus  
qz aggrediat eos. x.

Quare g. Hcipitas  
hereditate dñi: id è  
qre nō seruas legem i is-  
raelitis q seruata est in  
alienigenis. Postea le-

git hebreus: qd impo-

ad diem mortis sue i vidui-  
tate viuentes. Dixit aut rex  
amasa: Couda mihi oës vi-  
ros iuda in diem tertium et tu

adesto pñsens. Abiit ergo  
amasa ut conuocaret iuda et

moratus est extra placitum  
qz ei cõstituerat rex. Aut au-

tem dauid ad abisai: Nunc  
magis afflicturus est nos si-  
ba filius bochri qz absalon.

Tolle igitur seruos dñi tui et  
persequere eū ne forte inue-

niat ciuitates munitas: et ef-  
fugiat nos. Egressi sunt ergo

cum eo viri ioab: cerethi qz  
et phelethi: et oës robusti exie-

runt de hierusalē ad pñsequé-  
dum siba filii bochri. Ciqz

illi essent iuxta lapidem gran-  
dem qui est in gabaon: ama-

sa venies occurrit eis. Idor-

s ro ioab vestitus erat tunica  
stricta ad mensuraz habitus

sui: et desuper accinctus gla-  
dio dependente vsqz ad ilia-

b in vagina: qui fabræ factus le-

ui motu egredi poterat et per-  
cutere. Dixit itaqz ioab ad

amasa: Salve mi frater. Et  
tenuit manu dextera mentu

amasa quasi osculans eum.  
Porro amasa nō obfauuit

gladiu quem habebat ioab.

m. Qui percussit eum in latere  
et effudit intestina ei i terræ:

et mortuus est: nec secundu-

vulnus apposuit. Joab au-

tem et abisai frater eius perse-

cuti sunt siba filium bochri.

Interea quidæ viri cum ste-  
tisset iuxta cadauer amasa

socij ioab dixerunt: Ecce qz  
voluit esse pro ioab comes

david. Amasa autem consper-

sus sanguine iacebat in me-  
dia via. Videlicet hoc quidam

vir qz subsisteret omnis popu-

lus ad videndu eum: et amo-

uit amasam de via in agru-

operitqz efi vestimento ne-

subsisterent transeuntes p-

pter euz. Amoto igit illo de

via transibat omnis vir sequens

ioab ad persecendum siba fi-

liu bochri. Porro ille tran-

sierat per omnes tribus israel

in abelam et in bethmacha:

omnesqz viri electi congre-  
gati fugerant ad eum. Tene-

runt itaqz et oppugnabat eū  
in abela et in bethmacha: et

circumdecederunt munitioni-  
bus ciuitatem: et obsessa est

vrbs. Omnis autem turba qz  
erat cum ioab moliebas de-

struere muros. Et exclama-

uit milites sapiæ de ciuitate:  
Audite audite dicite ioab:

appropinquia huic et loquar-  
tecū. Qui cu accessisset ad

eam: ait illi: Tu es ioab: Et  
ille respondit: Ego. Ad quæ

sic locuta est: Audi sermões  
ancille tuæ. Qui rñdit: Au-

dio. Rursumqz illa: Sermo

inquit dicebat in veteri pro-

verbio: Qui interrogat in-  
terrogat in abela: et sic pñci-

ebant. Nonne ego sum que  
respondeo veritatē in israel:

et tu queris subuerttere ciuita-

tem: et euertere matrem in isra-

el: Quare pñcipitas heredi-

tatem dñi: Respondensqz io-

ab ait: Absit: absit hoc a me:

non pñcipito neqz demoli-

or. Non se sic habet res: Sz

homo de monte ephraim si-

ba filius bochri cognomine

leuavit manu suam contra

regem dauid. Tradite illu-

solum: et recedemus a ciuitate.

Et aut mulier ad ioab: Ecce

caput eius mittet ad te p mu-

rū. Ingressa est ergo ad om-

ne populū: et locuta est eis sa-

aul irritu fecerat iuramen-

tu iusue et senioru-

gabaonitas occidendo.

tunc dauid tradidit ga-

baonitis ut vindicaret 3. 2. 4.

se duos filios saul qz

peperat ei respha: sic

legit 3. iiij. Itæ quinqz

filios michol adopta-

tos: qz merob genue-

rat badrieli: vt dictu è

j. Regl. xvii. c. Da-

uid vñ pepercit mibhi

boseth pñpñ iuramentu

qz fecerat ionabe: i.

Regl. xviii. a. Sabao-

nite vñ illos septem iue-

nes crucifixi: qz po-

stea tolleret dauid d' pari-

bulo: tolleret ossa ionae

the et saul de tabes ga-

laath: cu illi septem sepe

luit in sepulcro. Lai-

patr' saul: Quo facto

sitū est ad cõmendati-  
onem vrbis. q. d. vere  
hæc est hereditas dñi:

qz in ea è pñsilii. Usqz et  
dr: t. Qui interro-

gat interrogat i abe-  
la: qz indiget pñfilio ve-

niat in abela: et ibi inue-

nit. v. Luitate. Glo. Quæ è mater co-

siliqz. y. Absit hoc

a me: vt velum eū euer-

tere. 3. Sacerdos

dauid. Hiero dicit

qz magister ei erat: ad

cui pñsilii corripieba-

tur. Sile. 3. viij. d. vbi

dicitur est qz filii dauid

erat sacerdotes: id est

qz alii dignores.

Expo. La. XXI.

L a. Acta est

qz famæ.

In hoc capi-

tulo agit de septe viri

suspēcis in vltione ga-

baonitaru. Et notada

est historia qz aliquatu

lū obscura ē. Scindū

qz qaul post necem

lxv. sacerdoti: de q

dictu est. j. Regl. xxii.

d. interfici gabaoni-

tas: qz p celo filior is-  
rael: qbus iuramenti

pñfederatioñ pñliterat

iosue et seniores popu-

li: vt legit Josue. ix. c.

et ita saul irritu fecit iu-

ramentu eoz: qz dñs

voleb punire tpe dauid

post morte absaldois i-

misit famæ i terrâ trib

annis pñtinu: et pñsult

dauid dñm: qz rñdit b

accidisse ppter hoc qz

saul irritu fecerat iuramen-

tu iusue et senioru-

gabaonitas occidendo.

3. sacerdotes dñm in oracu-

lo pñpnato qz

tabernacula. Ut sic

accidisse ppter hoc

tabernacula fu-

nit. 3. Turauc

o. Et cõlub-

lant: et tota cau-  
pa posse occurrere.

3. sacerdotes dñm in oracu-

lo pñpnato qz

tabernacula. Et

accidisse ppter hoc

tabernacula fu-

nit. 3. Turauc

o. Et cõlub-

lant: et tota cau-

pa posse occurrere.

3. sacerdotes dñm in oracu-

lo pñpnato qz

tabernacula. Et

accidisse ppter hoc

tabernacula fu-

nit. 3. Turauc

o. Et cõlub-

lant: et tota cau-

pa posse occurrere.

3. sacerdotes dñm in oracu-

lo pñpnato qz

tabernacula. Et

accidisse ppter hoc

tabernacula fu-

nit. 3. Turauc

o. Et cõlub-

reddidit dñs vbertatē tr̄. S̄ vides q̄ gabaonitē fecerūt ḥ le  
gē suspēdētes illos septē viros: t̄ dauid tradens eos. Dicitur  
em̄ Deut. xxiij. c. Filij nō occidant p̄r̄ p̄tibus. Itē Ezech.  
xvij. e. Filij non portabūt iniqtatē p̄is. Idē. iiij. Regl. xiiij.  
b. Solu. Forte isti septem fuerūt p̄ticipes peccati: t̄ iō puniti  
sunt. Dicit etiāz magi/  
ster in historijs q̄ duo  
filij respha adhuc pue  
ri cū doech occiderunt  
octogintaq̄ sacer  
dotes nobe: et postea  
gabaonitas. S̄ vbi et  
quādo occiderunt ga  
baonitas nō legit ex p̄  
sum i biblia. Nec in p̄  
ma pte huius capituli  
determinant: In scda  
pte epilogat historia  
tria famola bella da  
uid: occasione belli q̄d  
tunc habuit p̄tra phili  
scos. Narrat aut̄ bel  
la nō eo ordine q̄ gesta  
fuerūt. Pr̄imū fuit in  
gob vel in goth: q̄ alio  
noī de gacer. In hoc  
bello goutit sobochai  
quād omic̄ dauid se  
ph̄i d̄ genere giganteo.  
Aliud bellū similit fuit  
in gob: in q̄ fm̄ Jose  
ph̄i epbon vir foris  
fum̄ cognat̄ dauid su  
is in fugā: uersis plus  
rimos sol̄ gerit. Ter  
nū bellū fuit illud in q̄  
dauid occidit goliā: de  
quo dicū est. i. Regl.  
xvij. f. S̄ recapitula f  
blans obscure. Quar  
tū enī bellū fuit: i quo  
ionathas filiū seminas  
fratis dauid p̄cutere vi  
rū habentē senos digi  
tos in manib⁹ t̄ in pe  
dibus. a. Et colu  
nit; vt scita causa pe  
sis posset occurtere.  
b. Oraculū dñi: id  
est dominū in oracu  
lo sive p̄pitiatorio qd̄  
erat sup arcā. Tel sic:  
id ē p̄petit r̄sum dñi.  
c. Dixitq̄ dñs: ip̄i  
dauid. d. Et lagui  
tē: gabaonitaz: quem  
exuderat rex dauid.  
d. Porro ga. Intpo  
sito est: vbi oñdit q̄re  
occidere gabaonitas fu  
it p̄tū. f. Juraue  
tū: Josue. x. c.

g. Nō iō filijs isrl̄: q̄ dicebat q̄ ip̄i possidebūt terrā: quaz  
filij isrl̄ debebat habere. S̄ h̄ fecit saul i odio sacerdotū. Ba  
baon em̄ erat vna de ciuitatib⁹ sacerdotū: vt d̄r̄ Josue. xxi. b.  
b. Dixit ḡ. Repetit idē ppter interpositionē. i. Qd̄ erit  
p̄ticipulū: id ē q̄ satisfactio sufficiet vobis vt plm̄ dñi nō ha  
beatis infestū. k. Benedicatis here. i. oretis p̄ ip̄a: vt  
nō punit ppter vos. l. Sup auro. Nō fit mō ita: s̄ oīs  
inturia multraf pecunia. m. Illo de israel; ali⁹ supple a co  
gnatiōe saul. n. Qd̄ sile. iter dauid t̄ iō. j. Regl. xvij.

v. o. Duos filios. Glo. Qui cū doech idumēo adhuc pu  
eri sacerdotes t̄ gabaonitas occiderūt. p. Quos pepit.  
s. iii. q. Et miphiboseth: aliū a filio ionathē. r. Qui  
q̄ filios: adoptiuos. Glo. dicit: q̄s sc̄z michol v̄xoz dauid q̄  
t̄ egla d̄r̄: adoptauit sibi i filios: q̄s merob soror ei⁹ d̄ filio ber  
cellai suscepit. s. Se  
nuerat ha. i. genitos  
badrieli sibi i filios ad  
optauerat. t. Et de  
dit: dauid sc̄z illos se  
ptem filios. v. Do  
nec stillaret. i. plue  
ret: b̄ v̄sq̄ circit calē  
das septēbris. Lucefi  
uxta naturā terrē illi⁹  
primo post messē plu  
via descēdit. x. Que  
fecerat: quō sc̄z custo  
dierat cadauera septē  
filiorū ne a bestiis de  
uozarent. y. De pla  
tea bethsā. i. Regl.  
vij. d. z. Asporta  
uit dauid inde: id ē s  
tabes galaad. a. Fe  
cerūtq̄: serui dauid.  
b. Repropitiat: id  
ē facta iusticia gabao  
nit̄ reddita ē fertilitas  
tr̄ deficiēt p̄ lassitu  
die. c. Ieçbidenob.  
Quida dicūt q̄ s̄ tres  
dictiōes: Ieçb̄ nomē  
pp̄ū: de pp̄ositio: nob  
ciuitas. Sed cōis op̄i  
nio ē q̄ ē vna dictio: et  
pp̄ū nomē vni. d.  
Arapha. Hāc dicūt  
hebrei fuisse orphā nu  
rum noemī: q̄ viro ge  
theo genuit q̄tuor: gi  
gates: q̄ memorant h̄  
ieçbidenob: sephi goli  
ath: t̄ q̄rtū h̄ntez senos  
digitos in manib⁹ t̄ pe  
dib⁹. e. Presidio:  
id ē auxilio. f. Abi  
sat: q̄ interposuit se.  
g. He extinguaſ. i.  
ne tu extinguaris i bel  
lo: q̄ es lucerna isrl̄. h.  
In gob. Glo. v̄bs q̄  
t̄ gacer. i. Sobo  
chaj: qdā vir israelita.  
k. Uzathi. Glo. Lo  
cus ē. l. Sephi: il  
lū gigante. m. Ter  
tiū: ordine narratiōis:  
h̄ t̄pe p̄mū. Qd̄ em̄ de  
golia agit h̄: recapitu  
latio ē. Et nota q̄ da  
uid q̄tuor noibus hic  
exp̄mis. D̄ em̄ adeodat⁹: q̄ ad liberādū isrl̄ a deo dat⁹ ē i re  
gē. D̄ filij salt⁹: q̄z d̄ pascuis t̄ de saltu assūpl⁹ ē i regē. i. Re  
gū. xvi. v̄. D̄. De post ferantes accepit eū. D̄ polymita  
rl⁹: q̄z m̄t ei⁹ fuit d̄ genere beselel polymitarū. l. architecorū  
a poliedo sic dicit⁹. v̄l̄ d̄r̄ dauid polymitarū: q̄z multi⁹ modis  
ampliauit cultū dei. D̄ t̄ bethleemites: a loco: q̄z de bethleem  
fuit. n. In gob. Glo. Qd̄ ierptat lac⁹: q̄z sicut in lacu le  
onū q̄s inuitit: ita semeti p̄m misit dauid contra goliam.

p. 77.

P. 4. Boliath.



**C**ribras aq̄s. Ad fr̄az sic effudit aq̄s in pluuiā ac si eas  
c̄ribaret. **A**lystice: Cribrauit dñs aq̄s. **I**a sc̄pturā sacrā oēz  
imūdīcia sepauit: sic cribro sepaſt furfur a farina. **E**ccl. xxvii. a  
Siē in p̄cussura cribri remanebit puluis: sic aporia hois in co-  
gitatu illi. **A**mos vlt. c. **E**cce mādabo ego t̄ p̄cutiā i oib̄ gen-  
ib̄ domū isrl̄: sic p̄cu-

ib<sup>o</sup> domini i*n* crivo: et nō  
tū tritici i*n* cribro: et nō  
cadet ex eo lapilli<sup>r</sup> sup  
trā. Lūc. xxiij. c. Sīmō  
ecce farbanaf experiuīt  
yos ut cribzaret sīc tū  
ticiū. b<sup>o</sup> De nūbibus<sup>r</sup>  
ad līfaz: vel mystice de  
aplīs et pphel<sup>r</sup> q<sup>r</sup> sunt  
nubes celi: quia pluūt  
doctrinis/coruscāt mi  
raculis/tōnat minis.  
c<sup>o</sup> Pre fulgore: qui  
erit i*n* iudicio: Vlē mō  
sed nō apparet omib<sup>r</sup>.  
d<sup>o</sup> Carbones. i. cor  
da boim. e<sup>o</sup> De ce  
lo. Lapla. Esai. xl. c.  
Qui extendit velut ni  
bium celos/ et expādit  
cos sicur tabernaculū  
ad i*n* dātū. f<sup>o</sup> Sa  
gitas. glo. euancē  
līcas. g<sup>o</sup> Log: id est  
peccata. h<sup>o</sup> Fulgu  
r. miracula. i<sup>o</sup> Ef  
fusōes mīq. i. abūdā  
i*n* pēdationis: q<sup>r</sup> sale di  
fēctionis debet saliri/  
ut sit salsa sīc aq<sup>r</sup> marl.  
a<sup>o</sup> cibrāns aq<sup>r</sup>s de nūbibus cē  
c<sup>o</sup> lox: Mōre fulgōre i*n* spēctu  
d<sup>o</sup> ei<sup>r</sup> nubes: succēsi sunt cārbo  
e<sup>o</sup> nes ignis. Tonabit de celō  
dominus: et excelsus dabit  
f<sup>o</sup> vocē suā. Misit sagittās et  
g<sup>o</sup> dissipauit eos/fulgūra et cō  
sūpsit eos. Et apparuerunt  
i effusōnes maris/ et reuelata  
k<sup>o</sup> sūt fūdāmēta orbis/ ab incre  
l<sup>o</sup> patiōe dñi/ ab i*n* spiratiōe spi  
m<sup>o</sup> ri<sup>r</sup> furor l<sup>o</sup> ei<sup>r</sup>. Misit d<sup>o</sup> excel  
g<sup>o</sup> for<sup>r</sup> assūpsit me/ et extrāxit me  
p<sup>o</sup> d<sup>o</sup> aq<sup>r</sup>s mītis. Liberauit me ab  
q<sup>o</sup> inimicō meo potentissimo: et  
s<sup>o</sup> ab his q<sup>r</sup> oderant me: qm<sup>r</sup> rō  
bustiores me erāt. Mōre  
nit me i*n* die afflictiois meę: et  
fact<sup>r</sup> ē dñis firmāmētū meū.  
x<sup>o</sup> Et eduxit me in latitudinē:  
r<sup>o</sup> liberauit me: qr<sup>r</sup> cōplācui ei.  
z<sup>o</sup> Retribūet mihi dñis fm i*n*

V. Et. xij. b. Repleta est terra scia dñi sic aq; tc. f. **F**undat  
mēta. Slo. Id ē manifesta est fides ecclie. k **A**b incre-  
panōe. i. tōre. l **A**b inspirationē. i. a blādimēto. m **A**b  
hēliū suū. Et nota q; vīcīs huc egit de aduētu dñi: hic agit  
de rōb'christianis ex psona p̄sens ecclie nō mutata voce: q; sū  
biōu faciū sit. n **A**ssūpsit me. i. naturā meā. o **E**xtra-  
vit me. i. eccliaz meā. p **D**e aq;is multi. i. de tribulatiōi-  
bus mīl. Apoc. vii. d. **W**hī sūt q; venerūt et maḡ tribularōe:  
clauerūt stolas suas i. sanguine agnī. q **A**b iniūcio meo  
po. i. diabolo. Job. xlj. v. Mō ē p̄tās sup terrā. i. in hoie que  
cōḡe ei. q; fact' ē vt nullū timeret. r **E**t ab his. i. ab exte-  
riob; inimici. i. q; me nō posse liberari. s **O**m̄ robū  
shores me erāt: p̄uenit dñs scz succurrēdo gra sua nō me-  
nis meis. Alia līa: p̄uenerūt me: scz inimici mei. i. p̄ualuerūt  
mibi. Uel p̄uenerūt. i. p̄ores mibi nocuerūt. v **F**irmamē-  
tiū. Alia līa: p̄tector. i. miseras scz et voluptates. x **G**n la-  
titudinē. i. in charitatē q; latioz ē oceano: Attiguit em a fine  
vīc ad finē sozit: i. disponit oīa suauit. Descēdit a celo vīsz  
ad terrā: extēdīs ad dexterā et ad sinistrā. i. ad amicos et inimici-  
os. Matth. v. g. Diligite inimicos vros. y **Q**uia pla-  
cūl. Alia līa: qm̄ voluit me. i. anīq; ego cīuyelle. i. gratis me-  
clegit. et p̄uenit h̄ tā dauid q; ecclie. z **R**etribuet tc. q. d.  
P̄cō oīa gratis dedit: scz fidē et charitatē. Retribuet mibi hīc  
mā in p̄senti fīm iusticiā boney voluntat: i. fīm innocentia boney  
ogatiōis. q. d. q; dedit fidē et charitatē. retribuet voluntates et  
opatiōes. q. d. q; opatiōes. i. remunerabit p̄ his. a **A**lias:  
N. 14. Uniuerse vīg dñi/misericordia et veritas. b **A** deo meo:  
recedidō. q. d. bona feci et mala declinaui. Et subdit rationē:  
d **O**ia em tc. h̄cepta. Alia līa/ iudicia. i. iusta flagella/ vt  
facit ille q; deficit i flagellis. De q; P̄s. In miserijs nō sub-  
sistit: Quib; dicit aplus Heb. xii. a. Recogitate eū q; talē su-  
stinet a p̄cō rib; aduersus semetipm̄ p̄tradictionē vt nō fati-  
gemini animis vestris deficients: Mondū em tc. e **E**ro p̄-  
fectus: om̄i genere p̄fectiōis: fīm q; de ecclia legit: Quia q;  
dā sūt p̄feci hac p̄fectōe: quidā alia. Scđm q; de dauid legit:  
expone p̄fectus/p̄fectōe sufficiētie. f **E**t restituet tc. Íde

supra dictū est: Sed ibi intelligit de remuneratiōe p̄senti/vb  
merito fidei & charitatis & operū dat dñs p̄seuerātiā: Illic fo  
intelligit d̄ remuneratiōe futura/q̄ erit i gloria/ q̄ reddit soli q  
seuerātię. Uñ.i. Lor.lx.d. Q̄es q̄ i stadio currūt: oēs qdēm  
currūt: sed vñ.i. p̄seuerātiā accipit brauiū. Matth. x.c. Q̄

pseuerauerit usq; in fl  
nem/hic saluus erit.

**S**ed in conspectu  
oculorum mundiciam  
cofactarum in conspectu  
oculorum suorum non homini  
num: quod faciunt qui co-

nū : qđ faciunt qui co-  
rā mīdo lauant manū  
suas cum pilato: qbus  
dicif Matth. vi. a. B.  
tēdite ne iusticiā vestrā

cedite ne iusticiā vestra  
faciatis corāz homini  
bus: vt videamini ab  
eis. b  Lū sancto  
sanctus eris. Dire

Ianctus erit. Dixerat sibi retribui sum iusticiam suam: Nunc asinus ostendit quod iustitia habet ut videat gratiam

beat ut videlicet gratia  
cum libero arbitrio: et  
sit conuersio ad domini  
nū: quasi cū gratiarū  
actione.q.d .et si dixi:

**Retribuet mihi dominus fin iusticiaz meā  
tñ o tu domine tu sanctus eris cū sancto: id  
est adiuuas sanctū cujus  
sanctitate: vt sit et gaudet  
neat sanctus: Tu sanctus**

natura sanctificas alios grā. ¶ Et cū innocentē innocēs eris. i. adiuuas innocentē vt sit t pmaneat innocēs; qr innocentē es. i. Et cū electo elec-er. i. ab eo quē p̄us eligi postea elegeris. Joh. xv. c. Mō vos me elegistis; supple priores; postea ego elegi vos. Ite. j. Joh. iii. b. Mō q̄si nos dilexerim⁹ eū; s̄ q̄ ipse p̄oz dilexit nos. k. Et cū puerſo p. i. puerſu puer- tis. i. pueri pmiti. Amos. iiij. b. Mō ē malū i ciuitate qd non fecerit dñs. Et nota duo iudicia dei: scz occultū et manifestū. Occultū nūc agit: manifestū vētilabit̄ i futuro. Dupli em retribuit dñs bōis et mal. Hic em retribuit: vt q̄ iust⁹ ē iustificat̄ adhuc; et q̄ i sordib⁹ ē sordescat adhuc: Apoc. fi. c. Ut h̄ dīc̄. Lū electo elect⁹ er.; et cū puerſo puerterl; i futuro vō retribueret̄ oib⁹ manifeste: bonis gloriā eternā: malis pgnā eternā: qn̄ dīc̄: Velenite bñdicti: t ite maledicti: Matth. xxv. c. ¶ Et populu p̄au. q. d. ita h̄ facis bonis et mal: t i futuro p̄lin pau- perē/paupritate spūs/salutē facies: Et tō o dñe cū puerſo puer- terſ. i. qr̄ nō faues ei/ puerſ⁹ videt̄ ei. m. Exceſſos. i. illos c̄ i corde supbūt̄/vbi ocl̄ dñi videt̄. q. d. no lolū supbos exteri- ſz etiā supbos iteri⁹ hūiliab̄s/deiñcēdo i ifernū. n. ¶ Qz tu- es lucer. Hec oia p̄st dīc̄ i psona xp̄i t ecclig. v̄l etiā pp̄b̄. Supra dixerat dauid t ecclia/ v̄l christ⁹/ q̄ de⁹ sanctificas san- crois: hic p̄dicaſt̄ vt illumiet̄ alios q̄ sunt adhuc in tenebris. E loquī ad deū patrē sic: O dñe pater quia tu es lucerna mea. i. meoꝝ apostoloꝝ t aliorū p̄dicatorꝝ: qui fuerist̄ lucerna/ ut quibus fuit lux in testa: id est cognitio veritatis: qua illuminati illuminauerūt̄ alios: quia inquā tu es lucerna eoz: id ē qr̄ tu illūinas istos q̄ sūt lucerna. o. Illūinab̄s. i. illūina eos q̄ s̄t adhuc i tenebr̄ p̄ctōp̄ t i grātie dñs eis t dē t vitā. p. In- te: existēs. s. v̄l p̄ te: v̄l p̄ me. q. Currāz: ad te. r. Accin- clus: virtute. Mora: fugiēdū ē a deo iusto ad deū misericor- dē: a deo irato ad deū pacatū. Quidā mōach⁹ satis bñ ofidit̄ quō currēndū sit ad deū: qui spollavit̄ se: t accinxit̄ se nudum t cepit currere dicens: Sic decet currere monachū ad deum. Ut̄ Esa. xx. a. Gade t solue saccū de lumbis tuis t calciam- ta tua tolle de pedibus tuis t fecit sic: vadens nudus t discalciatus. s. Durū/p̄ctōp̄/q̄ est int̄ deū t hominē. Ut̄ Esa

lit. a. Iniquitates vestre diuiserunt int̄ vos et deū vestrū. Si  
mille h̄iere. v. f. Iniquitates vestre declinauerūt t̄c. **a** Deus  
immaculata. Deus ponit hic vt sequēs relatio habeat lo-  
cū. q. d. deus meus eripet me cui via est immaculata: id est  
opa sancta et iusta. Vsel p se est via immaculata qua itur ad celū:  
suxta illō Job. xiiij. a.

Ego ius via veritas et  
vita. Ut via ei i virgi-  
nē immaculata fuit: id ē  
virgo sancta et immacu-  
lata fuit ante partu et  
in p̄tu et post p̄tu. Un  
Ezech. xluij. a. Porta  
hēc clausa erit et nō ape-  
riat: et vir nō intrabit p  
eā: qm̄ dñs d̄ srl̄ in-  
gressus ē p eam: erit q  
clausa principi et prin-  
ceps ip̄e sedebit in ea.

p̄s. 17. c. 143

b **Eloquiu dñi:** id  
est christi. **Ign̄e:**  
spūssanci. **Era-**  
nunatu: id est q̄qd  
dixit igne spūsceti ex-  
amītū fuit. i. vtile et ho-  
nestū: qz sapiens q̄qd  
17. dīc. p̄pus ap̄ se dījudi-  
cat. Ut eloquiu dñi. i.  
illi q̄ seruit p̄ mūdū elo-  
quiu christi: igne tri-  
bulationis examinati.  
**B** Un Eccl. xxvij. a. Va-  
sa figuli pbat fornac: et  
holes iustos tēptatio-  
tribulatiōis. **Scu-**

tū: eloquiu dñi. Ut ip̄e dñs ē scutū. i. p̄tector: sic dīc alia l̄ra.  
**Quis ē t̄c.** q. d. de faciet hēc et vere faciet: qz q̄s ē de  
q. d. null̄ alī de est q̄ possit h̄ facere nisi de nr̄. **D̄e** q̄  
accinxit. Tertia ps. vbi virt̄ eī describit. Supra em̄ cōmē-  
dauit ecclesia christi per oia dicens: q̄ p̄tector est et adiutor:  
Hunc specialiter docet qualiter et quibus sit adiutor et prote-  
ctor dīces: **D̄e** q̄ accinxit t̄c. q. d. bene dīxi de me: Ip̄e em̄  
ē de q̄ accinxit me: a simili pugnaturi q̄ ab oib⁹ se abstinet.  
Accinxit dīco fortitudine ad mala tolerāda: et ardua aggredi-  
enda: et loquit̄ Eccl̄. **Cōplanauit.** i. planā fecit si-  
ne offendiculo p̄t̄. **Tia mea:** q̄ ad illū vado. Fides via  
est qua de venit ad nos: charitas via ē q̄ nos imus ad deū.  
**Wedes.** i. affect̄. **Lerius.** i. viris spūalib⁹: q̄ trāsi-  
liunt ip̄nosa auaricie lutosa luxurie elatione supbie: et sic effu-  
giunt retia venatoris. i. diaboli qui venatur nos ad mortem.  
**Dōcēs man⁹ meas** ad p̄lū: cōtra carnē cōtra mun-  
dū: cōtra diabolū: q̄ ip̄gnat̄ me dicit eccl̄. Caro p̄ volupta-  
te: mūd̄ p̄ vanitate: diabol̄ p̄ iniqtat̄. Mā vt dicit Job. j. c.  
Chaldei fecerūt tres turmas et inuaserūt camelos Job: et tule-  
rūt eos. Et nota q̄ dicit: Dōcēs man⁹ meas nō alienas. Itē  
manus nō linguā. **Et coponēs** q̄sl̄ arcū. i. fortitudi-  
nē opandi dedit mihi infatigabile: sicut arcus gre⁹ ifatigabilis  
ē. **D̄edisti** mihi clypeū. i. p̄texisti me ad salutē: q̄ nō  
sufficiūt p̄dicta: nisi assit p̄dictio tua. Ut dedit mihi clypeū:  
id ē cruce christi q̄ p̄tegit p̄tra demōes. Et d̄r crux clype⁹: q̄z  
i clypeo ē lignū et pellis extēsa: et in cruce fuit ip̄m lignū cruci/  
et hūanitas christi desup extensa. **Dic ē clype⁹** de q̄ d̄r Josue  
viij. d. Dīrit dñs ad ioseph. i. p̄ ad filiū: Lēua clypeū q̄ i māu-  
tua ē. i. carnē et cruce q̄ in p̄tate tua ē. Job. x. d. Pratē habeo  
t̄c. Contra vrbem h̄ai. i. diaboli. **Ah̄suetudo.** i. merito  
patientie siue mansuetudinis multiplicata sine numero et me-  
rito. **Dilatasti.** i. latē fecisti charitatē meā: hilarit̄ opa-  
re: etiā de his q̄ sūt sub̄ me p̄tali. **Sub̄ me:** iſideles  
dīc christi: vel vitia fm̄ q̄ ē vox eccl̄ vel elector. **Tali**  
mei. i. itinera vel signa q̄ imitaturis relinqs. **Inimicos**

meos: id est carnales affect̄ meos. **v** **Et cōterā:** illos nō  
illi me. Alterx em̄ necesse ē: aut q̄ illi p̄terat aut p̄terant. Et be-  
atus qui tenebit et allider p̄uulos suos ad petrā. i. ad christū. **Vic-**  
las q̄ demolit̄ vineas. **Donec cōsumā:** penit̄ ad nibi  
lū: vt nō obſtrepan.

**icuruasti résistētes** mihi subt̄  
me. Inimicōs meos dēdisti  
mibi dorsū: d̄diētes me et dis-  
p̄dām eos. Clamabunt et nō  
erit q̄ saluet ad dñm et nō ex-  
audiet eos. Delēbo eos ut  
puluerē terre: q̄sl̄ lutū plate-  
arū cōminūa eos atq̄z cōm-  
pingā. Saluābis me a p̄tra  
n dictionib⁹ p̄puli mei: custo-  
d̄ dies me in cāpū gētū. **Do-**  
p̄ pulus quē ignōro seruiet mi-  
hi: filiū alieni résistent mihi:  
auditū auris obediet mihi:  
Filiū alieni defluxerūt: et cō-  
trahentur in angustijs suis.  
Gūnūt domin⁹ et bēnēdictus  
d̄eūs meus: et exaltabit de  
fortis salutis meę. Deus q̄  
das vindictās mihi: et deie-  
cisti populos sub me. Qui  
ēducis me ab inimicī meis:

**Cōsumā:** igne san-  
cti amor. **Lōfī**  
gam: claua timoris.  
**Et nō sur-**  
st̄ aut opus. a. **Cā-**  
det t̄c. i. illis p̄ponaz  
amores qb̄z itur i eti-  
nitatē. Amor em̄ eti-  
noꝝ extinguit in nobis  
amorē carnalū deside-  
rioz: vt dīc Blo. q. d.  
p̄ amore vincā amori:  
amore mūdi. **Ac-**  
cinxisti me. i. fūtē  
desideria carnis virtu-  
te strinxisti in me in  
pugna p̄pedire.  
**Resistētes.** f. mo-  
tus carnales vel demo-  
nes. **Inimicos:**  
id ē vitia: vt demōes  
vel tyrānos. **De-**  
disti mihi dor. q. d.  
fecisti vt me seqr̄t: q̄  
multi q̄ fuēt hostes ec-  
clesie: postea securiſt̄  
eā: vt paul⁹. **Odiē** **za-**  
tes. i. demōes. f. **Pil-**

p̄dā: p̄ vniuersū orbē: vbi. i. i q̄ disp̄siōe clamabūt ad deos su-  
os. **Ad dñm;** supple postea clamabūt. **Et nō ex-**  
audiet eos. i. nō iudicabit eos dignos exaudiiri. q. d. Alius  
nō ht̄ saluare: et tu nō vis: qz nō recedūt a malicia sua. **De-**  
lebo eos. q. d. nō solū disp̄gā: s̄z etiā disp̄sos cōminūa: vt pul-  
uerē terre: vt sint leues et steriles: et cedant oī vento doctrine et  
suggestiōis: et loq̄t̄ h̄ christ̄. Et ita factū ē: qz iudei aridi faci-  
sūt imbre misericordie dei. **Lōminūa eos:** luxuriates  
et lubricos p̄latas vias: q̄ ducūt ad mortē. **Lōpingā.** i. **Wu-**  
simul i. iferno p̄piciā. Un Esa. xliij. d. Visibl̄t dñs sup ma-  
liciā celi i. excelsō: et sup reges t̄rē q̄ sūt sup t̄rā: et cōgregabūt  
p̄gregatiōe vni⁹ fascis i. lacū: et icludēt ibi i. carcere. **Sal-**  
uabis: adhuc loq̄t̄ christ̄. **Ppl̄ meti.** i. iudeop: de d̄  
bus christ̄ fm̄ carnē ē: q̄ dixit: Si dimittim⁹ eū sic rō mū-  
dus ibit p̄ eū: Job. xj. f. **On caput gētū.** i. vt sim ca-  
put gētū: et sic ē. **Quē ignōro.** i. q̄sl̄ ignorū nō visu-  
ui lege: aut p̄phet̄: aut corpali p̄ntia. **Filiū alieni.** Blo.  
Iudei ex p̄ie diabolo nati. **Resistēt.** Quidā libā h̄it: nō zeb. i.  
resistēt: et tūc d̄s expōi d̄ gētib⁹. Quidā h̄it: resistēt: et tūc d̄s  
expōi d̄ iudicis: et sic legit. **Interl.** **Auris:** interior. **Filiū**  
alie. def lu. q. d. p̄p̄l̄ gentiū obediuit m̄: s̄z filiū alieni.  
iudei: de qb̄z dīc dñs p̄ Esa. i. a. Filios enuiriū et exaltauit: ip̄i  
aut spreuerūt me: cūdo p̄cupiscētias suas. **Cōtrahēt**  
in an. i. in iferno tabescent: vbi oīs iniqtas oppilab̄ os suū. p̄. 126  
**Eliuit dñs.** Quarta ps. vbi eccl̄ st̄matim inuera dei  
laudat. q. d. p̄dicta fecit dñs: Un patet: q̄ vivit dñs in se vū-  
uēs p̄ naturā: vivificat p̄ grām. **B̄sidict⁹:** a se q̄ oīa bū-  
dicit. i. laudat̄ sit. **D̄e me⁹:** non alieni dīc. a. **Et ex-**  
altabit̄. i. det mihi salutē in excelsō: nō i uno. i. cōlestē: nō tre-  
nā: etiā nō tpale: spūalib⁹: nō cor: palē. **Cōdictas** mihi:  
i die iudicij: cū reddit̄ malis iux̄ merita sua. **Et vindictas** sub-  
dēdo mihi p̄p̄los. Un q̄sl̄ exponēdo subiicit. **Et deie-**  
cisti p̄p̄los sub me. **Hec ē p̄ia vindicta et rebellis subdi-  
d̄.** **Educis me:** liberādo: vel patientiā: ferēdo: v̄l victoriā  
concedendo. **Ab inimicī meis:** spūalib⁹ v̄l corporib⁹.



**G**a Si quis tecum armabitur: ad spinas tollendas. b Ligno lanceato: id est babente ferrum in capite ut lancea: id est sarculo ferrato. c Succense: spine sciz. d Hoc sicut non mina. Hic ponit catalogus fortium qui fuerunt cum dauid. Ad cuius evidenter breuiter notandum est quod inter viros dauid fuerunt triginta sex principales: et ipse fuit oibus insignis: sedens in cathedra sapientissimum: ita fuerit trigesima septima cum dauid: De quo oibus fuerunt quartuor ordines. David super omnes fuit primus: Tres principes post ipsum fuerunt: i.e. baam filius abamonii: eleazar et semna. Post istos tres fuerunt alii tres absai: sobochai: ionatha. Post istos erant triginta residui. Et potest dici sic: Triginta erant fortes. i.e. in positivo gradu: tres fortiores: quasi in comparativo: alii tres fortissimi: quasi in suplativo: David vero super omnes. In forte non numerat iacob: Vnde quod princeps militie erat: et sic nota fuit eius fortitudo: Vnde quod indignus erat: quod in dolore occidit duos viros fortes et strenuos: sciz abner et amasam. e Fortis dauid: regis. f David sedet. Alioquin libri habent sedes: Et est in totum: sedes in cathedra sapientissimum: circulo/curio huius nois dauid: Planus legit: Sed et h. Princeps. g Blo. Iesboam filius abamonii: sicut in. i. Paral. legit. x. b. Et nota quod incipit computatio fortium: sed primus nois hic: Sed. i. Paral. x. b. vocat iesboam. Josephus vocat eum eusebium filium achineum: sed hebreus legit he de dauid. h Vermiculus. Blo. Raba. Viri viri bellica et domestica significat: quod sic vermiculus ligni tener quidem et fragilis et modicus appareret fortissimum tamen lignum terebrat et perfundit: Tamen a terendo teredinis nomine accipit: Sic ille domini oibus affabilis quietus et humilis: in certamine publico robustus se et oibus intolerabilem hostibus exhibebat. h. Hunc enim principem fortis hebreus suspicatur esse dauid. i Octungentos. Josephus dicit nongentos. Sed. i. Paral. x. d. trecentos. Blo. Sed quod ibi minus habet hic supplet. Ubi autem hoc factum fuerit non legit nisi hic. k Post hunc.

Moraliter. \* Hoc recederet a te scribens in terra. l Et si quis tangere tecum. Hoc est quod vult virtutem reprehendere et peccatos arguere: maxime diuitias huius mundi: oportet quod armis scuto patientem et celo iusticiam. Patientia parva valer sine celo: minus valet celus sine patientia. Unus Eccl. ix. b. dicit dominus predicatoribus in persona prophetarum: Ut adamante tuum silicem dedi faciem tuam. Adamas attrahit ferrum: Ecce celus qui attrahit peccatores. Silicem ictus sustinet neque reclamat: Ecce patientia quam bona sustinet neque remurmurat: Sed si bona est gaudet. Verba enim ciborum sunt patientia: sic elemosyne pietatis. Unus Act. v. g. post bona apostolorum de statim: Ibant apostoli gaudentes a prospectu pecuniarum: quoniam digni huius sunt per nos iesus contumeliam pati. Nisi bona ciborum patientia: Apostolus non dixisset Rom. v. a. Tribulatio patientia operatur: Neque dominus Matth. v. a. dixisset: Beati estis cum maledicent vobis homines et persecuti fuerint et dixerint oculi malum aduersarios mentientes propter me: Baudete et exultate: quoniam merces viae copiosa est in celis. Adamas preciosus est: silex vilis. q. d. propheteta cum fuerit vilis sermo tuus: non frangaris: cum fuerit preciosus non extollaris. c Ignis et succense comburentur. Hoc est quod dicitur Heb. vi. b. Terra pferens spinas et tribulos reproba est et maledictio prima: cum presummatio in combustionem Esa. xxx. g. Profunda est et dilatata topfer: nutrita est ignis et ligna multa. f Sedet in cathedra tecum. sciz dauid. Mystice exponit dominus christum sic. David sedet in cathedra: id est christus in ecclesia. Sedere regum est et magistrorum et iudicium: id est christus rex est et fuit. Unus Zach. ix. b. Exulta satis filia sion: subtilia filia hierusalem: ecce rex tuus veniet tibi. Ita magister fuit. Unus Job. viii. b. Vos vocatis me magister et dominus. Ita iudex erit in scolo aduentu. Ps. Cognoscet dominus iudicia faciens. De his tribus deus Esa. xxii. d. Dominus iudex noster: dominus legislator noster: dominus rex noster. De cathedra deus in Ps. In cathedra senior laudet eum. g Sapiens et lignum. Unus Ps. Sapiens eius non est numerus. Sapiens enim fuit creator: sapientior recreator: sapiens unus reformator. h Inter tres:

Ps. 9. Ps. 106. Ps. 146.

quasi unus inter tres personas. i Terrimus ligni ver. Unde Propterea ego sum vermis et non homo. Vermis dicit christus: Qui vermis de sola terra nascitur sine patre: Et christus de virginem sine patre natus est. Vermis mollis est: cum tangit: sed asper quod tangit: sic christus quando tangit deuotio fidei aut otonis molles est et suauis: cum autem tangat in iudicio asper: rimus sentiet. m Octingentes interfecit: Demones in passione christus vulneratus: in generali resurrectione penitus interficerat: quando ppetuo retrudet in inferno: quod fieri in octa

ua etate: Et ideo dicit: Octingentes interfecit regem. f David ledet tecum. In his verbis describitur qualis debet esse qui eligitur in plato. Primo debet esse dauid: id est manus fortis: aspectu desiderabilis: id est fortis in opibus: conspicuus in moribus. Unde. i. Timoth. iiij. a. Oportet episcopum irreprehensibilis esse. Item dauid interfecit leonem et vrsum et philistinum. In leone superbis: in vrso luxuria: in philistino avaricia designat. Ista tria debet interficere quilibet antequam promoueat ad regnum aliorum: sicut dauid ante quod fieret rex: istos tres interfecit. Ita debet esse sapientissimum: Non sufficit quod sit sapiens: quod sapiens: sed sapientissimus debet esse. Sapientem enim plato tres sunt gradus. In primo est sapiens: In secundo sapientius: In tertio sapientissimus. Primus gradus est: ut sciat peccatores ad se attrahere. Secundus: ut sciat attractos in via salutis dirigere. Tertius: ut sciat attractos et directos ad melius. pino: uere: Sic fecit dominus primo vocavit discipulos ad se: deinde duxit secundus: tandem misit in predicationem. Isti triplicem gradum sapientie significat baculus episcopi. Est enim in summo recurvus: in medio rectus: in imo acutus. Curuitas signum est attractio: rectudo regimini: acumen exhortatio. Unde versus: Attrahet per primum: medio rege: punge per secundum. Item debet esse princeps inter tres: Quasi enim tres ordines hominum sunt in ecclesia: populus: clerus: platus: siue certe noe: daniel: et iob: id est rectores: continentes et coniugati. Inter hos debet esse platus princeps: id est primus caput. Sicut enim a capite motus et sensus ad singula membra derivantur: sic a plato ad subditos emanare debet exemplum boni operis et doctrina sanctae eruditio. Item in capite sunt omnes sensus corporis: sic in plato omnes sensus ecclesie debent esse. Unde in Cantico. per oculos sponsorum: per labia: per collum: per femora: et fere per omnia membra sponsorum: designant plati: quia totum onus ecclesie ipsi incumbit: et ab ipsis ratio totius administratio ecclesie requiretur. Unde Eccl. xxiiij. c. Ecce ego ipse super pastores tecum. Et hoc iustus est: quia ipsis solis commissus est grex: et ab ipsis solis debet episcopatio gregis. Ratione autem exigetur: et secundum qualitatem et secundum quantitatem. Secundum qualitatem: quia quales oves tradidit in baptismate: tales repetet innocentes: scilicet quia tales tradidit in baptismate. Secundum quantitatem: quia quot tradidit totus repetit. Eccl. xxiiij. c. Et hoc transibit greges ad manus numerantis: ait dominus. Ita debet esse terrimus vermiculus ligni. Terrimus quidem primum: suetudinem: vermiculus per humilitatem. Nec dicit tenerem tenebri: sed terrimus: In quo triplices gradus in suetudinis exponuntur: qui debet esse in plato. Primus est equanimis contumeliarum perpeccatio. hic gradus facit tenerem. Secundus est equanimis iniuriarum perpeccatio. hic facit tenerem. Tertius est equanimis precessio verberum: hic facit terrimus. Quidam bene sustinet verborum contumelias: hoc bonus est. Quidam bene sustinet iniurias: hoc melius est. Quidam vero corporis verbera: hoc optimus est. Et haec tria requiruntur in prelatorum: et ideo dicitur tenerem. Tales fuerunt antiquitus plati dei: scilicet ad contumelias surdi: ad iniurias muti: ad verbera mortui. Item vermiculus dicitur non vermis: In quo similiter triplices gradus humilitatis ostenduntur. Primus est libenter se subdere maiori: hic facit humiliem. Secundus est libenter se subdere pari: hic facit humiliorem. Tertius libenter se subdere minori: hic facit humiliatum. Hos tres gradus debet habere platus: et sic erit res-

mīcūl<sup>o</sup>. qd<sup>o</sup> p̄baſ Matth. iij. d. vbi dīc̄ dñis ad lobānē: Sine  
mō: sic em̄ decet nos ip̄le om̄ne iusticiā. Glo. i. p̄fectā hūili-  
tate q̄ se subiec̄ seruo. Mos dīc̄: qz lobānē. i. platos in h̄ vo-  
luit cōprehēdēt. Ligni aut̄ dīc̄: qz vermicul<sup>o</sup> licer paru<sup>o</sup> / tñ li-  
gnū fortissimū terebrat: in q̄ cel<sup>o</sup> iusticiē et odium p̄ctōx desu-  
gnatur: q̄ debet habe  
re platus. Nomie em̄  
ligni peccatiū intelligi  
tur. Es. vij. a. Reqe-  
uis syria sup ephraim:  
id est supbia sup diui-  
tem: et cōmotum ē cor-  
ei<sup>o</sup> et cor populi eius:  
sicut mouent ligna sil-  
varū a facie venti: id ē  
diabolice suggestiōl.  
Uetus radicē arboris  
nō mouet sed ramos:  
sic diabol<sup>o</sup> nō mouet  
peccata a cordē s̄ opa-  
multiplicat. Ligna et/  
go debet terebrare p̄/  
laus. i. peccata deuo-  
rat. Un̄ Osee. iiij. b.  
Sacerdotes p̄ctā po-  
puli comedēt. i. deuo-  
ravit et destruet̄ sicut  
ile q̄ comedit cibum.  
Qui iqt̄ talē se sētit:  
sedēt̄ cū dauid in ca-  
thēda seniorū: Alio/  
q̄ nō in cathēdra se-  
nit̄ sed in cathēdra  
p̄stulēt̄ sedebit. De  
hoc dīc̄ Eēc̄. vij. a.  
Moli grēre ab homin-  
eū: neq; a rege ca-  
thēda honoris. Eēc̄.  
viiij. a. In ca-  
thēda dei sedi in cor/  
demaris.

a Post hunc: sc̄  
i. iebam. b Elea-  
gar. Iste ē secūd<sup>o</sup> int̄  
p̄mos tres fortissi-  
mos. q̄ patrui ei<sup>o</sup>:  
sc̄ dauid. d Qui  
erāt: primi. e Qui  
exprobra. filii isra-  
el. f Illuc. i. Da/  
vid. g. dīc̄: i ap̄bec  
dñi. g Ip̄se sterit. f eleaçar. h Deficerēt: p̄ lassitu-  
dine. i Et popul<sup>o</sup>: israel. k Sēma. Iste est tert<sup>o</sup> inter  
p̄mos tres fortissimos. l In statioñe. i. in expeditione.  
m Lente. n. i. Paral. xi. c. dīc̄: hordeo. et vtrūq; poruit  
elle verum: sed i diversis partibus agri vel mixtum. n Al-  
le. s. f. semina. o Intuitus. i. turatus. p Eum. f. agrū.  
q̄ Et ante: ista q̄ dicta sunt. r Tres. f. abisa/ sobochai/  
ionathan. Isti sunt secūdī tres quib<sup>o</sup> historia hūl<sup>o</sup> libri attri-  
buit delationē aquē de cisterna bethleem. Josephus ho at-  
tribuit illis tribus p̄oribus. s Inter triginta. i. p̄ncipes  
repectu eorum. i. illis priores in fortitudine et probitate.  
t In spēluncā. Mō fuit hoc q̄n dauid fugit a facie saul<sup>o</sup>:  
poit peccatiū bersabee: vt dīc̄ Hiero<sup>o</sup>. v In valle gi. Glo-  
la. i. in valle raphaim. w In p̄sidio. i. in munitioñe vel ex-  
peditione. x Statio. i. exercitus. z Et ait. Glo. vt suos  
réptaret. a Juxta portā. Imperfecta ē locutio: in q̄ etiā  
vehementē desideriū exp̄lit. et suppletur/biberē illam libenter.  
b Tres fortis: tā p̄dicti. c Libauit. i. effudit. d Dño:

id est ad honorē dñi. Glo. Exemplū fortitudinis et p̄statuē milli-  
tibus p̄buit/vincēs naturā. i. appetitu: ne sitiēs biberet/ vt ex-  
ercit<sup>o</sup> sitim tolerare disceret. e Hū tē. q. d. nō. f Aiax  
. i. vita. g Robustissimi. i. valde robusti: vel cōpatiōe  
xxx. h Erat de trib<sup>o</sup>. i. int̄ istos tres. s. secūdos q̄s dixim<sup>o</sup>  
fortiores / respectu sc̄z  
trigita. b In trib<sup>o</sup>:  
secūdis. i Banai-  
as. Iste fuit vn<sup>o</sup> d̄ tri 41. dis. c. 2.  
gita fortis. k Sor-  
tissimi. i. valde fortis  
l Abagnor ope.  
supple magistri. Unde  
Interlin. dicit als ma-  
gister. m De ca-  
p̄seel: qd̄ interpr̄tatur  
gregatio. q. d. banai-  
as erat magister op̄m  
cerethi et p̄beleti: q̄nū 5. 21. c.  
opera magna erant.

n Duos leones. i.  
duos p̄ncipes moab:  
q̄s. i. Paral. xi. e. vo/  
cat duos ariel. et ariel  
interpr̄tak leo. Quidā  
ibi habēt arietes: sed  
falso. o In dieb<sup>o</sup>  
niulis. Glo. Joseph<sup>o</sup>  
h apti<sup>o</sup> dīc̄: q̄ fuerit sc̄z  
cisterna nimis p̄funda  
tpe hyemis niuil agge  
re coq̄ta. In hāc leo  
insc̄ decidit et cōclusus  
grandi rugitu clama-  
vit. Banalias ho q̄ cū  
ceteris ad spectaculū  
venit: in cisternā desu-  
lūt: et leonē interfecit.  
Sed hebreus exponit  
hoc metaphorice: vo-  
cans istū leonē ioab:  
quē iffecit banalias. iij.  
Reg. ii. f. Cisternam  
vocat templū: vbi in-  
terfecit fuit ioab. Lē-  
pore niuil fuit hoc fa-  
ctum: qz banalias per  
hanc mortē dealbat<sup>o</sup>  
fuit sup niuil. p Cliv-  
rum egyptiū. Qui  
dam hoc dicūt verum  
fuisse ad litterā. Glo.

marginalis exponit sic: Imitatorē egyptiū deū blasphematis  
quē moyses iubēte dñi: infecit. Ille em̄ blasphemauit dñm:  
hic p̄phetā et regē. Sed Interlin. exponit hoc de semel: qui  
maledixit dauid. s. xvi. b. quē interfecit banalias sub salomōe:  
iij. Regl. ii. g. q̄ Clirū. Glo. qui. i. Paral. xi. e. quinq; cu-  
bitos statura legi habuisse. r Spectaculo. Glo. Spe-  
crabatur em̄ vt si hierusalē egredere/ interficeret. Sic enim  
mortuo dauid cōuentū est inter semel et salomonē: vt si inueni  
retur semel extra hierusalē/ occideretur: et ita factū fuit: vt legi  
tur. iij. Regl. ii. f. s Inter tres robustos q̄ erāt i-  
nt̄er trigita nobiliores: verū  
tñ vlsq; ad tres nō puenerat.  
Fecitq; eū sibi dauid aur-  
iculariū a secreto. Asahel fr̄  
ioab inter triginta: Eleanā  
marginalis exponit sic: Imitatorē egyptiū deū blasphematis  
quē moyses iubēte dñi: infecit. Ille em̄ blasphemauit dñm:  
hic p̄phetā et regē. Sed Interlin. exponit hoc de semel: qui  
maledixit dauid. s. xvi. b. quē interfecit banalias sub salomōe:  
iij. Regl. ii. g. q̄ Clirū. Glo. qui. i. Paral. xi. e. quinq; cu-  
bitos statura legi habuisse. r Spectaculo. Glo. Spe-  
crabatur em̄ vt si hierusalē egredere/ interficeret. Sic enim  
mortuo dauid cōuentū est inter semel et salomonē: vt si inueni  
retur semel extra hierusalē/ occideretur: et ita factū fuit: vt legi  
tur. iij. Regl. ii. f. s Inter tres robustos q̄ erāt i-  
nt̄er trigita nobiliores: verū  
tñ vlsq; ad tres p̄mos  
vel etiā secūdos. t Auriculariū: id est osiliariū suū. Un-  
i. Paral. xi. f. dīc̄: Posuit eum ad aurē suā. v Asecre-  
to: vna dīc̄to est: et ē indeclinabilis sicut asecreto. i. p̄sciū secreto. 5 Asa-  
hel: Dic fuit secūd<sup>o</sup> de triginta forib<sup>o</sup>. Prim<sup>o</sup> fuit banalias.  
et postea

et postea ponit eos nos latim in littera. a) **P**atru ei⁹: id est dauid. b) **T**las: vir bersabee. Glo. **H**ic vltim⁹ po- nis p eo qd sequit: Et addidit furoz dñi r̄. **J**ā em vltio do- mini facta fuerat in dauid et in domo ei⁹: sed nō in populo: q vel nō restitit dauid: vel p̄sensit. c) **T**r̄igintaseptē: uno qdraginta si bñ cōpu- ten⁹: quia p̄reter illos septem fortissimos cō putatur hic triginta- tres. Sed p̄t dici q̄ duo cōputantur hic q̄ non sunt de numero: vt dic Hieronym⁹. f. ionathan et aran filij iasen: Tū q̄ erant for- tes numerantur hic int̄ alios. Item dauid nō cōputat: et ita habes trigintaseptem p̄cise. Item nota q̄ in qua- dam Glo. hic dicit q̄ banaias fuit unus de tribus fortissimis pa- mis: S̄z hoc nō est ve- rū: imo fuit de trigin- ta. Sed q̄ libri h̄ non nominat primum de tri- bus fortissimis: quem Paralipomenon vo- cat ies boā: Ido Glo. loco eius cōputat ba- naiam: et loco banaiae inter triginta compu- tat alium.

a) **f**ilius p̄atrui ei⁹ de bethle- em: **S**ēma de aran: Elisha de arodi: Heles de phalti: Hira filius aces de thecua: Abieser de anathot: Mo- bonnai de ysathi: Selmon ahobites: Macharai neto- phatites: Heleph fili⁹ banaa et ipse netophatites: Ruthai filius ribai de gebeeth filioz beniamii: Banai pharatho- nites: Meltai de torrente ga- as: Albiaalbon arbathites: Ucamaueth d̄ breomi: Eli- aba de salboni: Filij iasen: ionathan et aran: Sēma de horodi: Haia fili⁹ sarar aro- thites: Elipheth filius qas- bai filij maachati. Heliam fi- lius achitophel gelonites. Esrai de carmelo: Pbarai de arbi: Igaal fili⁹ nathan d̄

**11. Paral. II. b.** Paralipomenon vocat tesboā: Ἰδοὶ Βλο-  
loco eius cōputat ba-  
naiam: et loco banaig  
inter triginta compu-  
tat alium.

**E**xpo. Ca. XXIII.  
**e**t addidit. De trib⁹ agit  
in h̄ capitulo: Primo  
de numeratiōe popu-  
li: secundo de angelo  
pecutiente populi: ter-  
tio de constructiōe al-

**A**taris in area orniam ie-  
busi. In littera tamē  
vocatur iste ornam a/  
reuna. **d** **Furoz.** 1.  
Paral. xxi. a. exponi/  
1. q. 4. h. bis ita.  
tur iste furoz cum sur/  
v. Item dauid. rexit sathan aduersus

1. q. 4. §. his ita. tur iste furor cum sur-  
v. Item dauid. rexit sathan aduersus  
israel : et incitauit da-

israel : et incitauit va-  
uid ut populū numerarēt. e **D**avid i-  
eis. i. contra eos: id ē  
ad id cōmō uit sat̄ham  
qđ factum fuit contra  
israel. f **D**ixit qz  
rex. Glo. fastu supbie-  
tactus. g **A** dan  
vsq; berlabee. cui-  
tates et termi iudee.  
h **M**umerate: tu et  
principes.

**D**ixitqz iob:  
intelliges q ex elatio-  
ne diceret hoc dauid.  
**T**utus nūc est.  
Blo. vt duplo tatus.  
**C**entuplicet: id  
est sit centies tantus.  
**S**i qd zc qd

**a** filius pâtrui eius de bethle-  
em: Sêma de aran: Elica  
de arodi: Heles de phalti:  
Hira filius aces de thecua:  
Abieser de anathot: Mo-  
bonnai de ysathi: Selmon  
ahouites: Macharai neto-  
phatites: Heleph fili<sup>o</sup> banaa  
et ipse netophatites: Hithai  
filius ribai de gebeeth filio<sup>z</sup>  
beniamini: Banai pharatho-  
nites: Heltai de torrente ga-  
as: Albialbon arbathites:  
Açamaueth d<sup>o</sup> breomu: Eli-  
aba de salboni: Filij iasen:  
ionathan et aran: Sêma de  
horodu: Daia fili<sup>o</sup> sarar aro-  
thites: Elipheleth filius aas  
bai filij maachati. Heliam fi-  
lius achitophel gelonites.  
Esrai de carmelo: Ibarai  
de arbi: Igaal fili<sup>o</sup> nathan d<sup>o</sup>  
soba: Bonni de gaddi. Se-  
lech de ammoni: Maarai be-  
rothites armiger ioab filij  
saruie: Hira bietrites: Ga-  
**b** reb et ipse bietrites: Urias  
**c** etheus. Omnes trigintase-  
ptem. **Ca.** xxiii.  
**d** **O**t addidit furor domini irasci contra israel: cōmouitqz dâuid in eis dicentem ad ioab: Glori de numero israel et iudam:  
**e** Dixitqz rex ad ioab: pncipē exercitus sui: Perambula-  
s omnes tribus israel / à dan  
**b** yloqz bersabee / et numerate populu: vt sciam numerum  
**i** eius. Dixitqz idab regi: Adaugeat dominus deus tuus  
**k** ad populū tuum / q̄tūs nūc  
**l** est: iterūqz centuplicet in cō-  
spectu domini mei regi: Sz  
**m** quid sibi dominus meus rex  
vult i re huiuscmodi? Ob-  
**n** tinuit autē sermo regis ver-  
ba ioab / et principum exerci-  
tus. Egressusqz est ioab et pnci-  
pices militum a facie regis/  
vt numerarent populum is-  
rael. Cūqz pertrāsissent ior-

vide ne offendas deum in hac numeratione.. n **O**btinuit  
z̄. id est sermo regis pr̄evaluit verbis ioab & principū.  
**S**alaad: ciuitas est. Salaad etiam rego. p **D**edit  
ergo z̄. Glo. Motandū q̄ in. i. Paral. xxi. a. legit: mille ml  
lia & centū milia de isrl: & de iuda/ q̄dringenta seru-

danem / venerūt in aroer / ad  
dexteram vrbis que est i val  
le gad: et per iacer transierūt  
in gālaad: et in terram inferi  
orem hodiſi: et venerūt i dan  
siluestria. Circumeuntes qz  
iuxta sidonem / transierūt p  
pe menia tyri / et omnem ter  
ram euqi et chananqi: vene  
runtq ad meridiem iuda in  
bersabee: Et lustrata yniuer  
sa terra / affuerunt post nouē  
menses et viginti dies in hie  
rusalem. Dedit ergo ioab  
numerum descriptionis po  
puli regi: Et inuēta sunt de  
israel octingenta milia viro  
rum fortium / qui educerent  
gladium: et de iuda quingē  
ta milia pugnatoruz. Mer  
cussit autem cor dauid cum  
postq numeratus est popu  
lus: Et dixit dauid ad domi  
num: Necessari valde i hoc  
facto: sed precor domine ut  
transferas iniquitatem serui  
tui: qz stulte egi nimis. Sur  
rexit itaq dauid mane: et ser  
mo domini fact⁹ est ad gad  
prophetam et videntem da  
uid dicens: Glade et loque  
re ad dauid: Hec dicit do  
min⁹: Triū tibi datur optio:  
elige vnum quod volueris  
ex his / ut faciam tibi. Cunq  
venisset gad ad dauid / nun  
ciavit ei dicens: Aut septem  
annis veniet tibi fames i ter  
ra tua: aut tribus mensibus  
fugies aduersarios tuos / et  
illi te persequentur: aut cer  
te tribus diebus erit pestilē  
tia in terra tua. Hunc ergo  
delibera et vide quem respō  
deam ei qui me misit sermo  
ne. Dixit aut̄ dauid ad gad:  
Coartor yndiqz nimis: sed  
melius est ut incidā i manu  
domini ( multe enim miseri  
cordie eius sunt ) qz in ma  
nu hominū. Immisicq dñs  
pestilentia in israel / de manie

est incidere in manus dei viuetis. Sol. Duplex est forū. s. misericordie et iusticie. Forū misericordie nūc agitur: forū iusticie in futuro ventilabit. Bonū est ergo incidere in manus dei misericordis: id est dum iudicat in foro misericordie: sed horrendū est incidere in manus dei iusti. i. cum stabit in foro iusticie. De illo foro iusticie dicit: Non intres in iudicium cū seruo tuo dñe: qm̄ nō iustificabi tur in p̄spectu tuo oīs viues. Item Eccl. q. d. Si penitentiam nō egerimus: incideremus in manus dñi: non in manus hominū. Itē dñi. q. c. Helius est mibi incidere in manus vestras q̄ peccare in p̄spectu dñi. v. Et incida: in p̄senti.

**A** Uloq ad temp̄ costi. l. vloq ad bozā prandii. s. m. iosephū: Uel vloq ad tps sacri ficii vespertini. s. m. alios. b. Septuaginta tamia. i. Paral. xxi. dicit fere trecenta milia. Sed dicunt hebrei bene: ibi possum numerus plebis: hic numerū nobiliū. Et habem⁹ hic q̄ p̄pter peccatiū principis punitur populus. Ad h̄eg⁹. David numerando populū: peccauit: et populū punitus est: Ita em̄ iūca sunt merita rectorum et plebiū: vt sepe ex vita pastoꝝ de terio: fiat vita plebiū: et ex vita plebiū: mutet vita pastorum. Item habem⁹ h̄ q̄ dauid in eo punitus est in quo peccauit. Superbiuit in multitudine populi: et punitus est in diminutione populi. Unde Sapient. xij. c. Per quē peccauit quis p̄ hec et torqueſ. **E**am: id est habitatores eius. d. Areuna: qui et ornā dicit. e. Ques. i. innocentes. f. Ascende. Hoc dixit gad: quia dauid nō au debat ascendere in hierusalem: vbi erat arca: vt ibi adoraret: Territus em̄ fuerat: quia vidit angelū tenente gladium eu aginatum super hieros. g. Animaduertit: id est cognovit. h. Regē: dauid. i. Et egredius: regi obuiū. k. Adoravit: dulia. l. Grassat: i. desequit. m. Accipiat: eam. n. Habes boues: meos. s. o. Dedit: id est dare voluit. p. Clogum. i. munus votuum. q. Et vis: supple fieri. **E**ma: aream et boues. s. Gratuita: id est gratis data. Lobi. iiij. b. Ex substātia tua fac elemosynā. **E**mit q̄ tē. Blo. In. i. Paral. xxij. d. legit: Dedit q̄ dauid ornā p̄ loco sculos auri iustissimi ponderis sexcentos: Intelligendū est em̄ boues argenti scolis quinq̄ginta: aream vero sexcentis aureis emisse. Unde pater q̄ ibi deber fieri punctus: em̄ dauid aream supple sercētis scolis auri: et boues q̄ quintā scolis argēti. v. Altare. Hebrei dicunt hoc altare constitutū ī mōte moria: in quo abraā voluit offerre filiuū suū. Gen. xxij. In quo loco postea salomon construxit templū dñi. Erant autē eo tē pore altare et tabernaculū qd̄ fecerat moyses in excelsō gaba-

on: licet arca esset in hierusalem. x. Ab israel. i. ab habitatoribus terre. Postilla sup secūdū librū Regū explicit. Reuerendissimi in christo patris et dñi: dñi Iugonis Cardinalis rc. super librum Regū tertium postilla incipit.

Expo. La. I.

**R** **T** rex dauid tē. Finis duobus p̄mis libris regū: q̄s hebrei vocat samuel: sequitū tertius: quē cum quanto vocat hebreus malachim. i. regum: eo q̄ in eis agitur de gestis plurium regum simul regnatis. In duobus primis libris et si de duobus regibus actū sit. i. saul et dauid: nō simul regnabut: et iō isti duo ultimi libri malachim. i. regum discuntur. Dividitur autē liber iste tertius in quinq̄ partes. In prima agitur de duplice vniōe salomōis et morte dauid. In secunda de sōnio salomōis vbi sapientia data est ei: et de quibusdā operib⁹ ei⁹. In tertia de constructione templi et dom⁹ regie. In quarta de aduersariis salomōisi et morte eiusdem. In quinta de diuisiōe regni in duo. s. in regni israel et regnum iuda. Regnū iuda duas tribus habuit. s. tribū iuda et tribū beniamin: q̄bus p̄fuit roboam filius salomonis. Regnū israel decē trib⁹ habuit. s. ruben/simeon/manasse/ephrai/gad/ aser/neptalmi/cabulō. Levitica vero tribus dispersa erat per totam iudeam: nec cōputat in regnis. Id est decē tribub⁹ facta diuisiōe p̄fuit hieroboam seru⁹ salomonis: qui fecit duos vitulos aureos: in quib⁹ totus israel fornicat⁹ est: vt diceſ. i. xij. 3. **L**ūq̄ operiretur tē. Blo. Dauid nūmū frigus pertulit: vel quia de senib⁹ natus est parētibus: Uel quia multuz in p̄lio sanguinē fuderat: Uel potius ex quo angelū cedētē populu⁹ vidit: paurore vehementi cōtabuit: vnde in incōmoditate frigoris vloq ad mortē p̄mansit. 3. Queram⁹ tē. q. d. vis ut queram⁹ tibi virginē adolescētulā. Blo. Iero⁹. Mōne tibi videtur si occidentē litterā sequareſ: ſegmentū esse vel athenarū ludicra: q̄ frigidus ſenex obuoluitur vſtimentis: et

non niſi mystice: v. Rex dauid ſenuerat. Dauid christ⁹: cui⁹ corpus ē gen⁹ hūanū. Senect⁹ dauid: est vetuſta defecțio humani generis. Uestes dauid ſunt iudei: q̄ ſicut adhuc ſerūt per cognitionē: ſed nō calefaciebant dauid. i. christ⁹ p̄ dilectionē: ideo dixerūt ſerui dauid. i. apostoli: qui christo fideliter ſeruerūt: Queram⁹ dñi regi adolescētulā virginē. i. eccliam de ge aboraliter: v. Rex dauid ſenuerat tē. Dauid ē vir iustus: Genetius ei⁹ ſapiētia ei⁹. Unde Sap. iiij. d. Cani ſunt \* tibus. Hęc sensus ho.